

University of Jaffna

894.8112

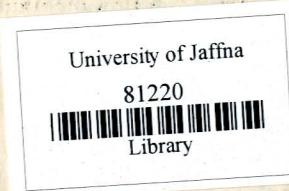
ANU

81220(S; Main)

அனுவாதத்தீர நாடகம்
தென்மேறி நாட்டுக் கூத்து

பதிப்பாசிரியர்
வித்துவான், பண்டித
வி. சி. கந்தையா, B.O.L.,
மட்டக்களப்பு.

வெளியீடு
மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றம்
மட்டக்களப்பு

1969

81220 ✓

மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்ற வெளியீடு - 1
முதற் பதிப்பு - 1969

Published By

The Batticaloa Pradesha Kalamanram

BATTICALOA.

Edited

With Explanatory Notes

By

Vidwan, Pandit,

V. S. KANDIAH, B. O. L.

(Principal, Kaluthavalai Maha Vidyalaya, Kaluwanchikudi)

FIRST EDITION 1969

Copy Rights Reserved.

உரிமை பதிவு

விலை: ரூபா 1.75 சதம்

கத்தோலிக்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு.

அனுவருத்தி நாடகம் வெளியீட்டுரை

திரு. தேவநேசன் நேசையா அவர்கள்
(அரசாங்க அதிபர்)

மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றத் தலைவர்
மட்டக்களப்பு

மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றத்தின் சார்பில், அதன் தலைவர் என்ற முறையில் அனுவருத்திர நாடகம் என்னும் நூலை அச்சுருவில் வெளியீட்டு வைப்பதில் நான் மிக்க பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றேன்.

மட்டக்களப்பு, கலைவளம் நிறைந்த திருநாடு. நாட்டுக் கூத்து நாட்டுப் பாடல் முதலிய கலைச் செல்வம், ஈழத்தின் மற்றைய எல்லாப் பாகங்களிலும் பார்க்க இங்கேயே அதிகமாக உண்டு. மன்னார் மாவட்டத்தில் நான் அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலத்தில் அங்குள்ள கலை மன்றங்கள், உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் முதலானவற்றின் தொடர்பினாலே அப்பகுதியிலுள்ள நாடகங்கள் பலவற்றை நேரிலே பார்வையிடவும், மேடையேற்றவும், அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவும் சந்தர்ப்பங்கள் பல எண்க்குக் கிடைத்தன. அங்கிருந்து நான் மட்டக்களப்புக்கு மாற்றம் பெற்று வர நேர்ந்த போது; எனக்கு மிகுதியும் ஈடுபாடுள்ளதான் கலை வளர்க்கும் பணியினைத் தொடர்ந்து செய்யும் வாய்ப்பு மேலும் கிடைத்ததை எண்ணி அதிகம் மகிழ்வற்றேன்.

பல ஆண்டுகட்டு முன்பு நிறுவப்பெற்றதான் மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலா மன்றம், காலச் சூழ்நிலையாற் செயற்பாடு குறைந்து காணப்பட்ட நிலையை நீக்கி, அதனைப் புதுக்கி அமைத்துப் புதுத் திட்டங்களை வகுத்துப் பயனுட்ட வேண்டிய வேலை காத்துக் கிடந்தது. இதனைச் செல்வனே செய்து முடித்தற்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தமிழ்த்துறைத் துணைப்பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் ஆலோசனைகளும் எனக்குக் கிடைத்தன. மன்னார் மாவட்டத்திலே எனது நாட்டுப் பணிகளுக்குத் துணையாயிருந்தவரும் நாட்டுக் கூத்து முதலியவற்றில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவருமான் அப்பெரியார் மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலா மன்றத்தின் நாடகது துறையிலான பணிகள் அனைத்துக்கும் ஒரு நிரந்தர ஆலோசகரராக

படுத்தலாம் என்றும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. அதன்படி விளம்பரம் செய்தபோது அழகிய படங்கள் பல கிடைக்கப்பெற்றேன். அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, அவற்றுட்சிறந்தவற்றைப் பெறுவதற்காக ஒரு உபகுழுவும் நியமிக்கப்பட்டது. அக்குழுவில் பண்டிதர் வி. சி கந்தையா (தலைவர்), புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, வித்துவான் க. செபரெத்தினம், கலைஞர் ம. கயிலாயபிள்ளை. திருமதி. ஆர். சின்னையா ஆகிய ஐவரும் இடம் பெற்றனர். கிடைத்தபடங்களுள் மட்டக்களப்புப் புதாரைச் சேர்ந்தத் திரு. இ. ஜெயபாலன் அவர்கள் வரைந்த அனுவருத்திர நாடகம் அராம நாடகம் என்ற இரண்டையும் பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளைச் சோதித்து அச்சிடக் கூடிய நிலையிற் தாம் தயாராக வைத்திருப்பதாகவும், அவைகளை மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றம் வெளியிடலாமெனின் தான் அவற்றைத் தரலாமென்றும் புண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் அப்போது குறிஞர்கள். தனது அலுவலகத்திலே பழுதான நிலையில் இருக்கும் ஒரு நாடகப் பிரதியைப் பற்றி மட்டக்களப்புப் பட்டினப் பெரும்பாக இறைவரி உத்தியோகத்தர் திரு. எஸ். வல்லிபுரம் அவர்கள் குறிப் பிட்டனர். எனவே, அந்நாற் பிரதிகளைப் பரிசீலனை செய்து, சிறந்த இரண்டை அச்சிடுதற்காகத் தெரிவு செய்யுமாறு ஒரு உபகுழு நியமிக்கப்பட்டது அக்குழுவின் அங்கத்தவர்களான புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா, வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன் ஆகிய மூவரும், தமது பரிசீலனையின் பின்னர் அனுவருத்திர நாடகம், இராம நாடகம் ஆகிய இரண்டையும் வெளியிடலாம் என்று செய்த சிபாரிசு மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலா மன்றத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

குறித்த நாடகங்களின் பதிப்பாசிரியராக இருந்து அச்சுவேலை முதலிய யாவற்றையும் செய்து முடிக்கும் பொறுப்பு, பிரதிகளை அச்சிடற் கேற்ற நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருந்த, பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்புக் கத்தோலிக்க அச்சகத்தில் நூல்களை அச்சிடுவதென்றும் தீர்மானமாயிற்று.

நூல்களுக்கு வேண்டிய அட்டைப் படங்களையும், பிரதேச கலா மன்றத்துக்கு வேண்டிய சின்னத்தின் படத்தையும் இந்நாட்டுச் சித்திரக் கலைஞர்களிடையே ஒரு சித்திரப் போட்டியினை ஏற்படுத்திப் பெற்றுக் கொள்வதென்றும், அப்படிச் செய்து, வெற்றிபெறுவோருக்குச் சன்மானம் கொடுப்பதன் மூலம் சித்திரக் கலைஞர்களை ஊக்கப்

நாடகங்களுக்கான படங்கள் அவ்வந் நாடக நூற் கதைகளை யொட்டி வரையப்பட்டவை. மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலா மன்றச் சின்னம் முத்தமிழ் வித்தகராகிய விபுலாநந்த அடிகளாரது அரிய யாழ் நூலினை நினைவு படுத்தும் முகமாக யாழ் ஏந்திய நீரர மகளினை தோற்றத்தையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட அபிப்பிராயத்தின்படி அமைந்ததாகும். இப்படங்களை அழகும் பொருத்தமுறை வரைந்து நந்த திரு. இ. ஜெயபாலன், திரு. ஜி. என். வேலாயுதப் பிள்ளை அவர்கள் வரைந்த மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றத்துக் கின்னத்துக்கான படமுமே சிறந்தன என்று மேற்படி குழுவினர் சிபாரிசு செய்தார்கள். இப் படங்களை வரைந்தவித்த கலைஞர்களுக்கு நூல் வெளியீட்டு விழாவின் போது சன்மானம் அளிப்பதென்றும் தீர்மானமாயிற்று.

மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றத்தின் முதல் வெளியீடாக பொது மக்கள் முன்னிலைக்கு இந்த அனுவருத்திர நாடகம் வருகின்றது. முதல் முதலாக இந்நாடகத்தை அச்சேற்றி வெளியிடும் பெருமையும் இம் மன்றத்துக்கே உரியதாகும்.

பழைய ஏடுகளிலும், இடத்துக்கிடம் மாறுபட்டுக் காணப் பெற்ற சில கை எழுத்துப் பிரதிகளிலும், அண்ணுவிமாரின் வாயிலும் மட்டும் இந்நாட்டுக் கூத்துப் பாடல்கள் கிடந்தவை. அவைகளை ஒப்பு நோக்கம் முதலியலற்றால் தூய்மை செய்து, அச்சுக்கேற்றவகையில் நற்பிரதிகளை ஆக்கிக் கொண்டாரப்பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள். மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துகள், நாட்டுப் பாடல்கள், கல் வெட்டு,

முதலான பழைய சாதனங்கள், பழைய கலை நிகழ்ச்சிகள் என்பவற்றை வெளிக்கொண்டவிலும், மட்டக்களப்புக் கலைகளை வளர்ப்பதிலும் இவர் பேரார்வம் கொண்டவர். மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்ற அரிய நூலைப் படைத்துச் சிறிலங்கா சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவரும், பழைய ஏட்டுருவிலே கிடந்த கண்ணகி வழக்கரை என்ற நூலை அச்சிற் பதிப்பித்துப் புகழ் கொண்டவருமான அன்றை அனுவருத்திர நாடக நூலுக்குப் பதிப்பாசிரியராக வாய்த்தமை மிகப் பொருத்தமுடையதாகும். இவரால் அருஞ்சேவையை மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றத்தின் சார்பில் நான் மிகுதியும் பாராட்டுவதோடு, மனமார்ந்த நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இந்நால் சிறப்புற்று வெளிவருவதற்குத் துணை புரிந்த மற்றும் யாவருக்கும் மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலா மன்றத்தின் நன்றி என்றும் உரியதாகும்.

பொது மக்கள் அனைவரும் இதனை இலகுவில் வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெறுதல் வேண்டும் என்பதற்காகவே நூற்பிரதி ஒன்று ரூபா 1-75 சதம் ஆக, மிகக் குறைந்த விலையினை இதற்குக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துகளின் வளர்ச்சிப் பணியில் இத்தகைய வெளியீடுகள் மிகுந்த பயனுடையனவாகும் என்பது எனது திட்டமான நம்பிக்கை. இதனைத் தொடர்ந்து, இராம நாடகம் என்ற வடமோடி நாட்டுக்கூத்து ஒன்றும் எம்மால் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது என்பதையும் இங்குக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

இங்குனம்

தேவநேசன் நேசயா
அரசாங்க அதிபர்

தலைவர்.

கச்சேரி,
மட்டக்களப்பு. மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றம்

அனுவருத்தி நாடகம்

மதிப்புரை

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்துறைத் துணைப்பேராசிரியர் கலாநிதி. ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் அளித்தது.

ஸழம் சுதந்திரம் அடையுமுன் தமிழ்ப் ‘பெரு மக்கள்’ பழையமையை ஒதுக்கினர். புதுமையை நாடினர். பழைய நாடகங்களாகிய கூத்துக்களை கோமாளிக்கலை என வெறுத்தனர். புதிய நாடக முறைகளை நாடினர். சுதந்திரம் அடைந்த பின்பும் சில காலம் இதே நிலையிருந்து வந்தது. புதிதாக ஏற்பட்ட மோகங்கள் விட்டுப்போக வில்லை. ஆனால் கடந்த சில ஆண்டுகளாக இலக்கியத்திலும் கலையிலும் விழிப்புனர்ச்சி ஏற்பட்டதின் பயனுக்குப் பழையமையில் நாட்டம் செல்கின்றது. பழையமையின் அடிப்படையில் புதுமையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கை வலுப்பெறுகின்றது.

ஆனால் பழையமை பல இடங்களில் அழிந்து விட்டது; சில இடங்களிற் சேடம் இழுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. பழைய கூத்து முறையினைப் பேணவேண்டுமென்ற அவா சிலரிடமிருந்தபோதும் இக்கூத்து முறை பல இடங்களில் மடிந்து விட்டது. சில இடங்களில் அரை உயிருடன் உயிர்ப்பிச்சை கேட்டுக் கூத்துக்குரிய ஆட்டம் சில பிரதேசங்களில் முற்றுக்கூத்துக்களைவிடப்பட்டுவிட்டது. ஆட்டங்களைப் பழக்கக்கூடிய அண்ணுவிமாரோ, அல்லது ஆட்டங்கள் தெரிந்த அண்ணுவிமாரோ சில இடங்களில் இப்போது இலர். இந்நிலையாழிப் பாணத்தில் இன்று நிலவுகின்றது. இதிலும் மோசமானது முன்பு ஆடப்பட்ட கூத்துக்களின் பிரதிகள் கிடையாமையாகும். முன்பிருந்த கையேடுகள் பல இருந்த இடம் தெரியாது மறைந்துவிட்டன.

இச்சுழ்நிலையில் அனுவருத்திர நாடகம் நால்வடிவில் வெளிவருவது வரவேற்கத் தக்கது. நாட்டுக்கூத்தினை, நலிவற்ற நிலையிலிருந்து விடுவித்து வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தின் மக்கள் கலையாக ஆக்குவதில் நாம் கடந்ந சில ஆண்டுகளாக முயன்று வந்திருக்கின்றேன். அம் முயற்சியின் விளைவாக மட்டக்களப்பிற் பெரிதும் போற்றப்படும்

அலங்காரரூபன் நாடகத்தை. 1962ம் ஆண்டில் அச்சிட்டு வெளியிட டோம் அதனைத் தொடர்ந்து மன்னுரீலே ஏட்டிலிருந்து வந்த எண்டி றிக்கு எம்பறதோர் நாடகம், மூவிராசாக்கன் நாடகம், ஞான சௌவந்தரி நாடகம் ஆகியவற்றை வெளியிட்டோம் கொழும்புப் பல்கலைக் கழக இந்து மாணவர் சங்கம் சிலாபத்தில் ஏட்டிலிருந்த வாளபிமன் நாடகத்தையும் மார்க்கண்டன் நாடகத்தையும் 1963ம் ஆண்டு அச்சேற்றியது. புலவர் மரியாம்பிள்ளை பாடிய விசய மனை கரன் நாடகத்தை மு. வி ஆசிர்வாதம் அவர்கள் 1968ம் ஆண்டு வெளியிட்டார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து இந் நாடகமாகிய அனுவருத் திர நாடகத்தினை மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கலாமன்றம் அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றது.

மன்னுரப் பிரதேசக் கலாமன்றம், நாம் பதிப்பித்த மூன்று கூத்து நூல்களை மன்னுர் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் வெளியீடாக அச்சிட்டபோது நாட்டுக்கூத்தின் வரலாற்றில் ஒரு புரட்சியைச் செய்தது. மக்கள் இலக்கியத்தைப் பேண, மக்களின் ஸ்தாபனமாகிய மன்னுர் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் செய்த பணி மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கலாமன்றத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. கிராமியக் கலைகளின் களஞ்சியமாக விளங்கும் மட்டக்களப்பில் நாட்டுக்கூத்து இன்றும் பல இடங்களில் ஆடப்பட்டு வருகின்றது. அங்குள்ள பொது மக்கள் இந் நிலையைத் தமது நல்வாழ்வுக்குத்தவும் கருவிகளில் ஒன்றுக்கக் கருதுகின்றனர். இதனைத் தமது சமய வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பின்னைத்து வளர்த்துவருகின்றனர். அவ்வாரூபியினும் இதுவரை அங்குள்ள கூத்துப் பிரதீக்களை அச்சிட உள்ளூராட்சி மன்றங்களோ பிரதேசக் கலாமன்றமோ முயற்சியாதது பெருங்குறையே.

பல ஆண்டுகளாக இயக்கமில்லாது சூழ்விக்கிடந்த மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கலாமன்றம் இப்போதுதான் மீண்டும் உயிர்த்துடிப்புடன் இயங்குகின்றது. இதனை இயக்குவதற்குக் கடந்த பல ஆண்டுகளாக நாம் முயற்றும் முயற்சி கைகூடவில்லை. திரு தேவநேசன் நேசையா அவர்கள் அரசாங்க அதிபராக இவ்வாண்டு பதவி ஏற்றதும், மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கலாமன்றத்தினைச் செயற்படுத்தவும் ஆக்கவேலைகளில் அதனை ஈடுபடுத்தவும் திட்டம் வகுத்துக்கொடுத்தோம். மன்னுரிற் கலைப்பணியில் அனுபவம் பெற்ற இப்பெரியாரின் உழைப்பாலும் புதிய பிரதேசக் கலாமன்ற உறுப்பினரின் ஒத்துழைப்பாலும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கலாமன்றம் இப்போது இனிது இயங்குகின்றது. அதன் முதற்பணியாக இந் நூற்பதிப்பு வெளிவருவது வரவேற்கத்தக்கது.

இந்நூலின் பதிப்பாசிரியராகப் பண்டிதர் வி. சீ. கந்தையா அவர்கள் பணியாற்றுவது இந்நூலுக்குத் தனிச் சிறப்பை அளிக்கின்றது. இத்தொண்டுக்கு மிகப் பொருத்தமானவர் அவரே. கலைத் தொண்டுக்கென வாழும் இப்பெரியாரின் சேவைகள் மட்டக்களப்பின் பெருமையையும் முக்கியத்துவத்தையும் உலகறியச் செய்திருக்கின்றன அவரது நூல்களாகிய மட்டக்களப்புத் தமிழகம், கண்ணகி வழக்குரை என்பன அவரின் தகைமைக்குச் சான்றுபசருகின்றன. அன்னரின் சேவைகள் தமிழ்க்கூரும் நல்லுலகத்திற்கு என்றும் கிடைக்கவேண்டும்.

மட்டக்களப்பில் வழங்கும் தென்மோடிக்கூத்துக்களிற் பெரிதும் பயின்றுவருவது அனுவருத்திர நாடகம். தென்மோடிக் கூத்துக்களின் இலக்கணத்திற்கமைய இந்நாடகம் காதலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வசந்த சுந்தரி, அனுவருத்திரன் ஆகிய இருவரின் காதல் இணைப்பு இனிது முடிவடைவதை எடுத்துக்கூறுவது. மக்களைப் பண்படுத்தும் நல்ல போதனைகள் நிறைந்த இந்நூலின் பதிப்பு ஓர் அரிய சாதனையே. இதனை நன்குணர்ந்த யாவரும் நிச்சயமாக பண்டிதர் கந்தையா அவர்களையும், மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கலா மன்றத்தையும் பாராட்டுவார்கள்.

உலகியல் வாழ்வை உணர்ச்சியோடு உருவமாக்கி, நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டின் சின்னமாகவும், பொதுமக்களின் சொத்தாகவும் விளங்கும் நாட்டுக்கூத்தினை வளர்ப்பதற்கு மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கலாமன்றம் தொடர்ந்து செயலாற்ற வேண்டும். இன்னும் பல கூத்து நூல்களை வெளியிட வேண்டும். நாட்டுக்கூத்துக்கு நல்ல காலமுண்டு.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
பேராதனை.

ச. வித்தியானந்தன்

அனுவந்தீர் நாடகம்

முனினுரை

நாடகம் என்பது கதை தழுவி வரும் கூத்தாகும். கூத்து இரு வகைத்து என்கிறார் இளங்கோவடிகள். அந்த இருவகையும் பல வேறு பெயரால் அழைக்கப்பெற்றன. அவற்றை ஆராயப் புகுந்த அடியார்க்கு நல்லார், இருவகைக் கூத்துகளும், வசைக்கூத்து, புகழ்க்கூத்து என்றும், வேத்தியல், பொதுவியல் என்றும், வரிக்கூத்து, வரிச் சாந்திக் கூத்து, என்றும், சாந்திக் கூத்து, விநோதக் கூத்து என்றும், ஆரியக் கூத்து, தமிழ்க் கூத்து என்றும், இயல்புக் கூத்து, தேசிக் கூத்து என்றும் வேறு வேறு பல பெயர்களைக் கொண்டு வழங்கின என்று கூறுகின்றனர். சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று கதையின் 12ம் வரி உரையுள் இதனைக் காணலாம்.

இங்குக் கூறப்பட்ட ஆரியக் கூத்து, தமிழ்க் கூத்து என்ற இரண்டுமே, முறையே வடமோடி, தென்மோடி என்ற வகுப்பைச் சேர்ந்த நாட்டுக் கூத்துகளாக இருக்கலாமென்று ஒருவாறு கொள்ளக்கிடக்கின்றது. மட்டக்களப்பில் ஆடப்பெறும் கூத்துகளின்கதை கதைப்போக்கு, முடிபு, அவற்றுறப்பெறப்படுகின்ற பயன் கலாச்சாரம் முதலியலை கொண்டும் இந்த முடிபிற்கு நாம் வரக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆரியக் கூத்து வட்நாட்டிலிருந்துவந்த கூத்து; தமிழ்க் கூத்து தென்னட்டிற்கே சொந்தமான கூத்து. ஆரிய மொழியினை வட மொழி என்றும், தமிழ் மொழியினைத் தென் மொழி என்றும் கூறுகின்ற வழக்காறும் நோக்கத் தக்கு. வடமோடி, தென்மோடி என்ற பெயர்களின் பொருட் பொருத்தத்தை இவை எல்லாம் நன்குகாட்டி நிற்பனவாம்.

(பண்டைக்காலத்திலிருந்தே நாட்டுக் கூத்துகள் மட்டக்களப் பெங்கும் பெருவரவிற்றுக் கூத்துகள் மட்டக்களப் பெங்கும் பெருவரவிற்றுக் கூத்துக்கின்றன. இந்நாட்டுப் பொதுமக்களினுடைய இலக்கியம், இசை, நடனம், (இயல், இசை, நாடகம்) ஆகிய முத்தமிழ்க்கலை அறிவினையும் தூண்டி, உணர்ச்சியும் இன்பமும் ஊட்டி, அவர்களது பழம்பண்பை வளர்க்கும் கருவிகளாக இவை இருந்துள்ளன. இதனால் நாட்டுக்கூத்துகள் மக்கட் சமுதாயத்திலே மிக முக்கிய பங்கு கொண்டிருந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் உணரலாகும்)

— 9 —

மட்டக்களப்பு மக்கள் தங்கள் ஓய்வு காலங்களை வீணுக்காது, கூத்தாடிக் களித்து வந்தவர்கள். நாட்டுக் கூத்து ஆடும் காலம் ஒரு ரின் மகிழ்வும் கலையின்பழும் பொங்கி வழியும் காலமாகக் கருதப் பெற்றது. அதனால், கூத்தாடுதல் மட்டக்களப்பு நாட்டின் ஒரு இன் பக் கலையாக நிலைபெறலாயிற்று. இளைஞரும் நடுத்தர வயதினரும் கூத்தாடுவதில் அதிகம் ஈடுபடுவதும், இளையையிற் கூத்தாடி மகிழ்ந் தோர் முதுமையிற் கூத்துப்பழக்கி இனபம் கானுவதும் இங்கு இயல் பாகிவிட்டன.

மட்டக்களப்புக் கிராமக் கூத்துக்களாரிகள் ‘நல்லமணமகன் இவன்’ என்று இளைஞர்களுக்குத் தகுதிப் பட்டங்களை வழங்கும் பல்கலைக்கழகங்களாகவும் பணிசெய்து வந்திருத்தலை நாமறிவோம். நாட்டுக்கூத்து அரங்கேற்றம் ஒன்று ஒருரில் நடந்து விட்டால், அதனைத் தொடர்ந்து பல திருமணங்கள் நடப்பதும் மட்டக்களப்பு நாட்டிலே குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நன்னிகழ்ச்சியாகும். திறம்படக் கூத்தாடும் காலையர்க்கு, அப்புகழ் மேலதிகமான ஒரு திருமணத் தகுதி யாகப் பொதுமக்களிடைக் கணிக்கப் பெற்ற சிறப்பினை இதனால் அறியமுடிகின்றது.

மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துகளின் இத்தகைய பெருஞ்சிறப்புக்களை ‘மட்டக்களப்புத் தமிழகம்’ என்ற எமது நாலின் ‘நாட்டுக் கூத்துகள்’ என்ற அதிகாரத்திலே சற்று விரிவாகக் கூறியுள்ளோம். இவ்வாறு சிறப்புற்று விளங்கிய நாட்டுக் கூத்துகள் இடைக்காலத்தே பெருமக்களின் மதிப்பை மெல்ல மெல்ல இழந்து வந்தன. ‘நாட்டுக் கூத்து’ என்ற தொடரை அருவருப்போடு உச்சரிக்கின்ற நிலை, கற்றோர் மத்தியில் வளர்ந்தது. பொது மக்களிற் பலர் நாட்டுக் கூத்துக்குரிய மதிப்பைக் கொடாது, கூத்துக்களாரிகளை ‘நார்’விட்டகாலமும் ஒன்று உண்டாயிற்று. எனினும், இன்று அந்நிலை முற்றிலும் மாறிவிட்ட தெனலாம். தேசசதந்திரம் கிடைத்த பின்னர் ஏற்பட்ட புறத்தாக்கங்களும், விழிப்புணர்ச்சி முதலாயினவும், ‘மக்கள் கலை’ இது வென்று, கற்க்குரும் மற்றேரும் நாட்டுக் கூத்துகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் நிலைக்குச் சமூகத்தைத் திருப்பிவிட்டன. நாட்டுக் கூத்துகள், ஒரு தேசத்தின் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு முதலான சிறப்புக்கள் பலவற்றையும் எடுத்துக் காட்டும் பழம் பெருங்கலைகளான்சியங்களானவை என்ற உணர்ச்சியை மக்கள் யாவரும் இன்று பெற்றுவிட்டனர் எனலாம்.

இந்தப் பெருஞ்சிறப்பை ஆக்கி, நாட்டுக் கூத்துக் துறையிலே பாராட்டத்தக்கவொரு புதிய திருப்பத்தை ஈழநாட்டிலே ஏற்படுத்தி வைத்தவர்களுள், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் துணைப் பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்களே முதன்மையான வர் என்பதை, நான் இங்கு மகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இலங்கைக் கலைக் கழகத் தமிழ் நாடகக் குழுவுக்கு அன்னர் தலைவராக இருந்த சமார் பத்தாண்டு காலத்தையும், நாட்டுக் கூத்துத் துறையில், ஈழத்திலே ஒரு நல்ல திருப்பம் ஏற்பட்ட காலமென்றே கூறல் வேண்டும்.

அக்காலமுற்றும், இலங்கைக் கலைக் கழகத் தமிழ் நாடகக் குழுவில் ஒரு உறுப்பினராக இருந்து இத் துறையிற் பணிபுரியும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்திருந்தது. அதனால், அப் பெரியாருடைய பேருக்கம், அருமயற்சி என்பவற்றையும், இத்துறையில் அவரது வெற்றி, நற்பயன் முதலியவற்றையும் நன்கு அறிய முடிந்தது. தார்ந்து கிடந்த மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துகள் பலவற்றின் மேடை ஏற்றம், தாளக்கட்டுகளின் ஓலிப்பதிவு, நாட்டுக் கூத்துநால் அச்சிடல் ஆகிய பணிகள். பல கலைக்கழகத்தின் மூலம் அப்பேராசிரியரால் நிறைவேறின. ‘அலங்காரரூப நாடகம்’ என்ற தென்மோடி நாட்டுக் கூத்து அச்சில் வெளிவரப்பெற்றதும் அக்காலத்தேதான். மட்டக்களப்புத் தென்மோடி நாடகங்களுள் முதன் முதல் அச்சேறி வெளிவந்த நால் அது வென்றே சொல்லலாம்.

அதன்பின், அச்சேறி வெளிவரும் மட்டக்களப்புத் தென்மோடி நாடகம், இந்த அனுவருத்திர நாடகமேயாகும். மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலா மன்றம் இப்பணியினை மகிழ்வோடு செய்து வைக்கின்றது. இப்பகுதியின் அரசாங்க அதிபராக, திரு. தேவநேசன் நேசையா அவர்கள் கடமை புரிய வந்ததிலிருந்து, மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றம் புதுமலர்ச்சியும், பொலிவும் கொண்டு இயங்குவதை அனைவரும் அறிவர். திரு. தேவநேசன் அவர்கள் மட்டக்களப்பு நாட்டின் ஒரு சீர்திருத்த இயக்கக் காரரைப் போன்று, கிராமப்புனருத்தாரணம், விவசாய விருத்தி, மட்டக்களப்புக் கலைச் செல்வங்களை வளர்த்தல், அவற்றை வெளிக்கொணருதல் முதலான பல துறைப்பணிகளையும் செய்து வருகின்றனர். அன்னருடைய தலைமையிலான மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலா மன்றத்தின் வருடாந்தப் பெரு விழாவின் போது, இந்நாட்டின் கலை சம்பந்தமான இரு நால்

களை அச்சிட்டு வெளியிடவும் வேண்டும் என்ற முடிபு பிறந்தபோது தான், இந்த அனுவருத்திர நாடக வெளியீட்டுக்கு மிக இலகுவும் பொருத்தமுமான ஒரு சூழ நிலை பிறந்தது எனலாம். தென்மோடி யிலான இந்த அனுவருத்திர நாடகத்தையும், வடமோடியைச் சேர்ந்ததும், இதனேடு அதே விழாவில் வெளியிடப்பட இருப்பதுமான இராம நாடகத்தையும் கேர்ந்து, தமது வெளியீடுகளாக்கிச் சிறப்பிக்க முன்வந்த மட்டக்களப்புப்பிரதேசகலாமன்ற உறுப்பினர் அனைவருக்கும், சிறப்பாக அதன் தலைவர், திரு. தேவநேசன் நேசையா அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காரைதீவு, பனங்காடு, கிரான்குளம், தாளங்குடா, ஆரப்பற்றை, களுதாவளை, மண்டூர், ஆகிய ஊர்களைச் சேர்ந்த ஏட்டுப் பிரதிகளும், கை எழுத்துப் பிரதிகளும் இந்நாலை ஆக்கும் முயற்சியின் போது எனக்குக் கிடைத்தன. எனினும் இவற்றுட்பல பூரணமான நிலையில் இருக்கவில்லை. இவைகளைப் பெறுவதில் காரைதீவு திரு. வே. தம்பிராசா ஆசிரியர், திரு. வ. கயிலாயபிள்ளைக் கப்புக்கு அர், களுதாவளை திரு. க. சோமசுந்தரம் ஆசிரியர், மண்டூர் திரு. செ. காசிபதி அண்ணையியார், திரு. மு. பூபாலபிள்ளை, களுவாஞ்சிக்குடி பண்டிதர் வி. விசுவலிங்கம் ஆசிரியர், திரு. ந. ஞானகுரியம் ஆசிரியர் ஆகியோர் எனக்குப் பெரிதும் துணை செய்தனர். பூபாலபிள்ளை, விசுவலிங்கம் ஆகிய இருவரும் முப்பது ஆண்டுகளின் முன்னர், மண்டூரில் அனுவருத்திர நாடகத்தை ஆடிப் புகழ்பெற்ற வர்கள். காசிபதி அவர்கள், அதே நாடகத்தைப் பழக்கிக் கைதேர்ந்த அன்னையியார். ஆதலால், எனக்குக் கிடைத்த குறைப்பிரதிகளை நிறைவு செய்வதில் இம் மூவரது நினைவாற்றல்களும் நன்குபயன் பட்டன எனலாம். மேலும், பிரதிகளின் ஒப்பு நோக்கத்தின் போதும், நற்பிரதிகளை எழுதி எடுப்பதிலும் முறையே பண்டிதர் விசுவலிங்கம், ஞானகுரியம் ஆகியோர் வேண்டிய உதவிகளையும் மனம் கோருது செய்து தந்தார்கள்.

இப் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அனுவருத்திர நாடகத்தின் அச்சுக்கேற்ற நிறைவினைக்கண்டு, மகிழ்வோடு இதற்கு அரிய தொரு மதிப்புரையினை அளித்து இவ் வெளியீட்டைச் சிறப்பித்தவர் பேராசிரியர், கலாநிதி சு. வித்தியானந் தன் அவர்கள். அவரது உறுதுணை இத்துறையிலான எனதுபணிகள் பலவற்றுக்கும் மிகுந்த ஊக்கமளிப்பது. மட்டக்களப்புக் கலைப்பணி என்றால், தனது வேலைகளுள் முதலிடம் கொடுத்து அவைகளை நிறை வேற்றி வைக்கும் இப்பெரியாருடைய அருஞ்சேவைகளுக்கு மட்டக் களப்பு மக்கள் என்றும் கடமைப்பட்டவர்களாவர். அன்றாரது நீங் காத பேரன்புச் சிறப்பு என்னால் என்றும் மறக்க முடியாத தொன் ருகும் என்பதை, மிக்க நன்றியறிதலுடன் இங்குக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

இவ்வாறுன அனுவருத்திர நாடக ஆரண்கை அழகும் பொலிவும் விளங்க மிகக் குறுகிய காலத்தில் அச்சிலே படிவித்தளித்த மட்டக்களப்புக் கத்தோலிக்க அச்சகத்தாருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

இந்த வெளியீடு பொது மக்களுக்குச் சிறிதவாயினும் பய னும் மகிழ்வும் ஊட்டி, எனது பணிகள் தொடர்ந்து வளர மேலும் ஊக்கமளித்து நிற்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

வி. சி. கந்தையா
ஆசிரியர்.

'கூடல்'
15, மாடிவீதி,
மட்டக்களப்பு.

அனுவருத்திர நாடகம்

ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள்

(1) நூலீப் பற்றி

பண்டைய கூத்து நூல்களுட் சொல்லப்பெற்ற எல்லா இலக்கணங்களும் பொருத்தமுற அமைந்தது ‘அநிருத்த நாடகம்’ என்று விபுலாந்த அடிகளார் கூறுவர். அச்சரரைக் கொல்லு தற்கு அமராடின பதினெடு ஆடல்களுள் நான்கு அநிருத்த நாடகத்தினுள்ளே காணப்படுகின்றன என்று தமது நாடக நூலாகிய மதங்க சூளாமணியுள் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அநிருத்தன் என்ற சொல் சிதைந்து அனுவருத்திரன் என்று வழங்கும். இந் நூலில் அனுவருத்திரன் என்ற பெயரே பல இடங்களிலும் பயின்று வரக் காணலாம். மேலும் ஆசிரியர், உருத்திர பூபன் (பக். 56) அனுருத்தன் (பக்கம் 63), உருத்திரன் (பக். 76), உருத்திரபாலன் (பக். 78), செயருத்திரன் (பக். 82), உருத்திர குமாரன் (பக். 121, 145) முதலான சொற்களாலும் இப்பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றார். உலக வழக்கில் இச்சொல் அனுபுத்திரன் என்றும் வழங்குகின்றது. அனுவருத்திரன், துவாரகை வேந்தனான கிருஷ்ணனின் மகனுவன். இவனே ‘பிரத்தியும் நன்’ என்றும் கூறப்படுவன். எனினும், பிரத்தியும் நன் (பிறஸ்தாமன்) என்பானைத் தலைவனுக்க் கொண்டு எழுந்த பிறஸ்தாமன் நாடகம் என்பதொன்றும் வேறாக வழங்கக் காணகின்றோம். அதுவும் தென்மோடியைச் சேர்ந்ததே எனினும், கதையமைப்பு முதலியவற்றால் அனுவருத்திர நாடகத்திலும் வேறுபட்டதாக இருத்தல் நோக்கத் தக்கது.

அனுவருத்திர நாடக நூலாசிரியரது பெயர் இன்னதென்று தெளிவாகப் புலப்படவில்லை. ஈழத்து நாடக நூல்கள் பற்றிய வேறு சில குறிப்புகளால், இதனை ஆக்கியவர் இனுவிற் சின்னத்தம்பி என்பவராயிருக்கலாம் என்று கொள்ள இடமுண்டு. இதனுசிரியர் கணபதி ஜயர் (1709 - 1784) என்பவரே எனகின்றனர் வேறு சிலர். இத் துறை மேலும் ஆராயப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். செய்யுள் நடை, சொல்லமைப்பு, பழமொழிப்புணர்ப்பு, முதலியவற்றைக் கொண்டு, 16ம் நூற்றுண்டுக்குப் பிறப்பட்டே இந்நால் எழுந்திருக்கலாம் என்று நாம் ஒருவாறு துணியலாம்.) விஜய நகர மன்னர்களது ஆட்சிக்கால இலக்கியங்கள், மக்கள் வாழ்வோடு பினைந்தவையாய்

மக்கள் வாழ்வுக்குப் புத்துயிரளிக்கும் வகையில் குறவுஞ்சி, பள்ளு, நாடகம் என்பனவாய் எழுந்திருக்கின்றன. இந்த எழுச்சி ஈழத்தி லும் பரவியபோது, இதுவும், மற்றைய நாடக நூல் பலவும் இங்கு அக்காலத்தில் ஆக்கப்பட்டன என்று கொள்ள இடமுண்டு.

அனுவருத்திர நாடகச் செய்யுள்கள் மிகுந்த இலக்கிய நயம் வாய்ந்தவை. நீதிநூற் துணிபுகள் நிறைந்ததாய், மனித சமுதாயத்தை, வீரம், உண்மை, நேர்மை, பெரியோரைக் கனம்பண்ணல், கடவுட் பக்தி முதலான உயர்ந்த இலட்சியங்களை நோக்கி வழி நடத்துவதாய் அமைந்திருக்கின்றது இந்த நாடகம்.

“சாதி என்றால் இரண்டுவகை சமயமுமொன்றையா தற்பரனென்றால் ஒருவன் கற்பண்மோ கோடி” (பக். 48)

என்ற பாடற் பகுதி சாதிப்பூசல், சமயப் பூசல் என்பன நிறைந்துள்ள இன்றைய சமுதாயத்துக்கும் சிறந்த அறிவுட்டுவதாயிருக்கின்றது. அறம் கொழிக்கும் செல்வ நாடொன்றை இவ்வாறு (பக். 48-49) கவிஞர், கிருட்டினராசனது மந்திரி மூலம் இக்கால அரசியலாளருக்கும் காட்டும் சிறப்பு மிகுதியும் பாராட்டத்தக்க ஒன்று. வசந்த சுந்தரிக்கு அவளது தாய் சொல்லும் அறிவுரைப் பகுதி (பக். 36-38) வயது வந்த பெண்களை வளர்த்தற்கான புத்திமதிகள் நிறைந்ததாகும்.

சுந்தரி, தோழியருடன் மலர் பறித்து விளையாடுவதைக் குறிப்பிடும் பாடற்பகுதிகளிலே (பக். 39-41) உருவகம், உவமை என்ற இரு அணிகளும், நூலாசிரியரது புலமைச் சிறப்பினாற் கற்போர் உள்ளன தோறும் புகுந்து விளையாடுகின்றன. கதாநாயகனுகிய அனுவருத்திரன் தனது தந்தை பாற் காட்டும் பணிவு (பக். 51-52), தந்தை அவனுக்குரைக்கும் அறிவுரைகள் (பக். 53-54) என்பன மக்கட் சமுதாயத்துக்கு முக்கர்லமும் ஓளியூட்டவல்ல உண்மையும், பயனும் நிறைந்தவை. கவிஞரது சமுதாய நோக்கத்தின் பெருஞ் சிறப்புக்கு இப்பகுதி நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

“பரந்தாறு மாழுகமாய்ப் பாலில் வெண்ணேய் போலவும் நீ இருந்தே விளையாடும் ஈசாமனத்தூடேகி கரந்தே இருந்தால் நான் காட்சி பெறும் காலமெப்போ” (பக். 54) எனவும்

“ஆணவத்தை நீக்கி அறிவாளர் போற்றுதிரி கோணமுற்று வாழுங் குழகா குருபரனே நீணிலத்திலென்னையினி நீகாக்க வேணுமையா” (பக். 55) எனவும்,

வரும் அனுவருத்திரனது பிரார்த்தனைப் பாடல்களும், வாணனது காவலாளர்களாற் கட்டியடிக்கப்படும் போது அனுவருத்திரன் அழுதமுது முறையிடுகின்ற,

“காலாகி நீராகி வானமாகிக் கனலாகி நிலமாகும் கடம்ப பாலா” (பக். 92) என்பது முதலாகப் படிப்போரது நெஞ்சை உருக்கும் தன்மையிலமைந்திருக்கின்ற தோத்திரப் பாடல்களும், இந்தாலாசிரியரது இந்து சமயத்துவ ஞானத்தின் உயர்வைக் காட்டுவனவாயுள்ளன.

“சங்கின்ற முத்தொளிரும் தானேர் வயற்போதில் செங்குவளை பூக்கும் திருத்துவரை நன்றாகு” (பக். 89)

முதலானவை சிறந்த இலக்கிய நயமும், உயர்ந்த பொருள் வளமும் கணிந்த நாட்டு வருணணைப் பாடல்களாகும். அனுவருத்திரனுக்கும் வாணேசரனுக்குமிடையில் நடந்த உரையாடற் பகுதியும் (பக். 82-85), தூதாக வந்த கிருட்டினனின் சேநைபதிக்கு, வாணேசரன் தன் மேம்பாடு தொளிக்க மறுமொழி பகரும் பகுதியும் (பக். 112-114) எத்தகையோருக்கும் உணர்ச்சியூட்டத்தக்க வீரச்சவை நிறைந்த பாடல்களாலானவையாம். கொதல் என்ற போர்வையில் நடைபெறும் இக்கால முறைகேடுகளுக்கெல்லாம் அடி கொடுப்பது போன்றும், அதே வேளையில் உண்மைக்காதவின் பேராற்றலை எடுத்துக்காட்டுவது போன்றும் அமைந்துள்ள குமாரத்திக்கும் அனுவருத்திரனுக்குமிடையிலான முதலாவது உரையாடல் (பக். 66-69) சிறந்த உண்மைகளை உள்ளடக்கியது. தொடர்ந்து வரும் அவர்களது இரண்டாவது உரையாடற் செய்யுள்கள் (பக். 70-71), இந்நாடகத்துக்குயிரான காதற் சுவையினால் நிறைந்து, கற்போருள்ளத்தைக் கவருவனவாயுள்ளன. இவ்வாறு நூல் முழுவதும் செம்பொருள் நிறைந்து உயர்ந்த இலக்கிய நடையிலமைந்து விளங்குவதால் மற்றைய நாடகங்களுக்கெல்லாம் தலைமைத் தன்மை பூண்டதாய்ச், சிறந்ததோர் இயற்றமிழ் இலக்கியம் போலவும் அனுவருத்திர நாடகம் மிளிர்வதைக் கண்டு கற்றேர் உளம் களி கூருவர்.

இந் நூலிலே பாண்டவர் கதைகள், கந்தப் புராணக் கதைகள், தேவாரகால நிகழ்ச்சிகள் என்பன அங்கங்கு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. (மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்கள் பல, நாலுள் மிகுதியும் பயின்று வரக் காணலாம்). ‘பிள்ளை’ என்ற சொல் இந்தியாவில் ஆண்மக்களையே குறிக்க, ஈழத்திலே, பெரும் பாலாக மட்டக்களப்பிலே, பெண்மக்களையே அது குறிப்பதாகும். “என் பிள்ளை தன்னை எத்தியெத்திக் கொண்டிருந்தாயோ” (பக். 82) என்று வாணன் அனுவருத்திரனைக் கேட்கும்போது ‘பிள்ளை’ என்ற சொல்லாற் தன் மகள் வசந்த சுந்தரியைக் குறிப்பிடுகிறான். ‘கும்பா குடம்’ (பக். 31, நிறைதுடம்), ‘வள்ளல்’ (பக். 84, இழிவு) ‘பம் மாத்து’ (பக். 85; வெறும் வேடம்), ‘கைபோடுதல்’ (பக். 107, 111; சண்டைக்கு ஒருப்படுதல்), ‘ஒட்டு’ (பக். 113; ஒட்டுத்தாள்; கதிர்களை அறுத்தெடுத்தபின் மீந்திருக்கும் நெற்பயிரின் அடிப்பகுதி), ‘அவதாரம் பண்ணீப் போடுவேன்’ (பக். 114; வெட்டிக்கொன்று விடுவேன்), ‘ஆப்பிட்ட பேய்க்கெல்லாம்’ (பக். 125; ஆப்பிட்ட – அகப்பட்ட), என்பனவாக மேலும் பல அத்தகைய சொற்கள் நாலுட்பயின்று வருகின்றன. “கொச்சி நகராள் துரைமாரும்” (பக். 112) என்பதிலுள்ள ‘துரை’ என்ற சொல் 16ம் நாற்றுண்டின் பின்னரே ஈழத்துத் தமிழிற் கலந்ததொன்று. “கண்ணனுட மகனை” என்பதில் உள்ள ‘உட்’ என்பது, ஆரூம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபாகிய ‘உடைய’ என்பதன் பேச்சு வழக்குத் திரிபாக மட்டக்களப்புத் தமிழிற் பயின்று வழங்குவது.

கிருட்டினனுடைய பதி துவாரகை; ஆனால் வாணனது தலைநகரத்தின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. வாணனுடைய பதி ‘சோ’ என்னும் நகரமாகும் என்று மதங்க சூளாமணி ஆசிரியர் கூறுகின்றார். ஆயினும், சோ நகரம் எங்கிருந்த தென்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. “மாவலியின் பேரால் வயங்கு மனிநதியும்” என்ற யாழ் நாற்செய்யுள்ளதி, ஈழத்திலேயே வாணனது தலை நகரம் இருந்திருக்கலாமென ஊகிக்க இடந்தருகிறது. துவாரகைக்குத் தெற்கே வெகு தொலைவில் ‘முப்புரம் போன்றிலங்கிய’ வாணனது கோட்டைகள் இருந்தன வென்பதை இந்தாலில் வரும் ஆதாரங்களால் அறிகின்றோம். கிருட்டினனுடைய சேஞ்சை, காஞ்சி, திருத்தணிகை, சிதம்பரம் முதலான ஊர்களை முறையே கடந்து வாணனது பதியை அடைந்தானென்பது (பக். 109) இதனை வலியுறுத்துகின்றது. மக்கம் (அரேபியா), மிகி

ரம் (எகிப்து), காந்தாரம், மகதம், குகுதம், மலையாளம், கொழும்பு, மராட்டி நாடு, கண்டி, மதுரை, கொச்சி என்ற தீயங்களின் மன்னர்களும் தன்பெயர் கேட்டால் நடுங்குவர் என்று வாணன் கூறுகின்றன. மேனூட்டார் ஈழத்துக்கு வந்த (16ம் நாற்றுண்டுக்குப்) பின்னரே, கொழும்பு, கண்டி, ஆகிய இரண்டும் முறையே மேல் நாட்டார், சிங்களவர் ஆகிய இருவேறு மன்னர்தம் ஆட்சியின்கீழ் இருந்தன என்பது வரலாறு. மேலும் கிருட்டினனது சேவகர்கள் வத்தாவி (பத்தேவியா), கொழும்பு, கண்டி, மாத்தறை, கொச்சி, வங்காளம், ஆகிய இடங்களில் (பக். 77) அனுவருத்திரனைத் தேடிச் சென்றதாக இந்தால் குறிப்பிடுதலையும் நாம் கருதுதல் வேண்டும்.

நல்ல சொற்கோப்புக்கொண்டு, முறையே 3, 4, 5, அடிகளால் ஆன பல்வேறு இனிய கொச்சகங்கள் நாலுக்கு நல்ல விறுவிறுப்பை அளித்து நிற்கின்றன. மூன்றாடிக் கொச்சகங்களைத் தொடர்ந்து, வீரச்சவை செறிந்த பாடல்கள் (தருக்கள்) வருதல் மிக மிக அவசியமாகும். அதுவே கொச்சகத்தரு எனப்படுவது. வாணன் அனுவருத்திரன் தர்க்கம் (பக். 83-85), குமாரனைத் தலையாரிமார்கட்டி அடித்தல் (பக். 88-91), கிருட்டினன் சேஞ்சைக்கு வாணன் கூறுதல் (பக். 112-113), பலபத்திரானுடைய தன் மேம்பாட்டுரை (பக். 120-122), கிருட்டினனது வீரமுழக்கம் (பக். 131 – 133), ஆகிய பகுதிகள் அத்தகைய இனிய கொச்சகத்தருக்களால் ஆனவையாகும். இந்தாலுள் வரும் 6, 7, சீர்களாலான விருத்தங்கள் முறையே கவி, ஆசிரிய விருத்தம் என்ற பெயர்களாற் குறிப்பிடப்படுதலைக் காணலாம். தூதுவர், சேஞ்சைதிபதி என்பார் வழிநடையிற் பாடும் தருக்கள் நடைசாரியென்று பெயர் பெற்றுள்ளன.

புராணக் கதைகளின்படி கிருட்டினன் வாணனது ஆயிரம் கரங்களையும் அரிந்து அவனைக் கொன்றுள்ளனரு அறிகின்றோம். கண்ண பிரான் பதினேராடலுள் ஒன்றான் ‘மல்’ என்ற வலிய ஆடலை நிகழ்த்தி, வாணனை அதனிடை வீழ்த்தி, அவனது கழுத்தை நெரித்துக் கொன்றுள் என்று மதங்க சூளாமணி கூறுகின்றது. ஆனால் அனுவருத்திர நாடகமோ, வாணுசரன் போரின் போது கிருட்டினனைப் பணிந்து சமாதானம் செய்து கொள்வதாகவும், தன் மகள் வசந்த சுந்தரியைக் கிருட்டினனது மகனுகிய அனுவருத்திரனுக்கு மணம் முடித்து வைப்பதாகவும் நிறைவூறுகின்றது. தென்மோடி நாட்டுக் கூத்துகளின் மரபுப்படியான மங்கல முடிபினை நோக்கியது இந்த அமைப்பு என்று நாம் கொள்ளலாம்.

(2) தென்மோடி நாடகச் சிறப்பிலக்கணம் சில

‘மட்டக்களப்புத் தமிழகம்’ என்ற நாலுள் வடமோடி, தென்மோடியாகிய நாட்டுக் கூத்துகளின் இலக்கணங்களை ஓரளவு காட்டி யிருக்கின்றேன். தமிழ் நாடகக் குழுவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட படி, மட்டக்களப்புத் தமிழகப் பிரதியிலிருந்து நாட்டுக் கூத்துகளின் இலக்கணம் முதலியன் பற்றிய சில பகுதிகள் மேற்கோட்ட குறிகளுடன், அலங்காரரூப நாடக முன்னுரையுள்ளும் வெளிவந்தன, எனினும், அனுவருத்திர நாடகம் முதலான பழைய நாட்டுக் கூத்துகளை மென்மேலும் ஆராயும் பொழுது, இன்னும் பல தெளிவான நாடக இலக்கணக் குறிப்புகளை நாம் பெறக்கூடியதாய் இருத்தலைக் காண்போம்.

வடமோடி நாட்டுக் கூத்தில் ‘முத்திரைப் பல்லவி’ என்ற பாட்டு விசேடமான ஆட்டத்திற்குரிய ஒன்றுக் வருகின்றது. ‘முத்திரைப் பல்லவம்’ என்று அந்த ஆடலும் பெயர் பெறும். அவ்வாடல் தென்மோடிக்கு இல்லை. எனினும், ஒரோவழி ‘முத்திரைப் பல்லவி’ தென்மோடியில் படிக்கப்படுவதுண்டு. ‘நன்ன நன்ன’ என்பது போன்ற ஏற்ற தருக்களைப் பாடல் தோறும் பிற்பாட்டுக்காரர் படிக்க வேண்டியது தென்மோடியில் நியதியாயிருக்க, முத்திரைப் பல்லவியின் போது மட்டும், பாடலின் முதற் பகுதியாகிய பல்லவியையே திரும்பத் திரும் பப் படிப்பது தென்மோடியில் வழக்கமாயிருக்கின்றது. இந்நாலில் பக. 110-111, பக. 125 ஆகிய பகுதிகளில் முத்திரைப் பல்லவியின் இந்த அமைப்பைக் காணலாம். ‘காலமேற்றுதல்’, கூத்தர் ஒவ்வொரு வருக்குமான முடிபுத்தாளமாகும். இது வடமோடிக்கு மட்டுமே சொந்த மானது. எனினும், காலமேற்றுதலுக்கு ஓரளவு சமமான ‘தெய்தானே’ என்னும் ஆட்டம் ஒன்று தென்மோடியில் இருக்கக் காணகின்றோம். இது அரசகுமாரி, நாடக மங்கை முதலான இள நங்கையர்க்கு மட்டுமே உரியது. வசந்த சந்தரியின் இறுதி ஆட்டத்தின்போது ‘தெய்தானே’ பயிலுவதைப் பக. 35, 41ல் உள்ள பாடல்களில் நாம் காணலாகும். பொதுவாக, வடமோடியிலும், ஒரோவழி, தென்மோடியிலும் வரும் சேனுபதி, தலையாரி முதலான வீரர்கள் குதிரை மீதிலமர்ந்து வருவது வழக்கம். ஆயினும், அனுவருத்திர நாடகத்தில் வரும் அத்தகைய வீரவான்களுக்குக் குதிரை இல்லையென்பது நோக்கற்பாலது.

தென்மோடியில் வரும் உரையாடற் பகுதிகள் எல்லாம், ‘தர்க் கத்தரு’ என்ற பெயராலேயே குறிக்கப்படுதல் மாருத ஒரு வழக்கமாகும்.

வடமோடியில் ‘தித்தித்தா’ என்ற தாளமும், தென்மோடியில் ‘தெய்யத் தாகசந் தத்திமி’ என்ற தாளமும் மிக முக்கியமான வையாய் அடிக்கடி பயின்றுவருவன். மாலையினாடு செல்லும் நால் போன்று, இவை அந்தந்த நாடகத்தினாடு தவறாது அடிக்கடி வரும் தாளங்களாகும். வடமோடிக்கான ‘தித்தித்தா’ வின் போது பாதம் முழுவதும் நிலத்திற் படும்படியாக உரஞ்சி இழுத்தாடுதலும், தென்மோடிக்குரிய ‘தெய்யத் தாகசந் தத்திமி’ ஆட்டத்தில் பாதத்தின் முற்பகுதி, குதிப்பாகம் இரண்டும்மட்டும் நிலத்திற் படும்படி – உள்ளங்கால் நிலத்திற் படாதவாறு – குத்தி மிதித்தாடுதலும் இன்றியமையாதன.

நாடகம் தொடங்கும் போது முதலாவதாக மத்தள அண்ணையார் ‘களரி அடி’ என்ற தாளத் தொடரை மத்தளத்தில் முழுக்கிய பின்னர், தென்மோடி நாடகத்திற் காப்பு முறையிலமைந்த பொதுப் பாடல்களாகிய ‘சபை கட்டு’ப் படிக்கப் பெறும். பின்னர், சபை விருத்தம் என்ற தலைப்பில் அமைந்த, குறித்த நாடகக் காப்பு, சிறப்புப் பாயிரம் முதலான பாடல்களைச் சபையோர் படிப்பார் (இவற்றின் பின்னரே முதல் வரவு (பெரும் பாலும் கட்டியகாரன் வரவு) ஆரம்பமாகும். இவைகளிலே, ‘சபை கட்டு’ என்ற பாடற் பகுதி வடமோடி நாடகங்களுக்கில்லை. இது பற்றி, இந்நால் ‘சபைகட்டுப்’ பாடல்களின் அடிக்குறிப்பிலும் (பக. 26) விபரமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது. கூத்துக் கொப்பி பார்ப்பவர், மத்தள அண்ணையார், சல்லரி (தாளம்) போடும் அண்ணையார், பக்கப்பாட்டுக்காரர் (பெரும்பாலும் இருவர்), கூத்து நிருவாகி (‘மனேஜர்’) ஆகியோர் கூத்தின் போது மேடையில் இடம்பெறுவர். இவர்களே ‘சபையோர்’ எனப்படுவோர். இது இருவகைக் கூத்துகளுக்கும் பொதுவான ஒன்றுகும்.

வி. சி. கந்தையார்

(3) தென்மோடித் தாளக்கட்டுகள்
(இப்பகுதியை நாலிறுதியில் - பக. 157ல் பார்க்கவும்)

அனுவருத்தீர் நாடகம்

பொருளடக்கம்

					பக்கம்
1.	வெளியீட்டுரை	1
2.	மதிப்புரை	5
3.	முன்னுரை	8
4.	ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள்				
(1)	நூலைப்பற்றி	13
(2)	தென்மோடி நாடகச் சிறப்பிலக்கணம் சில	...			18
(3)	தென்மோடித் தாளக்கட்டுகள்	...			157
5.	கடைச்சுருக்கம்	21
6.	சபைகட்டு	25
7.	நால்: காப்பு	29
	வாணனது கட்டியகாரன் வரவு	...			29
	வாணன், மனைவி கொலு வரவு	...			31
	வசந்த சுந்தரி, தோழி வரவு	...			33
	கிருட்டினனது கட்டியகாரன் வரவு	...			42
	கிருட்டினன், உருப்பினி கொலு வரவு	...			45
	கிருட்டினன் மந்திரி வரவு	...			46
	அனுவருத்திரன் வரவு	...			50
	சுந்தரி கணவு - சேர்க்கைத் தரு	...			56 - 71
	கிருட்டினனது சேவகர் வரவு	...			75
	வாணன் தலையாரி வரவு	...			79
	அனுவருத்திரன் - வாணன் தர்க்கம்	...			83
	தலையாரி - அனுவருத்திரன் தர்க்கம் (கட்டி அடித்தல்)	...			86
	நாரதமுனி வரவு	...			100
	கிருட்டினன் சேஞ்சுப்பதி வரவு	...			105
	தாதுவர்க்கு வாணன் மறுமொழி	...			112
	பலபத்திரன் வரவு	...			118
	வாணன் சேஞ்சுப்பதி வரவு	...			127
	வாணன் சேஞ்சுப்பதி - பலபத்திரன் தர்க்கம் (போர்)	...			138
	வாணன் - கிருட்டினன் தர்க்கம் (போர்)	...			141
	வள்ளுவர் வரவு	...			150
	பிராமணர் வரவு	...			154
	ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் தொடர்ச்சி:-				
(3)	தென்மோடித் தாளக்கட்டுகள்	157

அனுவருத்தீர் நாடகம்

கதைச் சூருக்கம்

வீரம்மிக்கவனும், தவவலியால் தேவரும் அஞ்சத்தக்க புயவியைப் பெற்றவனுமான வாணன் என்னும் அசுரேந்திரன், தேவலோகத்தையும் வென்று, இனையற்ற பேரரசனாகத் தன்னாட்டை ஆண்டுவந்தான். அவனது ஏக புத்திரியாகிய வசந்தசுந்தரி என்பாள் ஒருநாள், தன் தோழியருடன் சோலையுட் சென்று மலர் பறித்து விளையாடி வருவதற்கு அனுமதி தருமாறு தாயிடங் கேட்டனள். அதுகேட்ட தாய், உசத்திய முனிலன் மகள் விருத்தை என்பவரும், மைலாப்பூரில் வாழ்ந்த சிவநேச வணிகனின் மகள் பூம்பாவை என்பவரும் முன்பு சோலையுள் மலர்பறித்து விளையாடச்சென்று துன்பம் அடைந்த வரலா று கூறி. அவனைப் போகவேண்டாமென்த் தடுத்தாள். பிடிவாதம் மிக்கவளாகிய வசந்தசுந்தரி, பேராற்றல்மிக்க தன் தந்தை உயிருடன் இருக்கும்வரை, தனக்கு எவ்வித துன்பமும் ஏற்படாதென எடுத்துக்காட்டத், தாயும் அதனே ஏற்று விடைகொடுத்தனுப்பிவைத்தாள். அதன்படி வசந்தசுந்தரி தோழியருடன் மலர் பறித்து விளையாடவிட்டு, அரண்மனையையடைந்து மகிழ்வுடன் வாழ்ந்துவரலானாள்.

அதேகாலத்தில், துவாரகாபுரியிலிருந்து ஸ்ரீ கிருட்டினர் அரசுபுரிந்துவந்தார். அவரது புதல்வனுகிய அனுவருத்திரன் என்பான் நல்லொழுக்கமும், நிறைந்த கடவுள் பக்தியும், சிறந்த வீரமும் உடையவனுய்து, தந்தை தாயரின் ஆசி பெற்றுத் தன் மாளிகையில் வாழ்ந்துவந்தான். வாணுசரனது மகளாகிய வசந்தசுந்தரி, ஒருநாள் இரவு தன் மஞ்சத்தில் நித்திரை செய்யும்போது அனுவருத்திரனுடன் இன்பக் கலவியிலீடுபடக் கனவு கண்டாள். துயிலுணர்ந்து தெழுந்த வசந்த சுந்தரி, தனக்கு இன்ப சுகமளித்த அந்த அரசிளங்குமரன் யாரெனவுமறியாது, அவனை நினைந்து பலவாருகப் புலம்பித் தோழிமாரிடம் தான் கண்ட கனவை எடுத்துக்கூறினான். அந்த அரசகுமாரனை, வசந்த சுந்தரி அறிவுதற்காகப், பாங்கியர் பலதேசத்து மன்னர்களது உருவப்படங்களையும் வரைந்துகொண்டுவந்து முறையே அவளிடங் காட்டினர். அவற்றுள் அனுவருத்திரனின் படத்தைக் காணப்பெற்றதும், அவனே கனவில்வந்து தன்னைக் கவர்ந்துகொண்டவன் என்று கூறி, அவனது ஊர், பெயர் முதலிய யாவற்றையும் தோழியரிடங் கேட்டிருந்து, எப்படியாவது அவனைத் தன்னிடம் கொண்டுது தரவேண்டுமென்று கெஞ்சினான்.

தோழியரிருவரும் அவள் வேண்டுகோளின்படி துவாரகை சென்று, அனுவருத்திரனுடைய மாளிகையுட் களவாகப் புகுந்து சென்று, அவன் உறங்குஞ் சமையத்தில் மாயப்பொடி ஓன்றைத் தூவி, அவனை மயக்கிக், கட்டிலுடன் அவனைத் தூக்கிச் சுமந்து வந்து வசந்த சுந்தரியிடம் கொடுத்தனர். வசந்த சுந்தரி, தன் மனக்

‘கூத்துக்காரர்’ (கூத்தின் உறுப்பினர்)

கட்டியகாரர் (இருவர்)	- வாணன் வாசற் கட்டியம் கூறுவோர்
வாணன்	- அசரர்குல மன்னன்
வாணன் மனைவி	- ஷி மன்னனது பட்டத்தரசி
வசந்தசந்தரி (சுந்தரி, குமாரத்தி)	- வாணராசனது ஓரே மகன்
சித்திர ரேகை {அமிர்த ரேகை}	- வசந்தசந்தரியின் தோழியர் இருவர்
மாகதர் (இருவர்)	- ஶ்ரீ கிருட்டினராசன் வாசற் கட்டியம் கூறுவோர்
ஸ்ரீ கிருட்டினன்	- துவாரகை வேந்தனுள் கண்ணபிரான்
உருப்பினி (குக்மணிதேவி)	- ஶ்ரீ கிருட்டினராசனின் மனைவி
உல்காச மந்திரி	- ஶ்ரீ கிருட்டினராசனது முதன் மந்திரி
அனுவருத்திரன் (குமாரன்)	- ஶ்ரீ கிருட்டினராசனுடைய மகன் (தலைமைக்கூத்தன்; கதாநாயகன்.)
முத்திரைச் சேவகர்	- ஶ்ரீ கிருட்டினராசனது ஒற்றர்
தலையாரிமார் (இருவர்)	- வாணன் மாளிகைக் காவலர்
நாரத முனிவர்	- திரிலோக சஞ்சாரி, கலகப்பிரியர்
கிருட்டினன் சேநுபதி (இருவர்)	- ஶ்ரீ கிருட்டினரது படைத்தலைவர்
பலபத்திரன்	- ஶ்ரீ கிருட்டினரது தமையன்
வள்ளுவர் (இருவர்)	- வாணராசனது தண்டோராத் தலைவர்
வெதியர்	- திருமணச் சடங்கினை நடத்தும் பிராமணர்.

மட்டக்களப்புத் தமிழ் வழக்கில், ‘கூத்துக்காரர்’ என்றே நாடக உறுப்பினரைக் குறிப்பிடுவர். சிலப்பதிகார உரையிலும், சங்கரூல்களிலும் ஆளப்படும் ‘கூத்தர்’ என்ற சொல்லுடன் ஒத்து நடக் கும் ‘கூத்துக்காரர்’ என்ற இத் தொடரின் சிறப்பு நோக்கத்தக்கது.

பொதுவாக, கதாபாத்திரம், நாடக பாத்திரம், நாடக உறுப்பினர், நாடக அங்கத்தினர் முதலியனவாகத் தற்கால உலக வழக்கிலும், இலக்கிய வழக்கிலும் இப்பொருள் இடம் பெற்றிருக்கக் காணலாம்.

அனுவருத்திர நாடகம்
(தென்மோடி)

சபைகட்டு

தரு

தன னுதன தன னுதன
தான ன்ன தனதான ன்ன
தன னுதன தன னுதன
தான ன்ன தனதான ன்ன

1. ஒருமாங்கனிக் காகவே - உல கேழையும் வலமாகவே - வரு திருமால் மருமகனே - தெய்வக் கொழுந்தே எச்சரிக்கை - தன னுதன
2. பானை போல வயிறும் உடல் பருத்த துதிக்கையும் - கொண்ட * ஆனைமுகமானுய் - தேவர்க் (கு) அரசே எச்சரிக்கை - தன னுதன
3. தம்பிதனக் காகவே - வனந் தாவுதுணைப் பொருளே ஒரு கும்பமத முகத்தாய் - எங்கள் கூத்துக் கெச்சரிக்கை - தன னுதன

பாடபேதம் :-

* ஆனை முகத்தோனே - கண பதியே எச்சரிக்கை

சபைகட்டு :-

இவற்றினையடுத்துப் பின்வரும் அடிகளும் சில இடங்களில் வழங்கப் பெறுகின்றன.

4. ஆறுமுகமானைய் - விண்ணில்
அசரர்தமை அழித்தாய்
சுறுமயிலேறி வரும் - கோழிக்
கொடியாய் எச்சரிக்கை - தனதைன
5. மானூர் குறமாதினிடம்
மாயையாய்ச் சென்று - புனத்தில்
தேனூர் மொழி வள்ளியரைச்
சேர்ந்தாய் எச்சரிக்கை - தனதைன

கூத்துக்களரியில் கூத்தாட்டம் தொடங்குமுன் “களரியடி” என்று சொல்லப்படும் ஒருவிதத் தாள் ஒலி மத்தளத்தில் இருந்து எழுப்பப்படும். மங்களமானதென்று கருதப்படும் அப்பேராலி, கூத்துக்களரியை இனிய அதிர்வினால் நிறைத்துக் கேட்போரை உணர்ச்சி வசப்படுத்திநிற்கும்.

களரியடி முடிந்ததும் ‘சபைகட்டு’ எனப்படும் தருக்கள் படிக்கப்படுவ. பாட்டின் இசையமைப்புக்கே ‘தரு’ என்று பெயராயி னும், தருவுக்கமையப் படிக்கப்பெறும் கூத்துப்பாட்டுக்களையும் தென் மோடிக்க த்தில் தரு என்றே குறிப்பிடல் மரபு. நூல்களில் இடம் பெறும் காப்புச் செய்யுள்போன்று களரிக்குரிய காப்புச் செய்யுள் ‘சபைகட்டு’. பெரும்பாலும் இது பிள்ளையார் (விநாயகர்) துதியாய், ‘எச்சரிக்கை’ என்று முடிவுறும் அடிகளைக்கொண்டமைந்திருக்கும். சில இடங்களில், விநாயகரோடு, முருகனுக்குமான சபைகட்டுத் தருக்களும் சேர்த்துப் படிக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறன்றி, விநாயகருக்கு மட்டுமே படிக்கப்பெறுவன வும், அன்றி, முருகனுக்கு மட்டுமே படிக்கப்பெறுவனவுமான சபைகட்டுத் தருக்களை, வேறுசில தென்மோடி நாடகங்களிற் காணலாம். பிறஸ்தூமன் (பிரத்தியும்நன்) நாடகம், மதனருபன் நாடகம் ஆகிய இரண்டன் சபைகட்டுத் தருக்களையும் முறையே, உதாரணமாக இங்குக் காட்டுகின்றேன்:-

பிறஸ்தூமன் நாடகம்

சபைகட்டு

(வினுயகருக்கு மட்டும்)

1. மூல முதற் பொருளே பிறஸ்தூமன் கதைபாட முன்னே வந்தென் குறை தீர்த்தருள் முதல்வா கணபதியே கோலமுடன் அல்லி நெல்லி கொன்றை மலர் சூடு குவிந் தென் முன்னே வருவாய் கணபதியே எச்சரிக்கை
2. ஆனைமுகமாகி அழகான இரு செவியும் ஆத்தி மலர் சூடு வருவோனே கணபதியே பானை போலே வயிறுமுடல் பருத்த துதிக்கையும் பத்தர் தொழி வருவாய் கணபதியே எச்சரிக்கை.
3. முக்கணார் தவத்தால் வந்த முதலே மூலப்பொருளே மூல்லை மலர் சூடு உறை வோனே கணபதியே தக்கன் *வலதழித்த சிவ சாம்ப சிவன்மைந்தா சத்தி கணபதியே அருள் தருவாய் எச்சரிக்கை.
4. உமையாள் தருமகனே பிறஸ்தூமன் மாயாபதியை உற்றேமன் மிடுநா டகமுரைக்கக் கணபதியே சமையமிது வருவாய் சம்பாத்தை மலர்சூடித் தந்திமுகமானைய் கணபதியே எச்சரிக்கை.

*வலது - வல்லமை.

மதனருபன் நாடகம்

சபைகட்டு

(முருகனுக்கு மட்டும்)

1. அரிமால் மருகோனே சிவனார் அருள்மகனே கரிமாழுகன் துணையே கதிரேசா எச்சரிக்கை.
2. கதிரைமலைக்கரசே என்றும் கருணைப் பெருங்கடலே அதிருப சிங்கார அறுமுகனே எச்சரிக்கை.
3. ஆறுமுக மாகியே
அசுரருயிர் வதைத்தாய்
தேறுமுகமானுய் தெய்வக
கொழுந்தே எச்சரிக்கை.
4. சோதி நல் மணியு மெரி
சுடருஞ் சுடர் ஓளியும்
பாதிமதி அணிந் தோனருள்
பாலா எச்சரிக்கை.
5. பாலா வள்ளி தெய்வானையின்
பங்கிலுறைவடிவே
வேலா கருஞ் சேவற் கொடிக்
குகனே எச்சரிக்கை.

பிறஸ்தூமன், மதனருபன் ஆகிய இரு நாடகங்களும் மிகப் பிற்காலத்தன என்று கூறுவர். இவற்றின் சபைகட்டுத் தருக்கள் அனுவருத்திர நாடகத்தின் வேறுமதி, தனித்தனி வெவ்வேறு சீர்களா வானவையாயிருத்தலையும் காணலாம்.

அனுவருத்திர நாடகம்

தென்மேடு

நால்.

காப்பு - விருத்தம்

சீர்பூத்த உலகமெல்லாந் திறல்பூத்து
விளங்க ஒரு செங்கோ லோச்சி
ஊர்பூத்த மதிக்குடையோன் பரந்தாமன்
உதவுமனு வுருத்திரன் றன்மேல்
வார்பூத்த முலை வசந்த சுந்தரி மா
மயல்கொண்ட வளமை பாடக்
கார்பூத்த மும்மதத்தா ணெங்கரன் பொற்
பாத மலர் என்னைஞும் காப்புத்தானே.

பொன்னை மின்னியருட் புனலாகப்
போந்துயிராம் பயிருண்டாகப்
பன்னைகம் வளர்ந்த முகில் மகனுகும்
அனுவருத்திரன் வளமை பாடப்
புன்னைகத் தாரோடும் பொறிநாகத்தினைப்
பூண்டோன் புனிதற்காயோர்
கன்னை முரித்தவனென் கருத்தாக
இருத்திய பொற் கழல் காப்பாமே.

வாணராசனது வாசற் கட்டியகாரன் வரவு.
சபை விருத்தம்

முண்டாச சிரசனிந்து கவசம் பூட்டி
முறுக்கிய மேல்மீசை யொருகையாற் கோதி
வண்டேறு மலர்மாலை மார்பிற் பூண்டு
வார் கழலைக் காலினிடை வயங்கப் பூட்டித்
தண்டாமென் றிடப் பிரம்பு கையிலேந்திச்
சபையிலுள்ளோ ரதிசயிக்கத் தகைமைகூறிக்
கண்டோர்கை தொழுநடந்து வாணன் வாசற்
கட்டியகாரருஞ் சபையிற் கடிதுற்றாரே.

சபை - தரு

தனதந்தன தனதந்தன தானினை - தன
தனதந்தன தனதந்தன தானினை
தனதந்தன தனதந்தன தானினை - தன
தனதந்தன தனதந்தன தானினை.

அணிபம்பிட நறை பொங்கிடு தாரினைன் - பகைவர்
அஞ்சிப் பரிவுய்ந்திடு தேரினைன்
வருமிஞ்சிடுவலி கொண்டிடும் வாணரா - சன்றன்
வாசற் கட்டியகாரர் தோற்றினைர்.

தேவர்கள் தினந் தொழுந் தாளினைன் - மறு
தேவர்மெய் நினங் கொள்ளும் வாளினைன்
காவல் கொண்டரசு செய் வாணன்வா - சலிற்
கட்டிய காரருந் தோற்றினைர்.

கட்டியகாரர் - தரு

நன்னன்ன நான் நன்ன நான்நன்ன
நான்நன்ன நான்நன்ன நான்நன்ன
நான்நன்ன நான்நன்ன நான்நன்ன
நான்நன்ன நானு.

1. தேவர் புகழ்ந் தேவல்செய்யுந் செல்வனெங்கள்
வாணதுரை வாரூர் - இந்தத்
தேரோடும் வீதியெல்லாந்
தூரோடு வாழைநடு வீரே.
2. மந்தரநேர் திண்புயத்தான் வாணதுரை
கொலுவிலிதோ வாரூர் - நீங்கள்
பந்தலிட்டுத் தோரணங்கள்
பரிவாக நிரைக்க வகை பாரீர்.

3. அரசர்குலந் திறை யளக்கும் அதிவீர
வாண துரைவாரூர் - நீங்கள்
அணிகுலவுந் தெரு வீதிகளழுகுடன்
*கும்பாகுடம் வைப்பீரே.
4. வாசவன் தன்முடி தேய்த்த வார்சழற்கால்
வாணதுரை வாரூர் - உங்கள்
வாசல்தொறுங் கோலமிட்டு
மங்கையரே இங்கிதன் செய்வீரே.

விருத்தம்

அத்தகிரி யுதயகிரி யொத்த புய வலி கொண்டு
அமரரையடர்த்த புகழான்
அட்டயானையு மவன் தோளான் முருக்கியும்
அடங்காத திமிர்தழுடையான்
சித்தர்கந் தருவர் கருடர்கள் முதலான
திறை தாங்கி நிறையு நிதியான்
தேசம் முழு தாள்கின்ற வாணராசன் சமுகஞ்
சிங்காரம் வெகுபராக்கு.

வாணராசன், மனைவி - கொலு வரவு
சபை விருத்தம்

இந்திர நேர் முதல் வாணேர் சுருக்கை விரித்
தெடுத்த குடையிருளை யோட்டுஞ்
சந்திர ஞேத்தின் னிலவு தாம் மவுலி சூரியனிற்
றயங்கி மேவ
விந்த கிரிதனைத் தழுவி இருளொழுமித்ததெனக்
கரிய மேனி யோடு
மந்தரம் போற்றிரண்டபுய வாணராச
னுங் கொலுவில் வருகின்றுனே

* கும்பாகுடம் - நிறைகுடம். இது மட்டக்களப்புக் கிராமிய
வழக்குச் சொல்.

சபை - தரு

நன்னன்னு அ நன்ன நானின்ன னென்ன
நன்னின்னு அ நன்ன நானின்ன னென்ன
நன்னின்னு அ நன்ன நானின்ன னென்ன
நானின நானின நானு.

1. பொன்னின் மாமணி சிரத்தினிற் துலங்க
பூவில் வாழயன் மனத்தினிற் கலங்க
மன்னர் யாவரும் வரிசை கொண்டிலங்க
வாணராசனுங் கொலுவில் வந்தனனே.
2. சேனை யானைகளிடையிடை நெருங்கத்
தேவராசனுங் கரக்குடை சுருக்க
மாரனூர் விழிகஞக்கிளை பருக்க
வாணராசனுங் கொலுவில் வந்தனனே.
3. சனக மாமதி யாம்பல்லியம் முழங்கச்
சத்துராதிகள் மனத்திடை துளங்க
மங்குலபோலமெய் யழகுற விளங்க
வாணராசனுங் கொலுவில் வந்தனனே.
4. இந்திரன்றனக் குளம்பதை பதைப்ப
*இரதி கண்களை மதன் சரம்புதைப்ப
மந்திர வாளைளை யிருட்டினைச் சிதைப்ப
வாணராசனுங் கொலுவில் வந்தனனே.

வாணராசன் - கவி

கட்டியகாரரே நான் கழறும் வாசகத்தைக் கேளும்
மட்டில்லாத் தவஞ்செய்தீன்ற வசந்தசுந்தரியாம் மாதை
திட்டமாந் தோழிகூடச் சீக்கிரமமைத்துக்கொண்டு
கிட்டியென் சமுகம் மிகக்க கிடைத்திடப் புரிகுவீரே.

* வாணராசனது பேரழகினைக் கண்டால், தன் மனைவியாகிய இரதி
அவன்மீது மயல் கொண்டுவிடுவாளோ என்று பயந்த மன்மதன்,
இரதியின் கண்களைப் பொத்தினான். வாணன் மன்மதனினும் மிகக்
அழகன் என்பது இதனுற் பெறப்படுகின்றது.

வாணராசன் வசனம்

கேளும் கட்டியகாரரே! எனது மகள் வசந்தசுந்தரியை,
சித்திரலேகை, அமிர்தலேகை என்கிற தோழிமாருடனே
அழைத்து வருவீராக.

வசந்தசுந்தரியும் தோழிமாரும் வரவு
ஆசிரியம்

வாளினையொத்த விழியினை காதெனும்
வள்ளையை மெய்யுறழ
மழலையெனத் தகு மிளமையில் மாய
வண்டினம் வெளிறியிடக்
காளமுகிற் குலமெனவிவள் குழலைக்
கண்டின மயிலாடக்

*காமனு முன்பு புணர்ந்திடுமா தெனக்
கன்னி மின்னூர் கூட
நாணமலர்த் திருவோவென யாவரு
நவிலவோர் வாண என்னும்
நாவலரேத்திய பூதி தன் சபை
நனுகிடுவோமெனவே
குழமலர்க் குழலோ டிசைபாடச் சோர்வில்
வசந்த மெய்யாள்
சுந்தரி சித்திரலேகையுடன் சபை
தோன்றிட வந்தனளே.

தரு

தனனத் தனதன தனனத் தனதன
தனனத் தனதன தானினு - தன
தனனத் தனதன தனனத் தனதன
தனனத் தனதன தானினு.

1. கனகத் திருமலையென வொத்திரு முலை கனத்துக்
கனத்திடை வாடவே - சந்திர
கதிரொத்திலங்கிய கமலத் திருமுக
மலரிற் களியரி பாடவே

* 'காமன் புணர்ந்திடுமாது' — இரதிதேவி.

பனகத்தினிற் ரூயிலு ✓ வணக் குருவினற்
 * பாலோடு நற்சரம் போலவே - உயிர்
 பருக்குங்கணை விழியடுக்கு முனையெனும் பாலை
 சபைதனிற் தோற்றினன்

2. கமலத் திருமலரென வொத்திடு முகங்
 கவினத்தயங்கி மெய்கலங்கவே
 மதனக் கருப்புச் சிலையினை நிகர்க்கும்
 விழியிமை கண்டுளம் மயங்கவே
 அமலச் சரசோதி மகாலெட்சமி யிவள்
 அழகுதனைக்கண்டு தியங்கவே - உயர்
 அவனஸ்திரிகளு மொடுங்க அவையிடை
 வசந்த சுந்தரி தோற்றினன்.

வசந்தசுந்தரி கொச்சகம்

தாழக்கடல் சூழும் தரணியெல்லாமொரு குடைக்கீழ்
 ஆளக் கொலுவிருக்கும் அப்பரே செப்பிடக் கேள்
 நாளக் கமலமலர் நாணச் சிவந்தகழற்
 தாளைச் சுமந்தேன் துயராற்றிக் கொண்டருளே.

சுந்தரி வசனம்

அதோ கேளுமப்பரே! அடியாளைத் தோழிமார்கூட உங்
 கள் சமுகம் அழைத்த செய்தி இன்னதென்று சொல்லு
 யையா.

வாணராசன் கலித்துறை

• மந்தரம் நாட்டிக் கடல் கடையாமல் வரும் வசந்த
 சுந்தரியேயொன்று சொல்லிடக் கேளுன் துணையியரோடு
 அந்தரமின்றி யருங்கன்னிமாட மதிலிருமுன்
 சுந்திரனேர்முகம் யான் பார்த்திட நற்தயவு கொண்டேன்.

✓ உவணக்குரு - திருமால்.

* பால் - வெண் சங்கு.

◆ ‘அலையிடைப் பிறவா அமிழ்து’ என்ற சிலப்பதிகார அடியை
 நோக்குக. வசந்தசுந்தரி, இலக்குமியையும், அமிழ்தினையும்
 நிகர்த்தவள் என்பது இதன் பொருள்.

வாணராசன் வசனம்
 கேளும் மகளே! உனது மாதாவையுங் கண்டு கண்ணி
 மாடத்திலே எச்சரிக்கையாயிருப்பீராக.

சுந்தரி வசனம்
 மிகுதியும் சுந்தோஷமானேன் பிதாவே
 தரு

தந்தன்ன தந்தன்ன தந்தன்ன தந்தன்ன
 தந்தன்னத் தானுலை - தன
 தந்தன்ன தந்தன்ன தந்தன்ன தந்தன்ன
 தந்தன்னத் தானுலை.

வங்கமெறிகடல் சூழ் புவியாள் தரும்
 வாணன் சபையாலே - நடந்து
 மங்கை வசந்தமெய்ச் சுந்தரியென்றிடு
 மாமயில் சென்றுளே.

*-(தெய்தானு, மாமயில் சென்றுளே)
 ஆரணங் கண்டிடும் பூரணங்கொண்ட
 அருந்தவர் கண்டாலும் - இதுவோர்
 காரணங் கண்டிடுவோமெனப்

பின்வரு காரிகை சென்றுளே.
 -(தெய்தானு, காரிகை சென்றுளே)

◆ குமாரத்தி இன்னிடை
 பாலூட்டி நெஞ்சிற் படுக்கவைத்துப் பண்பினெடு
 தாலாட்டி யேவளர்த்த தாயேநீர் கேட்டருளும்
 நாலூட்டித் தேயந்த வெளி நுண்ணிடையார்
 தம்முடனே
 மாலூட்டுங் காவில் மலர் பறிக்கச் செல்வேனே.

* வசந்தசுந்தரி, குமாரத்தி எனவும் குறிப்பிடப்பெறுவன்.
 ◆ ‘தெய்தானு’ என்ற தாள் ஆட்டம் தென்மோடிக்கு மட்டுமே
 உரியது. இது வடமோடியில் உள்ள ‘காலம் ஏற்றுதல்’ என்
 பதை நிகர்த்ததாய், அரசு குமாரி முதலானேர்க்கு மட்டுமே
 வருவதாகும்.

குமாரத்தி வசனம்

அதோ கேளுந்தாயே! தோழிமாருடனே பூங்காவிற்போய்ப்
பூக் கொய்துவர விடை தந்தனுப்புவீராக.

தாய் தரு

நன் னன் ன நான் னன் ன நலன் னன் நான் நானு.

1. வன் ன மடக்கொடியே யென்னேவிய
மாமயிலே கேளும்
கன்னி மின்னருடனே மலர் கொய்யக்
காட்டினிற் போகாதே
ஆயிழை மாருடனே மலர்கொய்ய ஆரணியந்தனக்கே
போய்வர வேணுமென்றும் ஓர்காதை
புகன்றிடுவேன் கேளும்.
2. முன்னெரு சந்தனிலே உசத்ய முனிவன்
மகள் விருத்தை*
தன்னுடை தோழியரும் அவளுமாய்த்
தாம்மலர் கொய்யவெண்ணிப்
பூமலர்ச் சோலையெங்குந் திரிந்து
புதுமலர் தானெடுத்துத்
தாமவரெல்லோரும் வரும் வழி
தன்னிலோரானை கண்டு.
3. வேகமுடன் துரத்த விருத்தைத்தன்
வேலை செய்தாதியர்கள்
ஆகம் நடுநடுங்கியெல்லோரும் அடவியிலே அகன்றுர்
மங்கை விருத்தையென்பாள் தனி த்து
வன் த்தினிற் போக அங்கே
தங்கிய கூவலொன்று இருந்தைத்த
தார்குழல் காணுமல்.

* விருத்தையின் வரலாறு கந்தப் புராணத்தில் காணப்படுவது.

4. ஒடி நடந்திடவே அக்கூவலிஜொண்டொடி
தான் விழுந்து
வீடின ளென் மகளே யீதல்லாமல்
வேறுமோர் காதைசொல்வேன்
பூவுலகந்தனிலே அழகும் புகழும் பொருந்திடுவோன்
தேவர் சரண் மலரைப் பரவுஞ்
சிவநேசச் செட்டியென்பான்.
5. வாழுமயிலாப்பூர் தனிலே மதனப் பிரபை தன்னை
வேளுமிரதியும்போல் மணந்து விரும்பியிருந்திடுநாள்
மைந்தர்களில்லையென்று சிவனை வருந்தித்
தவச பண்ணச்
செந்திருவை நிகராம் ஓர் * கெற்பஞ்
செறிந்ததவள் வயிற்றில்.
6. பெற்றுவளர்த்தெடுத்து இருவரும்
பிள்ளையைத் தாலாட்டி
உற்ற குறிநலத்தாற் பூம்பாவை யென்
ரேதும் நற்பேருமிட்டார்
மாது வளர்ந்தபின்பு தன்சேடியர்
மாமருங்காய் வரவே
குதினைநேர் முலையாள் ஓர் காவினிற்
ரேன்றினள் அப்பொழுதில்.
7. மாதவிப்பந்தவிலே மலர்ந்த மலரைப் பறித்தெடுக்கச்
குதுடனங் கிருந்தபன்னுகந் துரந்துகரத்தில் வெட்ட
வேகமோரேழு மொன்றுயக் கொடுத்து
விதனப்படுத்திடவே
ஆகம் நடுநடுங்கி ஞமன்புர மாவலோடெய்தினளே.

* கெற்பம் - கருப்பம் என்ற சொல்லின் திரிபு.

◆ பூம்பாவையின் வரலாறு திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனர்
கதையில் வருவது.

8. இப்படியே உலகில் வெசுகாதை இன்னமும் மீது
அதைச், செப்புவேன் என்மகளே மலர்கொய்யச்
சென்றிடவேண்டாங்காண்.

தாய் வசனம்

அதோ கேளும் மகளே! பூமி, அந்தரம், சுவர்க்கம் மூன்று
லோகத்திலும், இப்படி நடந்திருக்கிறபடியால் பூப்பறிக்
கப் போகவேண்டாம். உனது தோழிமாரைவிட்டுப் பூ
வெடுப்பித்து விளையாடுவீராக.

குமாரத்தி கொச்சகம்

அன்னே நீ கேளும் அரசன் மகளான வென்னை
முன்னே யுகத்தில் முனி மகளென்றும் வணிகன்
தன் மகளென்று மென்னைத் தடைபண்ணவேண்டாங்காண்
கன்னி மின்னூர் சூடு மலர்க் காவினிற்போய் மீன்வேனே.

குமாரத்தி வசனம்

ஆஹ் கேளுந்தாயே! பரமேசுவரன் முதலான தேவர்கள்
சகலரும் வந்து எனது பிதாவினுடைய வாசலிலே காவல்
புரிய, ராச்சியம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் வாணேசரன்
மகளை, முனி மகளென்றுஞ் செட்டி மகளென்றும் நினைத்
துப்பேசவேண்டாம். என்னுடைய பிதா சுகமேயிருக்க
எனக்கொரு தீங்கும் வரப்போவதில்லை விடைதந்தனுப்புந்
தாயே.

தாய் கொச்சகம்

அஸ்திரம் போற் கூர்த்தவிழி ஆயிழழையே நான் பயந்த
புத்திரியே நீயும் புகன்றிடக் கேளுங் *கமல
வத்திரமாமங்கை மடக்கொடியாரோ டேகிப்
பத்திரமாய்ப் பூப் பறித்துப் பண்பாய் வருவீரே.

* 'கமலவத்திர மாமங்கை மடக்கொடியார்' - தாமரை மலரில்
வீற்றிருக்கும் இலக்குமிதேவியை ஒத்த பெண்கள்.

தாய் வசனம்

கேளும் மகளே! உனது விருப்பப்படி, தோழிமாருடனே
போய்ப் பூப்பறித்து விளையாடி வருவீராக.

குமாரத்தி வசனம்
அப்படியே ஆகட்டும் அம்மா.

குமாரத்தி கொச்சகம்

பாலினினிய மொழிப் பைந்தொடியே மாரனெறி
வேலினுங் கூரான விழி மெல்லியரே சொல்லிடக்கேள்
மாலின் கிளர்ந்த மலர்ச் சோலை தன்னிலங்கே
கோலிமலர் கொய்து குழற் கணிவோம் வருவீரே.

குமாரத்தி வசனம்
கேளுந் தோழிகாள்! பூங்காவிலே போய்ப் பூக்கொய்து
விளையாடி வருவோம் வருவீராக.

தோழிமார் வசனம்
அப்படியே வருகிறோம் அம்மா.

குமாரத்தி – தோழியர்
தரு

நன்ன நன்ன நான் நன்னன்ன-நான் நன்ன நான் நன்ன
நன்ன நன்ன நான் நான்னன் நான் நன்னன்ன

குமாரத்தி
1. தங்கவலோச் செங்கை மடவீர்
அங்கே நிற்கும் அங்கே நிற்கும்
தாளை மலர் மீதி லெழு நாளின் மதியோ
எனதோழி நாளின் மதியோ.

தோழி

2. திங்களில் விளங்கு முகத்தாய் - உன்னுடைய*
சின்ன இடைக்கொத்துலவு மின்னல்வோ
என் தோழி மின்னல்வோ
குமாரத்தி

3. வாளியென்னக்கூரும் விழியே - பாருமிந்த.....
மானிலத்திற்ரூரகை தன் சீரிதென்னடி
என் தோழி சீரிதென்னடி.

தோழி

4. மூன்மனம் போலு நடையாய் உன்னுடைய.....
முத்து நகைக் கொக்குமிதுமல்லைப் பூவும்மா
என்னம்மா முல்லைப் பூவும்மா.

குமாரத்தி

5. பாதிமதி போல் மரத்தினிற் - கொப்பினிடை.....
பற்றிக் கொண்டிருக்குமிந்தப் பண்பிதென்னடி
என் தோழி பண்பிதென்னடி.

தோழி

6. காதில் விளையாடும் விழியாய் - உன்னுடைய.....
கட்புருவ நெற்றிக் கொத்த கொப்பாந் தேனடி
என்னம்மா கொப்பாந்தேனடி.

குமாரத்தி

7. மருக்கொழுந்திருக்குங் குழலாய் - இங்குபாரும.....
வான் பகவிற் செக்கர் முகில் வண்ண மென்னடி
என் தோழி வண்ணமென்னடி.

தோழி

8. நெருக்குறவிருக்கும் முலையாய் - உன்னுடைய.....
நெஞ்சுருக்குமோக மலர்க் கிஞ்சுகமடி.
என்னம்மா கிஞ்சுகமடி.

* புள்ளிகள் இட்டுள்ள இடங்கள் தோறும்,
'உன்னுடைய' என்பது முதலான தனிச் சொற்களையே இரட்டிக்கவும்.

குமாரத்தி

9. நாந்தக மனையவிழியாய் - பாருமுங்கள்.....
நாசியைப்போல் வாசமலர் பேசலென்னடி
என் தோழி பேசலென்னடி.

தோழி

10. மாந்தரையுருக்கும் நகையே - செண்பகத்தில்.....
வண்ணமலர் வண்டிசைக்கும் பண்ணீதல்லவோ
என்னம்மா பண்ணீதல்லவோ.

குமாரத்தி

11. தொத்துமலர் வைத்த குழலே - என்னுடைய.....
தோழியரே வாருமினி மீழுவோம் பெண்காள்
என் தோழி மீழுவோம் பெண்காள்.

தோழி

12. முத்துவடம் வைத்தமுலையே - நீ திரும்பி.....
முன்னே நடவண்னம் போலுன்பின்னே வருவோம்
என்னம்மா பின்னே வருவோம்.

குமாரத்தி வகனம்

கேஞும் தோழிமாரே! பூங்காவில் வந்து நெடுநேரமாகி
விட்டது. எங்கஞுடைய மாளிகைக்குப் போவோம் வரு
வீராக.

தோழிமார்

அப்படியே வருகின்றேம் தாயே.

சபை தரு

*நன்ன நன்ன நான் நன்ன - நான் நன்ன நானு
நான்னன்ன நான்னன் நான்னன் நானு

கன்னி மின்னருடனேபூங்காவின் மலர் கொய்து
பொன்னின் மணி மாளிகைக்குப் பூவையுஞ் சென்றனளே.

* இத்தருவிற்குரிய ஆட்டமும் 'தெய்தானு' போன்றது.

சிருட்டின ராசனது கட்டியள் வரவு
சபை விருத்தம்

சிரோங்கு மதுரை நகர் தனையகண்று கடற்றுவரை
சென்று செங் கோற்
பேரோங்க வர சாஞ்சிருட்டினராசன் பெருமை சூற
வாரோங்குப யோதரத்தார் மாரனிவனெனவே
தாரோங்கு நெருங்கு புயமாகதர்கள்*
இருவர் சபைதனில் வந்தாரே.

தா

நானநன்ன நானநன்ன நானநன்ன நானநன்ன
நானநன்ன நானநன்ன நானநன்ன நானநன்ன

1. மாரிமழை மேகவண்ணன் மாசில்லாக் கமலக்கண்ணன் காரியங்களைப் பரவும் கட்டியகாரர் தோற்றினாரே.
2. வள்ளல் வாசுதேவன் பாலன் மாநிலம் அளந்த சீலன் தெள்ளிய புகழ்படித்துஞ் சேவகருந் தோற்றினாரே.
3. பொன்னின் பதக்கம்மின்னப் பூவையர்கள்

மாரனென்ன
மன்னவனங் கண்ணன் வாசல் மாகதருந் தோற்றினாரே.

கட்டியகாரன் கொச்சகத்தரு

தாளத்தை வைத்துத் தரளம் புனைந்து சக்கிர வாளத்தை யொத்தமுலை மங்கை மின்னரேயரசர் சூழ்த்துவரை நகராள் துரை வாரூர்.

தா

நானன்ன நானன்ன னானன்ன நானன்ன
நானன்ன நானன்ன னானன்ன னானன்ன

வேழத்தை யாடவர் நடுங்கோ - கையில்
வெற்றிலைச் சுருளெடுத்துக் கொடுங்கோ
நீளத் தெருவைச் சிறப்பிடுங்கோ - கண்ணில்
நித்திரைத் தூக்கத்தை விட்டுவிடுங்கோ.

* மாகதர்: இருந்தேத்துவார் - சிலப்பதிகார உரை.

கொச்சகம்

மந்தரத்தை யொத்த முலை மங்கையின்னாரே அரச
சிந்துரத்தின் கொம்பொடித்த சீதரனிங்கே வாரூர்
சுந்தரத்தேர் வீதிதொறுந் தோற்றமுடன் வந்துநின்றே.

(நானன்ன நானன்ன னானன்ன நானன்ன
நானன்ன நானன்ன னானன்ன)

சந்தனக் குழம்பை யள்ளிப் பூசும் - எங்கள்
சாமிதன் மன மகிழப் பேசும்
கந்தமலரள்ளி யள்ளி வீசும் - உங்கள்
கைச் செலவுண்டாமோ அரைக்காசும்

கொச்சகம்

சூற்றைப் பழித்துக் கொலைத்தொழிலைத்தான் பழகிப்
பாற்றுக்கிரையூட்டும் பாரவாட் காவலரோ (டு)
ஏற்றைத் தழுவி இடைச்சியரை முன்புணர்ந்த.

(நானன்ன நானன்ன னானன்ன நானன்ன
நானன்ன நானன்ன னானன்ன)

ஆற்றலுறுமெங்கள் துரை வாரூர் - இந்த
ஆவணத்தினுலே வரப் போரூர்
போற்றினவர்க் கின்னருஞந் தாரூர் - இந்தப்
பூவுலகத்திலிங் கிவரில் வேரூர்.

கொச்சகம்

வள்ளக் கமலமலரிற்றுணையுடனே
பிள்ளைப்பேடன்னம் பிரியாதினிதுறங்கும்
பள்ளச் செயல் சூழ்து வரைப்
பார்த்திபன் இங்கே வாரூர்.

தரு

(நான்ன நான்ன ன் ன னை - நன்ன
நான்ன நான்ன ன் ன னை)

தெள்ளத் தெளிந்தமிர்த மொழியீர் - நல்ல
சேலைப் போலச்சிறந்த விழியீர்
வள்ளற்று மோதரனைப் போற்றும் - இங்கே
வந்து நின்றவர் புகழைச் சாற்றும்.

கட்டியன் ஆசிரிய விருத்தம்.

கஞ்சனைச் சிசு பாலனெஞ்சினைப் பிளந்திட்ட
கதிராழியம் படையினைன்
கடலை வயிறுடையக் கடைந்தமரருக்குக்
கருணையோடளிக்கும் கொடையினைன்
தஞ்ச மென்றடிதொழுத பஞ்சவர்க்காகவே
தனித்தூது பயின்றேகினைன்
சலசலவென்றதிர்கின்ற கல்மழையை வெல்லமுன்
ரூங்குசயிலக் குடையினைன்
அஞ்சலஞ்சலென்று செஞ்சிலம்பசைய விடும்
அம்புயப் பாதத் துணையினைன்
அண்டமாயோனியின்னுடன் மேல் நின்றுவந்
தம்புவியை நிலையிட்டுளான்
தஞ்சமென்றவர்க் கருளு குஞ்சரக் கடவுளின்
தாய் மாம வென்று மூளான்
தானவரை வென்று மருள் வான வரையாளுமொரு
தாமோதரன் சமுகமே.

கட்டியன் வசனம்.

இராசாதிராசன், ராசவுத்தண்டன், கிருட்டின ஷகா
ராசன் கொலுவுக் கெழுந்தருளிய சமுகம்; எச்சரிக்கை!
வெகுபராக்கு.

கிருட்டினன் - உருப்பினி வரவு
விருத்தம்

திருமணி மாலை மார்பிற் சிறந்திடக் கிரீடஞ்சுட்டி
குருமணித் திகிரியேந்திக் குண்டலங்குழையிற்பூட்டி
பொருமணி மன்னர் பாதம் போற்ற வேதங்கள் சாற்ற
கருமணிக் கமலக்கண்ணன் களரியில் வருகின்றாரே

சபை தரு

தனனத் தான தான தனதத் தான தான
தனனத் தான தான தனதந்தின - தான

1. அமரர் புகழ் படிக்க அசுரரகந் துடிக்க - ஐயன்
கருணைமுகில் மெய்யன் வந்தனனே
(தனனத்)
2. தாமப்பறையடிக்கத் தரளக் குடை பிடிக்கத்
தாமன் பீதாம்பர வாமன் வந்தனனே
(தனனத்)
3. கையிற் சக்கரம் மின்னக் *கழல் கலீர் கலீரென்னக்
கமலக் கண்ணனுஞ் சபை காண வந்தனனே
(தனனத்)
4. துய்ய படையிலங்கத்துட்டர் மனங்கலங்கத்
துவரை நகர் புரக்குந் துரையும் வந்தனனே
(தனனத்)
5. கன்னி உருப்பினியாம் ♦பன்னியருகில் நண்ணக்
கண்ணன் காயாமலர் வண்ணன் வந்தனனே
(தனனத்)
6. கின்னரர் கிம்புரு நாரதர் பின் செல்லக்
கேசவனுங் கிருட்டின ராசன் வந்தனனே
(தனனத்)

♦ பன்னி - பத்தினி, மனைவி.
பா-ம். * காலிற் கழல் விளங்க.

கட்டியன் வசனம்
சரணமே சரணமையா

கிருட்டினன் கவி

வந்து என்பாதம் போற்றி வணங்கு மாகதரே கேளுஞ்
சுந்தர நிகர்க்கு மிந்தத் தொன்னகர் வளமை கேட்க
தந் ரா விரதனிச் சமுகவுல்காச னென்னும்
மந்திரி தன்னையிங்கே வரவழைத் திடுகுவீரே

கிருட்டினன் வசனம்

அதோ கேளுங் கட்டியகாரரே! எனது வாசற் சமுகவுல்
காசனென்னும் மந்திரியை அழைத்துவருவீராக.

கட்டியர் வசனம்

இதோ வருகிறூரையா சுவாமி

கிருட்டினரது மந்திரி வரவு கவி
கட்டளையெம்மரசரிட்டார் வருவீரன்னக்
கட்டியகாரர்களு முரைக்குங் காலை தன்னிற்
சட்டையிட்டுத்தரிய மொன்று தோளிற் போட்டுத்
தலையில் விலை மதிக்கரிய தலைப்பாச்சுடிப்
பட்டுடுத்துப் பணிபூட்டிக் கவசம் பூண்டு
பரிவோடு காமனெனப் பரந்து மேவ
மட்டவிழுந் துளபத்தார் மார்பன் வாசல்
மந்திரியும் சபை மீதில் வருகின்றன.

தரு

தானு தனத்தத்தான் தானு தனத்தத்தான்
தானு தனத்தத்தான் தானி ண - தன
தானு தனத்தத்தான் தானு தனத்தத்தான்
தானு தனத்தத்தான் தானி ண.

சேஷேடரசு புரிகோடே சிலை மதனன்
தானேஇவீவீதி வாற தாரண்னே
பேணேரதனைவதைத்து வானுடருக்குதவும்
பேராளன் வாசல் மந்திரி காண்மின்னே.

(தானுதனத்)

வீமனேசயந்த குமாரனே சொல்லுமிந்த
வீதிதனில் வாறதிவராரண்னே
வாமடு மெங்கள்பரந் தாமனும் பச்சைவண்ணன்
வாசல் உல்காச மந்திரிகாண்மின்னே

(தானுதனத்)

மந்திரி கவி

வங்களர் மாஞ்சவர் கவிங்கர் மருடகேசர்
மாகதரொட்டியார் தெனுங்கர் வடுகர் சீனர்
சிங்களர் கூபதர் குவிங்கர் தமிழராதி
செகதலத்தில் மன்னரெல்லாந் திறை தந்திட்டார்
விங்களமில்லா மனுநீதியென்னும் விளக்கதனால்
வழக்கதெல்லாம் விளங்கத் தீர்த்தே
எங்களையாள் இறையவனே இந்தவேளை
யெனையழைத்த காரியமேதியம்புவீரே.

மந்திரி வசனம்

அரசிருப்பும், சிங்காசனமும், ஆஸ்தான கொலுவுஞ்,
சரணமே சரணமையா. அடியேலை அழைத்த காரியம்
இன்னதென்று சொல்லுவீராக

கிருட்டினன் கொச்சகம்

நீதிநூல் கற்று நிருபர் மனம்மகிழு
ஒதியனுருமெந்தன் உல்காச மந்திரியே
சாதி ஒழுங்குஞ் சமயத்தினின் மருங்கும்
ஆதியாம் நாட்டு அதிசயத்தைச் சொல்லுதியே.

கிருட்டினன் வசனம்

அதோ கேளும் மந்திரி! என்னுடைய நாட்டின் வளமை முழுதும் நான் றியுமபடி சொல்வீராக.

மந்திரி வசனம்

சொல்லுகிறேன் கேளுமையா சவாமி.

தரு

நன்ன நன்ன நான்நன்ன நான்நன்ன நானு
நான நன்ன நான நன்ன நான்நன் நானு

1. சாதியென்றால் இரண்டுவகை சமயமுமொன்றையா
தற்பரவென்றாலோருவன் கற்பனையோ கோடி
ஆதியென்ற மறையவர்கள் அரசர்கள் மூவசியர்
ஆலயமுஞ் சத்திரமுமளவிடக் கூடாதே

2. கோத்திரருஞ் சூத்திரரும் மாற்றி மணம் முடிப்பார்
*கோவசியரிருவசியர் குலத்தினுங் கைப்பிடிப்பார்
சாத்திரத்திற் சொன்னபடி பார்த்திபர்கள் மணப்பார்
தங்கள் தங்கள் குறைவிளைத்தாற் சங்கை
கெடத் ◆ தணப்பார்
கற்றவரும் நற்றவரும் காசினியில் வாழ்வார்
கண்டவரெல்லாம் அவர்கள் கழலடியைத்
தொழுவார்

3. மாதம் ஒரு மூன்று தினம் மாரி மழை பொழியும்
மாநிலத்தோர் தம்மை விட்டு வறுமையென்ற
தொழியும்

மாதவர்கள் சாலை தொறும் வேதம்நின்று குனிக்கும்
மலர் தோறும் வண்டிருந்து தேன்சுவையை இனிக்கும்

4. கழனியிலே விளைந்த நெல்லை உழவரரிந் தெடுப்பார்
கருதியளந் ◆ தடை பிரித்துக் காவலர்க்குங் கொடுப்பார்

* வைசியர் - கோவைசியர், தனவைசியர், பூவைசியர் என மூவ கைப்படுவர். அவருள் கோவைசியர் என்பார் மற்றைய இரு பகுதியாருள்ளும் மணம் செய்து கொள்ளுவர் என்பது இங்குக் கூறப்படுகின்றது.

◆ தணப்பார் - விட்டு நீங்குவார்; அப்படிப்பட்டோரைக் கழித்து (விலக்கி) வைப்பர் என்பது பொருள்.

● அடை - பட்டடை; நெற் களஞ்சியம்.

குழலிசைமங் கையர்ந கையா விளநிலவு கொளிக்குங்
குளிர் தடத்துக் குவளையரும் பெழுந்து பகல் விளிக்கும்

5. ஏத்துபசங் கன்றுபுலிப் போத்தின்முலை குடிக்கும்
இளங் குரங்கு வளர்ந்த மரந் துளங்க நின்று நடிக்கும்
வார் ததை சொல்லுங் கிளிமதன சாத்திரத்தைப்
படிக்கும் *வாழையைச்சாய்த் தூணுதவும் மதகளிறு பிடிக்கும்

6. பொன் நகரை யிந்நகர்க்குப் புகலிலிது சோடு
பூவுலகத் துன்நகரை வெல்லவில்லை ஒரு நாடு
வன்ன மழுத்திகிரிதண்டு வசியேந்துங் கையாய் - அவ்
வளமையை நானென்டுத்துரைக்க வெளிதோ
வென்னையா

மந்திரி கொச்சகம்

ஓன்னார் கலங்க ஓளி வேலெலுத்த கர
மன்னவுன் நாட்டு வளமைகளெல்லாம் விரித்து
பன்னாக வேந்தும் பகர மாட்டானிதனை
என்னலுரைக்க வெளிதோ வறிவீரே

மந்திரி வசனம்

உமது நாட்டு வளமை சொல்ல ஆயிரம் நாவுள்ள ஆதி
சேடனாலும் முடியாது அடியேன் ஒரு நாவினாற் சொல்ல
முடியுமோ சவாமி.

கிருட்டினன் கவி
வருத்தமுற்றுக் கலையனைத்துந் திருத்தமுறப்படித்திடு
மந்திரியே கேளாய்
கருத்தினுக்குச் சரியாக உரைத்தனையானாலும்
எந்தன் கவலை தீர

மருத்தொடை தோய் குழல் மாதர் மனங்கலங்கி நின்று
மையல் கூர் அனு

* 'மதகளிறு வாழையைச்சாய்த்துப் பிடிக்கு ஊன் உதவும்' என்று
மாற்றிப் பொருள்கொள்க.

உருத்திர மகிபால னென்னு முத்தமனையழைத்து
என் முன் வருகுவாயே

கிருட்டினன் வசனம்

கேளும் மந்திரி! நாட்டு வளமை கேட்டு மிகுதியுஞ் சந்
தோஷமானேன். எனது மகன் அனுவருத்திர குமாரன்
அழைத்து வருவீராக

மந்திரி வசனம்

அப்படியே அழைத்துவருகிறேன் சுவாமி.

அனுவருத்திரன் வரவு - தாழிசை

நெற்றியிலொட்டிய பட்டமதி லொளி நிசியை
விலங்கிடவே

நேரிழைமங்கையார் சூரிலை வேல்விழி நெஞ்சை
யுளக்கிடவே

மற்றினியெட்டுத் திக்கினிலாருளர் மகிதலமுழுதானும்
மகிபர்கள் கண்டடி தொழுதிட மேவலர்
வரிசைகளொடுபரவ

பற்றினிலெட்டிப் பொட்டினில் நெற்றிப் பாவையர்
பார்வை தர

பைம்பொன் னிடைபுரி தண்டைசிலமபுகள்
பண்டரவே புயமாம்
பொற்றையிரத்தின மட்டவிழ் மாலை புடைபுடையே
புரள்

போர்வலி பெற்றனுவருத்திரனுகிய பூபதி
வந்தனனே

வரவுத் தரு

தந்தன்ன தந்தன்னத் தானு - தன
தந்தன்ன தந்தன்னத் தானு

தந்தன்ன தந்தன்னத் தானு - தன
தந்தன்ன தந்தன்னத் தானு

1. சீயநிகராய தூலன் நல்ல சித்திர மதனேத்தசீலன்
ஆயனருள்தூய பாலன் அனுவருத்திரன் தோற்றி
ஞனே
(தந்தன்ன)
2. தென்னர் புகழ்மனன்தீரன் செகமண்ட லம்புரக்
கும்வீரன்
அன்ன நடைமின்னர் மாரன் அனுவருத்திரன்
தோற்றிஞனே
(தந்தன்ன)
3. பொன்னின் மணிமுடி திகழப் பூவைவன்னன் மன
மதுமகிழு
அன்னமின்னர் முன்புகழுஅனு வருத்திரன் தோற்றி
ஞனே
4. கங்கை யணிவோன் மருகன்அருட் கண்ணனுதவிய
முருகன்
அங்கம் பசுந்தங்க ரூபன் அனு வருத்திரன் தோற்றி
ஞனே

குமாரன் தரு

நன்ன நன்ன நான் நன்ன நானு - நன்ன
நானன நானன நானன நானன
நான் நன்ன நான் நன்ன நானு

1. ஆயிரம் பேர்தான் படைத்தாய் போற்றி - முன்னாள்
ஜியிருதலையடைவெய்யவன் நகர் செல்ல
ஆழ்கடல் தனையடைத்தாய் போற்றி போற்றி
2. பாயிர மறைபடித்தாய் போற்றி - முன்னாள்
பாருலகதனிடைகாளியனைனுமொரு
பாந்தளின் மிசை நடித்தாய் போற்றி போற்றி

3. தாயினுமுயிர்க்கிணியாய் போற்றி - முன்னந் தற்பரஞ்சிய சிற்பரனே யென்னைத் தானே ரட்சித் தாண்டருள்வாய் போற்றி போற்றி
4. வேயிசைத்து ஆவழைத்தாய் போற்றி - முன்னர் மேலவனேகரி மாலவனே தூணில் வெள்ளையரியாய் முளைத்தாய் போற்றி போற்றி
5. மத்த கயக் கொம் பொடித்தாய் போற்றி - முன்னம் மாவலி தன்னிடம் மூவடிமன் னென வாங்கவந்த உத்தமனே போற்றி போற்றி
6. சித்தக மலத்திருந்தாய் போற்றி - எங்கள் தீவினை மாற்றியேமாதோடெமைத்துயர் தீர்ப்பதற் கொருமருந்தே போற்றி போற்றி
7. மாதவமறைக் கொழுந்தே போற்றி - திரு வஞ்சகனுமொரு கஞ்ச னெனுந் திறல் மாமலை வதைத்தவனே போற்றி போற்றி
8. ஆதவன் குலத்தரசே போற்றி - எங்கள் ஆரணனேபரி பூரணனே என்னை ஆண்டடிமை கொண்டருள்வாய் போற்றி போற்றி

அனுஷ்ருத்திரன்
கலித்துறை

பொன்னடு நேர்துவராபதியாளும் புரவலனே மன்ன திருமகள்மா மகனுன் பெருவாருதியிற் பன்னகணை மேற்துயில்பவனே உந்தன் பாதமலர் எந்நாளும் போற்றி எனை அழைத்ததியம்புவீரே

அனுஷ்ருத்திரன் வசனம்

வணக்கம் தந்தையே,
தேவர்ருடைய சமுகத்திற்கு அடியேனை அழைத்த செய்தி சொல்லியருளவீராக.

கிருட்டினன் வசனம்
அதோ சொல்லு கிறேன் கேளும் மகனே
தரு

தந்தன்னத் தான தனதனஞ - தனதன
தந்தன்னத் தான தனதனஞ
தந்தன்னத் தான தனதனஞ - தனதன
தந்தன்னத் தான தனதனஞ

1. அஞ்சனநேர் தரு மென் மகனே - பரமனின் அஞ்செழுத்தான பஞ்சாட்சரத்தை நெஞ்சி லனுதின முச் சரித்தால் - உறுபலன் கஞ்சனுக்கு மேலாய் வாழ்ந்திடலாம்
2. மாயை மகனெனும் சூரபத்மன் - சிவனிரு தூயமலர்ப்பாதம் போற்றிசெய்து ஆயிரத் தெட்டெனும் அண்டமெல்லாம் - அவனரு ளாலேதான் ஆண்டான் அறிசுதனே
3. அந்தர நாதனை மிந்திரனும் - முனி சொல்லில் அங்கமெலாங் குறியாலுலைந்து சந்திரசேகரன் தன்னருளால் - உறுகுறி சாய்ந்தவனுயந்த தறிசுதனே
4. துங்கமுறும்புவி வந்தவருள் - முசு குந்தனருள் பெற்றுயர்ந்தனனே சங்கரானுடை எட்டெழுத்தை இருதயசெங்கமலத் திடைவைத்திடுந்
5. முந்தவுகந்தனில் வந்தமன்னர் - சிவனடி வந்தனை செய்து திசையாண்டார் மந்தர நேர் புயமாமகனே - சிவன்பதம் வந்தனை செய்து பெறுகுவையே

கிருட்டினன் இளைசை

மைந்தனே கேளும் மலைமங்கை பங்கனடி
சிந்தனைசெய் தஞ்செழுத்தைச் சிரத்திருத்துவீராகிற
கந்தனை முன்தந்த வந்தக் கண்ணுதல் வந்துய்யவரந்
தந்திடுவார் மூவுலகுந் தானரசை யாள்வாயே

கிருட்டினன் வசனம்

ஆனாற்கேளும் மகனே!

சர்வசீவ தயாபர மூர்த்தியாகிய பரமேசவரனைத்
தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு மாளிகையிலே
சுகமாயிரும் மகனே!

அனுவருத்திரன் வசனம்

தேவரீருடைய கட்டளைப்படி நடக்கிறேன்
ஐயா சவாமி.

அனுவருத்திரன் கொச்சகத் தரு

பரந்தாறு மாமுகமாய்ப் பாலில் வெண்ணெனய்
போலவும் நீ
இருந்தே விளையாடும் ஈசாமனத் தூடேகி
கரந்தே இருந்தால்நான் காட்சி பெறுங்கால
மெப்போ

தரு

தந்தன்னு தந்தன்னு தன தந்தன்னு - தன
தான தானின தந்தன்னு தன தந்தன்னு

1. அரந்தைக் கடல் கடத்தியாளுவாயே
எந்த நாளும் நீயே - சவாமி
ஆடுகாலா எவரும் நாடுகாலா
2. வரந்தான் எனக்கருள வாருமையா
என்னைக் காருமையா - சவாமி
அங்கியானே ஒருவர் பங்கிலானே

கொச்சகம்

மூலமாய் முச்சுடராய் முப்புரத்தின் மெய்ப்புலமாய்
ஞாலமாய் விண்ணைகி நன்னீரின் நல்வளியின்
கோலமாய் நின்ற குழகாகுருபரனே

தரு

1. வேலோனை முன்னுதவும் காலகாலா
கயி லாசவாசா - சவாமி
வேதநாதா பஞ்சபூத நாதா
2. பாலாழி மீதெழுந்த ஆலபோசா
இரு நாலுவாசா - சதுர்
போதநீதா நித்தியபாதநீதா

கொச்சகம்

ஆணவத்தை நீக்கி அறிவாளர் போற்று திரி
கோணமுற்று வாழுங் குழகா குருபரனே
நீணிலத்திலென்னையினி நீ காக்கவேணுமையா

தரு

1. தாணுவே மெய்ஞ்ஞான வேணியானே
செய்ய வேணியானே - சவாமி
தற்பரனே சயிலவிற்பரனே
2. பானல் விழி மடந்தை பாகத்தானே
அன்பர் ஆகத்தானே - என்னைப்
பார்க்கவேணும் நிதமுங் காக்கவேணும்

கொச்சகம்

மண்டலத்தை ஊ டுருவி மாசிருளில்லாத படசக்
குண்டலியின் மேவுங் குழகா குருபரனே
சண்டனுயிர் மாய்த்துத் தவம் புரிந்தே போற்றியமார்க்

தரு

1. கண்டற் குயிருதவுங் கால காலா
திரிசூலவேலா - சவாமி
காலகண்டா சகல லோக கண்டா

2 மண்டன்றனை வதைத்த வாலை பங்கா
சடாபாரதுங்கா - சுவாமி
பார்த்துன்னடியை நிதம் ஏத்துவேனே

அனுவருத்திரன் வசனம்

சகல சீவதயாபரமுர்த்தியே, அடியேனுக்கொரு
தீங்கும் வாராமற் காக்க வேணுஞ் சுவாமி.

கபை கவி

உருத்திரபூபனுந் தனது மாளிகை சென்றிட அசுர
வோகந்தன்னில் விரித்திடு நற்பஞ்சணையில் மெல்லியருடன் கூடி
மருத்தொடைதோய் குழல்வசந்த சுந்தரியுங்
கனவிலிவன் வடிவைக்கண்டு
கருத்தழிவாய் அழுகிறுள் தானுமிரு கண்ணீரால்
முழுகின்றுளே

சந்தரி தரு

தனன்ன நன்னத் தானனன்ன னன்னத்
தானனன்னத் தானனன்ன
தனன்ன நன்னத் தானனன்ன னன்னத்
தானனன்னத் தானனன்ன

1 சந்திரனைப்போல் முகமும் - அவரென்னை
தாவியணைத்திடு சுகமும்
சந்தரஞ் சேரம்பகமுங் கண்டாற்
தொடராமல் விடுவாரோ

2. மேகமொத்த கறுப்பழகும் - அவரது
விழியிரண்டும் சிவப்பழகும்

வாகை பெற்ற புயத்தழகுங் கண்டால்
மரப்பாவையுருகாதோ

3. குண்டலங்க ளணி காதும் - மத
குஞ்சரத்தைப் போல் நடையும்
தண்டையணியும் பதமுங் - கண்டு
தரிக்கமனம் பொறுக்குதில்லை

4. நித்திரையி வென்னுடனே - கட்டி
நீயணைந்து போனபின்பு
சித்திரம்போலரிவழிந்தேன் என்னைச்
சேர்ந்தணைய வாராயோ

சந்தரி கொக்ககம்

மண்டல மெல்லாம் போற்றும் வாசற்றடைகடந்து
திண்டிறல் சேர் மெய்யடைய செம்மலென்னெஞ்று
சிற்புகுந்து
கொண்டென் மனங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டான்
காணுமல்
ஒண்டொடிமாரே நீங்கள் உறங்கிக் கிடந்திரோ

வசந்த சந்தரி வசனம்

கேஞந் தோழிமாரே! இன்றிரவு ஒரு ஆடவன் வந்து
எனக்குக் கலவியளித்துப் போனுன். அவனை நீங்கள் காண
வில்லையோ சொல்வீராக.

தோழி கொக்ககம்

மண்ணேர் புகழும் மடக்கொடியே மாமலரிற்
* பெண்ணே கடலிற் பிறவாத பேரமுதே
கண்ணே துயின்று கணவ கண்ட காதலைனை
உன்னேசமாக உரைப்பீரினி யெமக்கே

* பக் 34. அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

தோழி வசனம்

கேளுமம்மா குமாரத்தி! நித்திரையிலே எழும்பிப் பிதற்று
கிருய்; கனவேதுங் கண்டால் ஓளியாமற் சொல்லுமம்மா.

சந்தரி வசனம்

அதோ சொல்லுகிறேன் பெண்காள்.

வசந்த சந்தரி தரு

நன்ன நன்ன நான நன்ன நாலு - நன்ன
நான நன்ன நான நன்ன நாலு

1. பாங்கியரே நானுரைக்கக் கேளும் - இரவு
தூங்குமஞ்சம் மீது றங்கும் போது
வாங்கு சிலை மதனனைப் போலொருவன் - எந்தன்
வீங்கு தனம் பிடித்திடக் கண்டேனே
2. முகத்தோடே முகத்தை வைத்துக் கொஞ்சி - மூலை
அகத்தோடே நகத்தை வைத்துக் கெஞ்சி - வெகு
சுகத்தோடே. அணைந்தாரடி வஞ்சி - அந்தத்
துரையை விட்டிங்கிருப்பதினிப் பஞ்சி
3. சோறருந்தத் தானு மருவருப்பு - எந்தன்
துய்ய கொங்கை இரண்டும் விருவிருப்பு
கூறில் மதிதானெனக்கு நெருப்பு - அவரைக்
கொடுத்தாலென் தோலுமக்குச் - செருப்பு
4. அன்னை தந்தையரறிந்தாற் கறுப்பு - இதற்
கடுத்த புத்திபாருமுங்கள் பொறுப்பு
அன்னை தங்கள் பண்ணைமை வவரை இப்போ
ஆசையுடன் அணைந்திருக்கத்தருவீர்
5. முத்திரை மோதிரம் உமக்குத் தருவேன்-நல்ல
மோகனக மாலைகளும் தருவேன்
பத்திரமாய் நீரெமக்கு அவரை - இப்போ
பரிவுடனே அணைந்திருக்கத் தருவீர்

வசந்த சந்தரி வசனம்

கேளுந் தோழிமாரே! நான் கண்டகனுவிதுதான்; அறி
வீராக.

தோழி கொச்சகம்

கூனல் மதிபோலக் குலவு நுதலே சிவந்த
பானல் வாய்ப் பெண்ணே படம் நாமெழுதி வந்து
வானுலகில் மணனுலகில் மன்னவரைக் காட்டுகிறோம்
நீ நினைத்த ஆடவைனே நிச்சயமாய்ச் சொல்வீராக

தோழி வசனம்

அதோ கேளுமம்மா! சகல தேசத்து இராசாக்களுடைய
உருவங்களையும் படத்திலெழுதி வந்து காட்டுகிறோம்; நீ
கனவிலே கண்ட ஆடவைனே எமக்கு விளங்கச் சொல்வீராக.

சந்தரி வசனம்

அப்படியோ ஆகட்டும் தோழிமாரே.

நன்ன நன்ன நான நன்னு - நன்ன
நான நன்ன நான நன்னு - நன்ன
நான நன்ன நான்னன் நான்ன நாலுனே

**தோழிமார் மடல் எழுதும்
தரு**

1. மந்தர நேர் மூலை மாதே - எந்தன்
வாள்விழி நேர் தோழியரே - நாங்கள்
வானகத்தேகியவ் வாசவன்றனை இப்போ
மடல் வரைந்திடவருவீரே
2. சுந்தரங்சேர் சித்திரலேகை யென்னும் - எந்தன்
தோகையரே கோகிலமே - வாரும்
சுரருல கரியல கயனுல கரசரைத்
தொகுத்து நல்மடல் வரைவோமே

3. பொன்மலையாஞ் சிலை நுதலே - வண்ணப்
பொற் கொடியே நற்றுஜையே - நாங்கள்
பூவுலகத்தினில் மேவிய மன்னவர்
பொற்பினை மடல் வரைவோமே

4. மின்னிகரு மிடைமாதே - சித்திர
மெல்லியலே துவரை நகராஞ்சும்
விட்டுணுவின் மகன் அனுவருத்தரன்மூகை
விரைவினில் வரைவோமே

தோழி வசனம்

கேளுந் தோழி! சகல தேசத்து ராசாக்களுடைய அழகும்
மடலிலே எழுதியாச்சுது; அவைகளை எங்கள் குமாரத்திக்
குக் காண்பிக்கப் போவோம் வருவீராக.

தோழி - குமாரத்தி தங்கத் தரு

நன்னன்ன நான்ன நான்ன நான்ன
நான்ன நானு ன - நன்னன்ன
நான்ன நானு

தோழி

இந்திரனிங்கிவர் அந்தர நாதன்
இவர் தானேசொல்லுவீர் - என்னம்மா
இவர்தானே சொல்லுவீர்

குமாரத்தி

வந்திரவிற்புணர் மன்னவ னல்லடி
மாயம் பண்ணுதீர் பெண்காள் - என்தோழி
மாயம் பண்ணுதீர் பெண்காள்

தோழி

சந்திரனிங்கிவர் சூரியனங்கவர்
தானிவரோ சொல்லுவீர்-என்னம்மா
தானிவரோ தானிவரோ சொல்லுவீர்

குமாரத்தி

முந்திர விற்புணர் சுந்தரனல்லடி
மோசம் பண்ணுதீர் பெண்காள் - என்தோழி
மோசம்பண்ணுதீர் பெண்காள்

தோழி

தாமம் புனைந்திடு வாமநுதலிற்
தலைவர்களோ சொல்லுவீர் - என்னம்மா
தலைவர்களோ சொல்லுவீர்

குமாரத்தி

சாமந்தனில் என்னைக் கூடியஜைந்த
தராபதியல்லவடி - என்தோழி
தரா பதியல்லவடி

தோழி

வங்காள தேசமும் சிங்களதேசத்து
மன்னர்களோ சொல்லுவீர் - என்னம்மா
மன்னர்களோ சொல்லுவீர்

குமாரத்தி

கங்குலில் வந்தெனக் கிங்கிரதந் தந்திடு
காவலனல்லவடி - என்தோழி
காவலனல்லவடி

தோழி

சழுத்துடன் மலையாளத்தை யாஞ்சும்
இறைவர்களோ இசைப்பீர் - என்னம்மா
இறைவர்களோ இசைப்பீர்

குமாரத்தி

தாளத்தை நேர்முலை யீர் இவால்லரென்
சங்கை கெடாதேயடி - என்தோழி
சங்கை கெடாதேயடி

தோழி

அச்சைக் கிறைமையின் கொச்சிக்கிறையில்
அரசர்களோ சொல்லுவீர் - என்னம்மா
அரசர்களோ சொல்லுவீர்

குமாரத்தி

கச்சைப் பொருமூலை யீரிவரல்லக்
களவு பண்ணுதேயடி - என்பெண்காள்
களவு பண்ணுதேயடி

தோழி

துய்யதுவரை நகரரசாளுந்
துரை மகனே சொல்லுவீர் - என்னம்மா
துரைமகனே சொல்லுவீர்

குமாரத்தி

மெய்யேயிவர் தன்னைத் தந்திடில்
நானுங்கள் வீட்டுக்கடிமையடி - என்தோழி
வீட்டுக்கடிமையடி

குமாரத்தி கொச்சகம்

வள்ளற் கொடியை மருவிக்குமிழ் மறித்து
துள்ளுகயற் கண்ணுயென் தோழியரே சொல்லிடக்கேள்
உள்ளத்தில் வந்தென்னுணர் வெடுத்துப்போன இந்தக்
கள்ளனிவன் ஊர்பேர் கழறுவீரந்தனுக்கே

குமாரத்தி வசனம்

கேளுந் தோழிமாரே! இந்தப் படத்திற் காண்பித்த ஆட
வன் தான் நான் கனவிலே கண்டது. இவர் ஊர்பேர்
நான்றியும்படி சொல்லுவீராக.

தோழி

அதோ சொல்லுகிறோம் கேளும்மா.

தோழி தரு

தன்னைத் தான் தன்னு - தன
தான் தன் குதன் தான் தன்னு
வன்னமடக் கொடியே - சின்ன
மானைனயாய் துயரேனினியே
உன்னைக் கனவில் வந்து - புணர்
உத்தமன்பேரனுருத்தனடி

2. சூர்ய குலவேந்தன் - துவ
ராபதியாளும் நராபதிதன்
பாரிவயிற்றுதித்த - துய்ய
பாலனடி செய்ய வேலனடி
3. காளையவன் தகப்பன் - பெயர்
கண்ணனடி முகில் வண்ணனடி
வேனில் மதலையடி - புவி
வேந்தரெல்லாஞ் தோழி மேந்தலடி
4. பெண்ணே வசுதேவன் - இவன்
பேரனடி திறல் வீரனடி
கண்ணே இவன்றுணைவன் - காமனடி
சிவன் மாரனடி

தோழி கொச்சகம்

அஞ்சன நடைபயிலும் ஆயிழையே உன்னுடனே
மஞ்சத்திடைபுணர மாப்பிளை கொண்டே வாரேம்
பஞ்சிற் சிவந்த செந்தகாட் பைந்தொடியே இவ்விரக
நெஞ்சிற் கவலைவிட்டு நித்திரை கொள்வாயினியே

தோழி வசனம்

கேளும் குமாரத்தி! துவராபதிக்குப்போய், இந்தக்
குமாரனைக் களவெடுத்து வந்து தருகிறோம்; துன்பப்படா
மல் இருப்பீராக.

குமாரத்தி வசனம்
அதிக சந்தோஷமானேன் பெண்கள்.

தோழிகள் தரு

நன்னன்ன நானன்ன
நானன்ன நானன்ன
நன்னன்ன நானன்ன
நானன்ன நானன்ன

1. ஆயன் பதியைத் தேடி மாயப்பொடியைத் தூவி அவரைக் களவெடுக்கத் துவரைக்குப் போவோம்வாடி
2. நீயென் பிறகேவாடி நாமிரு பேருங்கூடி நொடிக்குள் மருந்தைப்போட்டு அடிக்குள் மயக்கிக் கொள்வோம்
3. ஓட்டிக்கொண்டே சுவரால் எட்டியே பார்த்துக் கொள்வோம் உறங்குஞ் சமையங்கண்டு இறங்கி எடுத்துக்கொள் வோம்
4. பட்டிக் காரரெம்மிற் கெட்டிக் காரருமுண்டோ பாங்கிக் குதவியாகத் தாங்கிக் கொண்டோடிப் போவோம்
5. அங்கே உறங்கிறூர் பார் மங்கைக் குரியமனன் அரளா தெடுத்துக் கொள்வோம் மருளப்பொடியைத் தூவி
6. சங்கையைப் பார்க்கலாமோ தலைமேலே தாங்கிக் கொள்வோம் தாவித் தாவியே நாங்கள் காவிக் கொண்டோடிப் போவோம்

7. மயாப் பொடியைத் தூவி

மயக்கியவரை நாங்கள் வாகையாய்க் கட்டிலோடே

8. தரள நகைமயிலே தாவித் தாவியே நாங்கள் தற்பரன் தன்னருளால் இப்போ கொண்டோடிப் போவோம் தோழி வசனம்

ஆனற் கேளுந்தாயே! நீ கனவிலே கண்டு ஆசை கொண்ட ஆடவனைக் கட்டிலுடன் களவெடுத்துக்கொண்டுவந்தோம். அவரிடத்திலே வந்து சந்தோஷமாகப்பேசி உம்முடைய காமவிசாரத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமம்மா.

சந்திரி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் தோழிகாள்

சபை கவி

களவெடுத்த மன்னவனைக் காவலெல்லாங் கடந்து மணிமாடத்தேகித் தளவெடுத்த முறுவலினாள் வசந்த மெய்ச்சந்தரி

தான் தாவிமேவ *உழவெடுத்த திருத்தோளான் அனுவருத்திரபூபதியும் விழித்துப்பார்த்தான் அழகெடுத்த முலையிரண்டும் புளகேறித்துயர்மீறி யறை கின்றுளே

குமாரத்திக்கும் குமாரனுக்கும் தர்க்கத் தரு
நன்னன் நானன்ன நானன்ன நானன்ன
நானன்ன நானு - நனுநன்ன
நானன்ன நான

* கலப்பையைப் படைக்கலமாக ஏந்தியவன் பலராமன். மகன் முறையினான் அனுவருத்திரன்மீது இங்கு அது ஏற்றிக் கூறப் படுகின்றது.

குமாரத்தி

- ஆரியனே இளந்தாரியனே என்னை
அன்புடனே பாரும் - கண்ணோ
அன்புடனே பாரும்

அனுவுருத்திரன்

- அடிஅடி, காரிகையே மடப்பாலையரே உன்னைக்
காணத்தகாது பெண்ணே - கண்ணோ
காணத்தகாது பெண்ணே

வசந்த சுந்தரி

- கண்ணுக்கினியது பெண்ணுருவல்லால் இக்
காசினி தன்னிலுண்டோ - கண்ணோ
காசினிதன்னி லுண்டோ

அனுவுருத்திரன்

- பண்ணுக்கிசைந்திடும் வண்ணக்கிளியே நான்
பார்த்திடிற் பாவமடி - கண்ணோ
பார்த்திடிற் பாவமடி

வசந்த சுந்தரி

- பாவையைத் தன்னிடம் மேவிடவைத்த
பரனுக்குப் பாவமுண்டோ - கண்ணோ
பரனுக்குப் பாவமுண்டோ

அனுவுருத்திரன்

- நாவலரோாரிரு மாதரைச் சேரில்
நவையுறு மென்று சொல்வார் - முன்னேர்கள்
நவையுறு மென்று சொல்வார்

வசந்த சுந்தரி

- சொன்ன துணையல்ல மன்னவனே என்னைத்
தூஷணம் பண்ணோதே - கண்ணோ
தூஷணம் பண்ணோதே

அனுவுருத்திரன்

- கண்னிகையே குலந்தன்னைக் கடந்திடிற்
கற்றவர்க்காகாது - சொன்னேன் கேள்
கற்றவர்க்காகாது

வசந்த சுந்தரி

- கற்றவர்க்கும் வண்ணப் பொற் றெழிக்குங்குலங்
காட்டிஉரையாதே - கண்ணோ
காட்டி உரையாதே

அனுவுருத்திரன்

- சொன்ன மனுமுறை நிற்பதல்லாலுணைச்
சேரக்கொள்வேனே பெண்ணே - இனி உன்னைச்
சேரக் கொள்வேனே பெண்ணே

வசந்த சுந்தரி கொச்சகம்

அம்புவியில் மாந்தர் அரிவையரைத்தான் துரந்து
வெம்பி விரக விதனமதைச் சொல்வதல்லாற்
கொம்பனையார் தாமாகக் கூரூ ரென்னைசயினால்
நம்பி உரைத்தேன் நகைக்கிடமாய்ப் பண்ணோதே

வசந்த சுந்தரி வசநம்

இதோ கேளுங் குமாரனே! பூலோகத்தில் ஆடவர் பெண்
களைத் துரந்து தங்கள் மோக விகாரத்தைச் சொல்லுகிற
தல்லாது, பெண் பிறந்தவர் ஆடவரைத் துரந்து மோக
விகாரஞ் சொல்வதில்லை. நான் உன்மேல் ஆசையினாலே
பேசினேன்று என்னை வெட்சை பண்ணோதேயுங்
குமாரனே.

குமாரன் கவி

மங்கையர்க் காடவரை மையல்கூட்டி அதிவிரகமாயம்
பூட்டி

தொங்கைதனி வலையுமென்ற கோகிலமே யோர்வசனங்
குறிடக்கேள்
சங்கை தரு சூரியகுல வங்கிஷம் நான் அசுரர்
குலத்தையலேயுன்
அங்கைதொட்டு உணயலையேன் உங்கள் குலத்
தவர்களைச் சேர்ந்தனைந்திடாயே

வசந்த சுந்தரி தரு

நன்னன் நான்ன நான்நன்ன நான் நன்ன
நான்ன நான்ன நான்நன்ன நான் நன்ன

வசந்த சுந்தரி

1. மன்னர் குமாரனே சொல்லக் கேளும்
சொல்லக்கேளும்
மனஞ்செய்தென் னுடனிங்கேஇருந்து வாழும்
இருந்து வாழும்

குமாரன்

2. கன்னியே நானுன்னைத் திரும்பிப்பாரேன்
திரும்பிப்பாரேன்
கள்ளிநீ மறுபேரை விரும்பிச்சேரேன்
விரும்பிச்சேரேன்

வசந்த சுந்தரி

3. மறுபேரைக் கூடிநான் வாழுமாட்டேன்
வாழுமாட்டேன்
மனவாளா உளைவிட்டுப் பிரியமாட்டேன்
பிரியமாட்டேன்

குமாரன்

4. உறுதியாயெனமன வாளனென்றுய்
வாளனென்றுய்
உப்போடேகற்பூரம் வருமோழன்றுய் வருமோழன்றுய்

வசந்த சுந்தரி

5. பேதகமாயென்னைப் பேசவேண்டாம் பேசவேண்டாம்
பிழை வருமென்றுமைய் கூசவேண்டாம்
கூசவேண்டாம்

குமாரன்

6. மாதேநீ பாரடி தாசிதானே தாசிதானே
மயக்கிட மருந்திடும் வேசிதானே வேசிதானே

வசந்த சுந்தரி

7. வேசியென் ரென்னைநீ ஏசவேண்டாம்
ஏசவேண்டாம்
வெறுத்துப்பின் மறுமொழி பேசவேண்டோம்
பேசவேண்டாம்
குமாரன்

8. காசினியிலுன்னைப் போலேயாரும் போலேயாரும்
களவெடுப்பார்களோ கருதிப்பாரும் கருதிப்பாரும்

வசந்த சுந்தரி

9. ஆண்பிள்ளைக்கிதுமுறை அல்லக்கானும்
அல்லக்கானும்
ஆயிழை மாரோடே அனையவேனும்
அனையவேனும்

அனையவேனும்

குமாரன்

10. காண்கிலுன் தந்தைதாய் என்னைச்சீறும்
என்னைச்சீறும்
காசினியோர்வசை பேசக்கூடும் பேசக்கூடும்

வசந்த சுந்தரி இன்னிசை

கண்ணே யென்னாருயிரே காதலனே கேளுமிந்த
மன்னே ருளைநான் மருவிற் பழியரையார்
உன்னேச மாகவெனக் குன்னருள்செய் யாதிருந்தால்
வின்னே ரறிய விடுவேனு யிர்தனையே

வசந்த சுந்தரி வசனம்

கேளுங் குமாரனே! இனிமேலும் இப்படிச் சொல்லி மறுத்
தாற் பெண் பழி தருவேன்; அதனைப் பார்க்கிலும் என்னை
அணைந்து மோக விசாரத்தைத் திரும் மணவாளனே.

குமாரன் வசனம்

ஆனாற் சொல்லுகிறேன் கேளும் பெண்ணே.

சுந்தரி குமாரன் தர்க்கத்தரு, சேர்க்கூகத்தரு

நன்னன்றூஅ நன்ன நான்ன நான்ன
நான்னாஅ நன்ன நான்ன நான்ன
நன்னாஅ நன்ன நான்ன நான்ன
நான்னாஅ நானுனே

அனுவருத்திரன்

1. கன்னியே மடவன் னமென் னடையே
காதலோ டுன்னை மேவியிங் கிருப்பேன்
பன்னியே மலர்ப் பாயலில் நீயென்னைப்
பரிவுகொண்டனைப் பீரே

வசந்த சுந்தரி

2. மன்னனேமரு வார்களுக் கரியே
மாரனே புயவீரனே நீயுஞ்
சொன்னநே ரத்திலைனந்திடு வேன்னந்தன்
சுகத்தினை யறிவாயே

அனுவருத்திரன்

3. கஞ்சமா மலர்க் கிஞ்சகமயிலே
காமலேவியமாகிய குயிலே
குஞ்சரப்பிடி நிகரன்ன மேயுன்னைக்
கூடியிங்கிருப்பேனே

வசந்த சுந்தரி

4. அஞ்சனநிக ரிங்கித கோலா
அங்கசன் வடிவந்தருசிலா

மஞ்சனேர் தரு பஞ்சனை தனிலென்னை
மருவியிங்கிருப்பீரே
அனுவருத்திரன்

5. பொன்னை நேர்தரு மின்னினுக்கரசே
பூவையே மலர்ப்பாவையே உந்தன்
வன்னமாமணிமார் பழுந்திட இன்பம்
மருவியிங் கிருப்பேனே

வசந்த சுந்தரி

6. பன்னகாதிபன் மீதறி துயில்வோன்
பாலனேயனு கூலனே நீயும்
என்னவேள் மதலீலைகள் செய்திங்
கிருந்தென் சுகமறிவீரே

அனுவருத்திரன்

7. வாலகோகுலம் போலியல் மொழியே
வள்ளோக்காதள வோடிய விழியே
சீலமாமதன் சாத்திரப்படியே
சேர்ந்தனைவேனினியே

வசந்த சுந்தரி

8. வேலனே மலர்க் கோலனே துவரை
வேந்தனேயுனைச் சேர்ந்திடப்படைத்த
நாலுமாழுகத் தேவனுக்கினிமேல்
நான் செய்யுங் கடனேதோ

வசந்த சுந்தரி இன்னிசை

கோணல்மதிமிலைந்த கோமானுதல் விழியிற்
காணுமலிங்கு வந்த காமனே நீகேளும்
வாணேசரன றிந்தால் மாபாவி கொன்றிடுவான்
தொணுமலிங்கே சுகத்தோடிருப்பீரே

வசந்த சுந்தரி வசனம்

கேளும் நாயகரே! மதனலீலை பாராட்டிச் சந்தோஷமா
னேன்; இனிமேல் எனது பிதாவாகிய வாணேசரன றிந்

தாற் பழி வரும்; தெருவிதியில் வெளிக்கிடாமல் சன்னி
மாடத்திற் சகமாயிருப்பீராக

அலுவருத்திரன் வசனம்

அப்படியே இருக்கிறேன் பெண்ணே

வசந்த சுந்தரி தோழியுடன் சொல் தரு

தந்தாஅ னன் தானன் தானன்
தந்தாஅ னன் தானன் தானன் - தன
தனனத் தனனத் தன தனனத் தனனத்தன
தனன தனன தன தானன் தானு

1. சந்தாரிரு புயமுறு திறவிறை

சமர்த்தடி கதை அமர்த்தடி - தோழி
இவர், தன்னுல் என்னை வெகு சள்ளை பண்ணுவார்கள்
சமையமறிந் தெனக்குச் சாற்றடி தோழி

2. அந்தார் முடியரசனை மருவுதல்

அறிந்தவர் செப்பிடில் அவர் - என்னை
அடுத்துக் கடுத்து வெடுவெடுத்துப் படுத்துவார்கள்
அடைத்துத் தடைக் கதவைப் பூட்டடி தோழி

3. பைந்தாரொடு மிடை தொடியணியிது

பார்த்துக் கோகையில் ஏற்றுக்கோ - தோழி
பருக்கி இவரை மனம் உருக்கி நெருக்கி யென்று
மிருக்க ஒருமருந்து பண்ணடி தோழி

4. இந்தா ஒரு விரலணி மோதிரம்

எடுத்துக்கோ அணி தொடுத்துக்கோ - தோழி
இளகிப்பழகியென தழகிற் புளகமுற
இணக்கும் வசியமொன்றை இணக்கடி தோழி

வசந்த சுந்தரி வசனம்

கேளுந் தோழிகாள்! நானுங் கிருட்டின இராசாவடைய
மகனுங் கண்ணிமாடத்திலிருக்கிற செய்தி யொருவருமறி
யாமல் நடத்தி வருவீராக.

தோழி வசனம்

அப்படியே ஆகட்டுமீம்மா.

உருப்பிளி புலம்பஸ் தரு

நன்ன நான் நான் நன்ன
நன்னால் னன்னன்ன னாலே - நன
நானன நானன நானன நானன
நன்னன்ன நானன்ன நாலை

1. மன்மதனே யென்னுடைய

மகனே மாமயிலேறுங்குகனே - உள்
மாளிகை விட்டெங்கே போனீர் என்
ஆருயிர்க் கண்மணியே எந்தன் மகனே

2. கண்னல் மொழி மின்னனையார்

காதலுற்றுப் போடுமருந்தாலே - என்னைக்
கணும வெங்கொழித்துப் போனீர்
வீஞைக எந்தன் மகனே

3. மங்கை குற வள்ளி தன்மேல்

யையல் கொண்டு வேலர் வனம் போக - அன்று
மாது உமை சட்டி என்னும்
மாவிரதம் நோற்றதறி யாயோ

4. சங்கை தரு சூரிய குல

வங்கிஷனே எந்தனது மகனே - என்னைத்
தனியே விட் டங்ககன்றீர்
தயவோடென் முன்னே ஒடிவாராய்

5. கடலமிர்த் மொழி மடவார்
கைமயக் கஞ்செய்யு மருந்தாட்டி - இப்போ
களவாய்க் கொண்டேகின்றோ
காணேனே யென்னுடைய மகனே
6. நடனமிடு தாசியர்கள்
நாட்டியங்கள் கேட்டிருந்தாய் மகனே - இந்த
நன்விரவிற் பேய்க்குரலும்
நாய்க்குரலும் கேட்க நடந்தாயோ
7. புத்திர சோகத்தினுலே
பத் ரதன் மாயந்ததறியீரோ - பசும்
பொன்னிறஞ் சேரென் மகனே
பூ பாலா நீ யோடிவாடா
8. சங்கை கெட எங்கொளித்தாய்
சற்புதல்வா நிச்சயமாய்வாராய் - எங்கள்
சத்திரக்கை மன்னவனே
இத்தலத்தையாண்டிருந்தாய் மகனே
உருப்பினி தாழிசைக் கலிப்பா
மருமலர்க் களபதுளப தொங்கலணிமார்ப்பனே
நெடிய ரூபனே
வாசு தேவனருள் கண்ணனே புயல் வண்ணனே
உமை அண்ணனே
தருமநீதி தவறுமலே துவறர தண்ணை யானு மெனது
மன்னனே
தணையலை மனுவுருத்திரனிரவு சயனமாயின பின் மாதுயர்
பருவரற்றுயர் தணித்துநின்கிருபை பண்ணுவாய் புவியை
யுண்ணுவாய்
பாந்தளாகு மொரு காளியன்றனது படம்
நடித்த பாதன் சரணமே
உருப்பினி வசனம்
இதோ கேளும் நாயகனே! எங்கள் குமாரன் இரவு பன்
சனை மேற் சயனம் புரிந்தான்; மஞ்சனக் கட்டிலுடனே
அவனைக் காணவில்லை. ஏதென் விசாரித் தறிவீராக.

கிருட்டினன்
இதோ விசாரித்தறிகிறேன்; மாளிகையிலே போயிரும்
பெண்ணே.

கிருட்டினன் கவி
மாமதி வல்லோனே யெந்தன் மகனனுவுருத்திரன்றுன்
மேவு பஞ்சனையின்மீது மிக்கவே சயனஞ் செய்தான்
தாயவள் பார்க்கும்போது தானங்கே காணேம் கண்டாய்
சேவகர் தண்ணையிங்கே சீக்கிரமழைத்திடாயே

கிருட்டினன் வசனம்
அதோ கேளும் மந்திரி! நமது வாசற் சேவகரை
அதிவிரவிலழைப்பீராக.

மந்திரி வசனம்
அப்படியே - இதோ வருகிறார்களையா.

சேவகர் வரவு கவி
வரியறு காலிற்தண்டை வயங்கவே பூட்டிக்கொண்டு
பரியகை வாஞ்சுமேந்திப்பம்பரஞ் சுழலுமாப்போல்
அரியயன் வாசல் தேடி அடையலர் வெருவியோடக்
கருமுகில் வண்ணன் வாசற் சேவகர் வருகின்றாரே

தங்
தனத்தன தான தன்னு - தனதன
தனத்தன தனத் தன தானதன்னு

1. கச்சையு மிறுக்கிக் கட்டி - நன்றாய்க்
கையினில் வாஞ்சு சுழற்றிக் கொண்டு
மெச்சிமேல்மீசை கோதிக் கொண்டு வெகு
வீரத்துடன் சேவகர் வீதியில் வந்தார்

2. அச்ச மலையாளரசர் சேவகர்

அஞ்சிடவே வெகுஆரம்பத்துடன்
பச்சை வண்ணன் வாசல் தேடிச் சேவகர்
பண்பாகச் சபை தனிற் தோற்றினரே

சேவகர் கவி

பச்சை ஆவிலையிற்றுயில் புரிபவனே பஞ்சவர்
சகாயனைவனே
அச்சமாயரசர் திறையிடுமரசே அமலதற் பரன்றன்
மைத்துனனே
மச்சையாமெனவே வந்திடு மெங்கள் மகா விஷ்ணு
வென்னு மன்னவனே
இச்சபை தன்னிலெங்களையழைத்த தியம்புவீர்
நயம் பெறத் தானே

சேவகர் வசனம்

அரசிருப்பும் சிங்காசனமும் வீரபராக்குஞ் செங்கோல்
முறைமையுஞ் சரணமே சரணமையா. எங்களை அழைத்த
செய்தி கட்டளையிட்டருள வேண்டும் சுவாமி.

கிருட்டினன் கவி

முத்திரைச் சேவகரே நானும் மொழிந் திடக்
கேளுமிப்போ
நித்திரை தன்னிலுற்ற நிருபமுமருத்திரன்றன்னைக்
குத்திரமாக யாரோ கொண்டு போனர்கள் நீங்கள்
சித்திர மாகத்தேடிச் சீக்கிரம் வருகு வரே

கிருட்டினன் வசனம்

கேளும் சேவகர்களே! எனது குமாரன் பஞ்சணையிலே
விழிதுயின்றபோது காணவில்லை. அவனை எங்கும் விசா
ரித்தறிந்து வருவீராக

சேவகர் வசனம்

அப்படியே விசாரித்து வருகிறேமையா.

சேவகர் தரு

நன்ன நன்ன நான் நன்ன நான்நன்னான் - நன்ன
நான் நன்ன நான் நன்ன நான் நன்னான்

1. வத்தாவி கொழும்பு கண்டி மாத்தறை கொச்சி
வங்காளம் வழிநடந்து போவோம் வாதோழா

* 2.

சேவகர் மறு தரு

தாலு தனத்தந் குனத் தானின
தாலு தனத்தந் தானத்
தாலு தனத்தந் தனத் தானின
தாலு தனத்தந் தனத் தாலு

1. வாடா இத்தெரு வழியே நாங்கள்
போனாலங்கேதும் தெரியும்
நடாள் மன்னவன் மகனை எங்கே
தானே கொண்டு சென்றுரோ
2. காடேறித் திரிவானேன்டா
முடா இப்படி வாடா
வீடாரத் தெருவாலே இனி
வீருகச் செல்லுவோமே

* இதன் மீதிப்பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை. பின்வருவன சில
இடங்களிற் காணப்படுகின்றன:

2. திருச் செந்தூர் மைவாப்பூர் தேடியே
பார்த்திடுவோம்
திறமையுடன் நடந்துராமேச்சரம் தேடியே
பார்ப்போம்
3. சேர்வோம் நாமித்தில் லையம்பலத்தினில்
சென்றங்கு பார்த்துநாம் தேடியே காண் போம்

3. தேடித் தெருவெங்கும் பார்ப்போம் மறு
தேவரெதிர்த்திடிற் கேட்போம்
சாடித் தடிந்துடல் பார்ப்போம் எங்கள்
சங்கை முழுதையுங் காப்போம்

4. மேகத்தை நேர் குழல் மின்னூர் மதன்
மோகத்திலை மையலாகி அவர்
சோகத்தைத்தீர்த் திடக் கண்ணன் மகன்
ஆகத்தைக் கொண்டு சென்றுரோ

5. ஆரோ கொண்டு சென்றுரோ துவரை
ஊராள் மன்னவன் மகனைப்
பாரோர் கண்டறிவீரோ அவன்
பேரோதிச் செல்லுவீரோ

6. தாராடிய திண்புயனே யிந்த
ஊராறிறைமுன் னனுகிக்
காரார் நிறத்தன் மகனை நாங்கள்
காணே மெனச்சொல் வோமே

சேவகர் கொச்சகம்

மருத்துவ மாலையணி பாயவனே ஊரிருக்கும்
தெருவெல்லாம் நாங்கள் தேடியிந்தத் தேசமெல்லாம்
உருத்திர பால னென்னுமுத்தமனைக் காணுமல்
வருத்தமுடன் வந்தோம் வகையேதும் பார்ப்பீரோ

சேவகர் வசனம்

இதோ கேளும் சவாமி! இந்தத் தேசமெல்லாம் பார்த்து
வந்தோம். உமது குமாரனைக் காணவில்லையறிவீராக.

கிருட்டினன் வசனம்

ஆனற் சரி. நீங்களிருக்கும் ஆச்சிரமம்போவீராக.

வாணன் தலையாரி வரவு சபை கவி
கடகளிற்றையுகைத்த பிரான் குமாரனும் வாணன்
மகஞங்கன்னிமாடத்
திடைஇருந்திடவாணன் கட்டளை கூர் காவல்
புரிந்திருக்கும் வீரர்
அடைத்தடையார் குடல் சூடி நடப்பவர்
சாமத் திருளிலந்த ஓரிற்
தடைக்கையினில் வாளெடுத்துத் தலையாரி
மாரிருவர் தான் வந்தாரே

*

தலையாரி தரு

தனத்தான் தானின தனத்தான் தானினால் - தன
தான் தானின தான் தானின
தனத்தான் தானின தனத்தான் தானினால்

1. திடத்துடனித் தெருவிடத்தினிலே வாழுஞ்
சனங்களே - உங்கள்
மனங்களிலே பயம் சேராதேயும் வழி பாராதேயு
மினிநீர்

2. துடுக்குடன் இத்தெரு முடுக்கினிலே இருப்போம்
சேரார் வந்தால் வீரமதுடன்நாம்
துரந்து சென்றவர் தலை அரிந்து கொன்றிடுவோமே

சிலபிரதிகளில் இப்பகுதியும் இவ்விடம் காணப்படுகின்றது

சபை கவி

சுந்தரங்கேர் மருசந்தன பாணி தங்கத்தூரி முதலான
குங்குமங் கமழுவே
விந்தமாமலை இரண்டுவந்த தென்னவாணன் நகர்மேவும்
தலையாரிமார் வந்தார்

3. அருக்கனிலே பல்லி திருக்கவுஞ் சொல்லுதடா - அடா
ஆர்களோ எங்கள் ஊருள்ளே கள்வர்
அடுத்துக் கொண்டே களவெடுத்துக்கொண்
டாரறிவீர்

4. செருக்குடனேயிங்கே இருக்கிறதார் கானும் - நீங்கள்
தானும் திருடரோ ராசன் மகளோடு
சேர்ந்து கொண்டூர் அங்கே பேர்ந்து கொண்
தறிவோமே
தலையாரி கவி

ஓங்கானும் ஒருமலுஷன் வந்து
குமா ரத்தியோடு உறவு கூடி
ஆங்காரத்துடனிருந்து சிரிக்கிறுன் பார்
அப்படியங் கவனிருக்க அலுவலேதோ
நாங்காவல் புரிந்த செய்தி நன்றதாச்சோ
நல்லதிவன் மாளிகை விட்டகல முன்னம்
பேசங்கானும் நானுமுந்தனருகில் வாறேன்
புரவலர்க் கிங்கிது கதையைப் புகலுவோமே

தலையாரி வசனம்

கேஞ்சுதோழா! இதுசெய்தியை எங்கள் இராசாவுக்கு
அறிவிப்போம் வருவீராக!

மறு தலையாரி வசனம்

அப்படியே வருகிறேன் தோழா.

தலையாரி கவி

மதியுறும் வானேர் சூழ வந்தரசானும்நேச
விதிமுறை தவறு எங்கள் வேந்தர்கள் வேந்தே கேளாம்
பதியுறு கண்ணிமாடம் பார்த்துநாம் வரும்போதங்கே
அதிசயமான செய்தியறைகுவோ மறிகுவீரே

தலையாரி தரு
நன்ன நன்ன நான் நன்னநான் நன்ன ன - நன்ன
நான் நன்ன நான் நன்ன நான் நன்ன ன

1. மாவலியுதவு செய்யவாணனே கேஞ்சும் - உந்தன்
மங்கை தந்தாளிங்குனக்கோர் சங்கைக் கேடையா
காவலிலிருந்தோமொரு பல்லிசொன்னதால் உந்தன்
காரிகையிருக்குமஜைச் சார்பிலே போனேம்
2. போகவொரு காளை கண்ணிமாடம் மீதிலே - சிறு
புஞ்சிரிப்புடனே பூவணையிலிருந்தான்
அவன், ஆகமுமுன் மங்கை தனதி ரோகமுமொன்றும்
- இந்த
அதிசயத்தை யுன்னுடனே அறையக் கூடாதே
3 மன்மதனும் ரதியுமென வொப்பிடலாமோ - குற
வள்ளியுங் கந்தனுமென்னச் செப்பிடலாமோ
பொன்னையு மரியையும் நிகருரைப்போமோ - இந்தப்
பூவுலகத் திங்கிவரைப் போலே நாம் காணேஞ்சும்
4. அங்கமும வன்றன்பிர சங்கமும் சொல்லில் - உயர்ந்
தாருரோரை ஒப்பிடவும் வந்திடாதையா
துங்கமுறும் வீரனைநாம் கண்டு பயந்தோம் - அங்கே
துன்னுமந்தக் கண்ணிமாடம் நண்ணிபறவீர்.

தலையாரி வசனம்

இதுசெய்திதான், உமது கண்ணிமாடத்தில் நடந்திருக்கிறது. போய் அறியுமையா

வாணன் வசனம்

அப்படியிருக்கிறதைச் சென்று பார்ப்போம்; நீங்களுமென் கூடவே வருவீர்களாக

வாணன் தரு

தத்தனத்தந் தனத்தானினு - தனத்தத்தான்
தத்தனத்தந் தனத்தானினு
தத்தனத்தந் தனத்தான் தத்தனத்தந் தனத்தான்
தத்தனத்தந் தனத்தான் தத்தனத்தந் தனத்தானினு

1. அத்தனைக்குன் கெறுவென்னடா - எனவீட்டில் வர
அத்தனைக்குன் கெறுவென்னடா
மத்தருக்குள் வைத்தசடி லத்தருக்கு மேயரிது - இத்
தெருக்குள்ளோகுதற்குப் பித்தருக்குமாகுமோடா
2. வீரமனங்கொண்டு வந்தாயோ - உனைமிருத்து
காரகன் பிடித்துக்கொண்டதோ - இந்தச்
கூரருக்குள்ளோயதிக பேரிருக்குமிப்பதியி லாரிருட்குள்
லேகிவந்த காரியத்தை யோதடா நீ
3. ஆருடையவன் பொசிப்பென்றே நீவந்த தெந்தன்
வீறுடைய நாய்பசிக்கன்றே - எடாயிப்போ
வேறு வேற தாயுடலைக் கீறு கீற தாய்அரிந்து
பாறுபருந்துக்கிடமுங்கூறடாநீ வந்த செய்தியை
4. புத்திசொல்லித் தந்தவராரோ - என்பிள்ளை தனை
எத்தி யெத்திக் கொண்டிருந்தாயோ - எடாவுன்னைக்
குத்து குத்தென்றே யடிப்பேன் செத்திடப்போறுய
பயலே
இத்தலத்தில் வந்த செய்தி சற்றெனக்குச்
சொல்லடாநீ

வாணன் வகனம்

அதோ கேஸடா கள்ளப்பயலே! கன்னிமாடத் தினுள்நீ
வந்து நின்ற செய்தியை நான்றியும்படி சொல்லுமடா.

அனுவருத்திரன்

கெட்டி கெட்டி மட்டி நீ போடா உனக்கு என்ன
கேடுகாலம் தொட்டதோ மூடா
துட்டர்கெறு மட்டடக்கும் உக்ர செயருத்திரனைக்
கட்டியடித் திடவந்தன் சித்தமதி லேநினைந்தாய்
கசடாதுடியாதே, எனதுகெறு வதைநீ அறியாயோ

அனுவருத்திரனுக்கும் வாணனுக்கும் தர்க்கம்
கொச்சகத் தரு

அனுவருத்திரன் கொச்சகம்

கல்லில் முழைஞ்சில் காட்டினில் வாழ்
கள்வா உந்தன் குலத்துதித்தோர்
கொல்லைத் தொடையானிராமன் அம்பாற்
கொலையுண்டார் முன்னறியாயோ
வில்லுப்பிடித்து நான் பொருதால் விழுந்து
புவியில் அழுந்தாயோ

தரு

நன்னன் நானன்ன நானன்னா — நன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்னா
நன்னன்ன நானன்ன நானன்னா - நன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்னா

அடா, நல்லத்துக்கோ இந்த நினைப்பேன் - பொர
நாடுகிறுய் மனச்சினப்பேன் - உந்தன்
பல்லுத் தகர்ந்திட இடிப்பேன் - இந்தப்
பாரெங்குமென் புகழ் படிப்பேன்

வாணன் கொச்சகம்

தத்திப்பாய்ந்து பகைமுடிக்குந் தறுகட்சியக்குருளையுடன்
வற்றிச்செத்த புல்மேயும் மாணைன்றெதிர்த்து
வருவதுபோல்
குத்திக் குத்தியுன்னிரத்தங் குடித்துக் குடித்துன்
புயத்தினையே
எடா கத்திக் கிரையுன்னைக் கொடுப்பேன் - படு
கள்ளா உன்னீரலை எடுப்பேன்
எடா, மொத்தித்தலைத்தனையுடைப்பேன் - முழு
முடாவுன் வாய்க் கொழுப்பெடுப்பேன்

அனுவருத்திரன் கொச்சகம்

அரக்கர் செருக்கு முன் குலத்தில் அசரர் செருக்கு
மடர்த்துலகம்
புரக்கவரும் மாதவன் மகன்நான் போடாவாடா
மூடாகேள்
நெருக்கிஉணையீப் போதடிப்பேன் நில்லாதேவீன்
சொல்லாதே
தரைக்குள்ளே மன்னவரிழப்போ - உங்கள்
சாதிக்குள்ளோர் வெகுதழைப்போ
நல்ல, திருக்கட்டுன் ஞேடமர் விளைப்பேன்
படை, ஏவியுன் நெஞ்சினைப் பிளப்பேன்

வாணன் கொச்சகம்

வள்ளத் தாமோதரன் மகனேவாணேசரனென்றறியாமற்
கள்ளப்பயலே பேசுகிறுய் கட்டிக்கட்டியுணையுதைத்து
துள்ளுக்கௌயுமடக்குகிறேன் துரைபோல்நின்று உரையாதே
கள்ளுக்குடித்தவர்வெறியோ - உந்தன்
காலிற்றுலங்கிடப் போறியோ
பிள்ளைத்தனத்துறும் பிறவோ - அடா
பின்னுமுன்னுங்களுக் குறவோ

அனுவருத்திரன் கொச்சகம்

சும்மா வென்பாடா யிருக்கச் சுடத்தான் வந்து
மிகப்பேசி
அம்மாவென்றே குழறுகிறுய் ஆரடா நீபேய பிடித்தாய்
நம்மாலுனக்கு நட்டமென்ன நானே பொல்லாத
வனறிவாய்
அம்மானென்றிம் மட்டும் பொறுத்தேன் - நானும்
ஆண்பிள்ளைதான் மனம் கடுத்தேன்
செம்மாந்த தோளினை முறிப்பேன் - அடா
சீறியுனக்கிந்த வெறுப்பேன்

வாணன் கொச்சகம்

மைமாயஞ் செய்தென் மகளோ மருட்டிக்
களவாயெடுக்க வந்து
அம்மானென்றும் பேசுகிறுய் அவணர் மனிதர்
ஒரு குலமோ
செம்மான் தோலுக்கிடங் கேட்டசெய்திபோல
ஆச்சத்தா

அடா, பம்மாத்தெல்லாமிப்போ போக்கிறேன் - இந்தப்
பாரில் விழவுன்னைத் தாக்குறேன்
விம்மாந்த தோளைப்பிடிக்கிறேன் - உந்தன்
மேனி தூளாக அடிக்கிறேன்

வாணன் விருத்தம்

வாருங்கோ தலையாரிமாரே இந்தவண்டலைனைக்
கொண்டு சென்று மறியல் வீட்டிற்
சேருங்கோ துலங்கிலிவன்காலை மாட்டித்
திறமாகப் பூட்டிச்சே வகர்க்குக்காட்டி
காருங்கோ வென வுரைத்துமுன் போலுங்கள்
காவல் புரிந்திடப் போவீர்கய வன்றனைக்
கூருங்கோல் விழியாளை அழைத்துக் கேட்டுக்
கொல்லுவேன் சாட்சி வந்து சொல்லுவீரே

வாணன் வசனம்

கேளும் தலையாரிமாரே! இந்தக் கள்வனுடைய காரியத்
தை விளங்கியறியுமட்டும் இவைனைத் துலங்கிலிட்டுக் காவ
வில் எச்சரிக்கையாயிருப்பீராக.

தலையாரி வசனம்

அப்படியே, உமது கட்டளைப்படி நடக்கிறேமையா.

தலையாரி அனுவருத்திரன் - கொச்சகம், தர்க்கத்தரு

தலையாரி கொச்சகம்

அந்தரத்தில் வாழும் அமரர்களென்றாலும் மின்கே
வந்து கிட்டமாட்டார்நீ வந்தாய் மனக்கைறுவாய்
தந்தரமாய்க் கட்டியுன்னைத் தாக்கியுயிர் போக்கிடுவோம்

குமாரன் தரு

தந்தன்னுடைன் தந்தன்னுடைன் - தன
தான்தானின் தந்தன்னுடைன் தந்தன்னுடைன்
கந்தவேளே உதவிசெய் இந்தவேளை - என்னைக்
காரும்வா ரும்ஹதவி தாரும் பாரும்
செந்தில்வேலா சிவனுமை தந்த பாலா - தீவினை
தீர்த்திடாயோ என்னைக் காத்திடாயோ

தலையாரி கொச்சகம்

தடிக்கப்பருத்த இளமுலையார் தன்னுசையினால் மன்னர் பலர்
துடிக்கப்பதைத்து முன்னைற் துயராலலைந்ததறியாயோ
மடிக்க வதைத்துன் மனச்செருக்கை வாயாற்போக
வதைத்திடுவோம்

குமாரன் தரு

அடிக்கிறே அடிக்கடி துடிக்கிறேனே - உனது
அன்பு தாரும் எந்தன் முன்புவாரும்
படிக்குநாதா வாயிலடிக்கும் நீதா - உன்னைப்
பாடுவேனே பதத்தைச் சூடுவேனே

தலையாரி கொச்சகம்

கிரணமணிப்பொன் முடிகுடுங் கெடி மன்னவர்கள்
திரண்டு வந்து
சரணமென எம்மரசன்மலர்த் தாளில் விழுவதறியாயோ
அரனே அமலாவென்றாலும் அடித்துன்னிரத்தங்
குடித்திடுவோம்

குமாரன் தரு

இரத சூதா ஆன வரதநாதா - எந்தன்
எண்ணுள்ளானே அருள் கண்ணுள்ளானே
விரத நாதா வேத பரதகீதா - இந்த
வேளைவாரும் நானென்று ஏழைபாரும்

தலையாரி கொச்சகம்

துடித்துத் துடித்துப் பேசுகிறுய் சோரா நீயின்
றிரவிலெங்கள்
குடிக்குளரசன் வாணன்மகள் கொங்கை தழுவிக்
கொண்டாயோ
இடித்துப் பொடியாய் உனதுடலை இழுத்துக்
கழுகுக் கிரையிடுவோம்

குமாரன் தரு

அடிக்கிறாரே துடித்துப் பதைக்கிறேனே
வருத்துவ, தருமைதானே உமக்கிது பெருமைதானே
இடிக்கிறீரே இடித்துப் பிடிக்கிறீரே - தனித்தனி
என்செய்வேனே பிறருக் கெதுசெய்தேனே

தலையாரி கொச்சகம்

பெருக்கச் சடலமிருக்குதென்றே பேராயரசன் மகள்
மனத்தை
உருக்கியவேளா டண்நதுதுயில் உள்ளாயிருந்த
கள்ளாகேள்
செருக்கும் நெளிப்பும் அடக்குகிறேம் திருடா
இதயம் பதைபதைக்க

குமாரன் தரு

ஓருத்தியாலே புரிந்திடுமருத்தினுலே - இவர்
உதைக்கலாமோ உடம்பு பதைக்கலாமோ
வருத்துறீரே துலங்கிலிருத்த வோதான் - இதுஒரு
மாயந்தானே உமக்கிது ஞாயந்தானே

தலையாரி விருத்தம்

அட்டமாநாக முதல் மற்றுள்ள குல கிரிகள்
 அதிர்ந்து மிக ஒன்று படினும்
 அளவற்ற அரசர்கள் ஒருகோடி பேரெதிர்த்
 தடலாண்மை செய்யவரினும்
 கட்டுவிட்டுக் கடல்கள் ஏழுமொன்றுமினுங்
 கதிரவன்றிசை மாறினும்
 கலங்காமலரகசெய் வாண்ணுட வாசலிற்
 காவல்புரி வீரர் நாங்கள்
 திட்டமாயுந்தனைக் கட்டியே அடித்தினிச்
 சீக்கிரங் கொடு போயுனைச்
 செப்பரிய பாரத் துலங்கினிடை யுன்பதஞ்
 சேர்த்திட முன்பதாக
 வட்டமாமதிமுகப் பெண்ணுடன் நீ இங்கே
 வருகின்ற கதைகளைல்லாம்
 வளமையாயெங்களுக் குரையடா துலங்கிடை
 வதிவதென்றறிகுவாயே

தலையாரி வசனம்

கேளாடா கள்ளப்பயலே! உன்னைக் கட்டியடித்துத்
 துலங்கிற் பூட்டமுன்பதாக நீயிங்கே வந்தவரன் முறையை
 நாங்களாறியும்படி சொல்வீராக

குமாரன் வசனம்

இதோ கேளுமண்ணே! என்னை வருத்தவேண்டாம்.
 நடந்த செய்தியெல்லாம் ஒழியாமற் சொல்லுகிறேன்
 கேட்பீராக.

குமாரன் கொச்சகம்

வென்றிபுனை யும்தனதன் நகரெனமே வும்துவரை
 முன்றிலொரு கோடி முடிவேந்தர் காத்திருக்க
 மன்றிலிருந்தரசானும் மாயன்மகனை வென்னை

நன்னன்ன நானநன்ன நான்னன்ன
 நான்ன நான்ன நான்ன
 நான்ன நான்ன நான்ன

குன்றை நிகர் முலையாள் - இரவிற்
 கொடுவந்திடு மருந்தால்
 இன்றளவாகவும் நான் - மயங்கி
 இவ்ளோடிருந்து விட்டேன்

குமாரன் கொச்சகம்

சங்கீன்ற முத்தொளிரும் தானேர் வயற்போதிற்
 செங்குவளை பூக்குந் திருத்துவரை நன்னட்டில்
 துங்கமுறு வாணன் மகள் சுந்தரி தன் தோழியராம்

தரு

மங்கையரோடிவந்து எனக்குமருட்பொடி போட்டதினாற்
 கங்குல் பகலறியா தெனது கருத்து மயங்கிவிட்டேன்

குமாரன் கொச்சகம்

வாளை துவளும் வயற்றுவரை மன்னனருள்
 காளை நான் பஞ்சண்மேற் கண் துயிலும் நேரமதில்
 தோழியரை விட்டு அவள் சூதாகவே எடுத்து

தரு

காளமுகிற் குழலாள் அனைந்த கலவி மயக்காலே
 மீள நினையாமல் அவளுடன் வீணிலிருந்து விட்டேன்

குமாரன் கொச்சகம்

வாணேசுரன்றன் மகள்தோழி மாரை விட்டு
 காணுமலே படுத்த கட்டிலுடன் கொண்டுவர
 நாணுமலின்பம் நலியாத ஆசைகொண்டு

தரு

அவள், பூணர் முலைமீது என்னகம் பொருந்த அனைந்திருக்க
வீணைக நீங்களிப்போ அடித்து விதனப்படுத்துவதேன்

குமாரன் கொச்சகம்

பஞ்சனையின் மீதே படுத்திருக்கும் வேளையதிற்
கஞ்சமுகமின்னர் களவினாலே யெடுத்து
மஞ்சநிகர் சங்கீத மண்டபத்தில் கொண்டுவர

தரு

கொஞ்சியனைந்திருக்கும் பொழுதிற் குறுகியெனப்பிடித்து
வஞ்சகமாயடித்து உதைத்து வருத்திட நீதியுண்டோ

குமாரன் கொச்சகம்

விண்ணவருஞ் செங்கமல வேதனுமாலைப்பரவ
நன்னூ துவரைப்பதியில் நான் சயனமாயிருக்க
ஒண்ணூதல் மெய்ச் சந்தரிதன் ஒண்டொடி மாரோடிவந்து
கண்ணூறக்கத்தோ டிரவிற் களவாயெடுத்து வந்து
பண்ணியலீல தன்னால் இப்பாடுபடுவேனே

அனுவருத்திரன் கவித்துறை

காதளீவாடிக்குமிழ் மிசை மறிந்த கயல் விழியாம்
மாதென்னைக் கட்டிலுடனெடுப்பித்து மனம் புணர்ந்த
குதினை வாணன் அறியாமலே துலங்கேற்றச் சொன்ன
காதையைப் பொய்யாக்கத் தமிழேனன்னார் புகக்
காருமண்ணே

அனுவருத்திரன் வசனம்

அதோ கேளுமண்ணமாரே! ஒருத்தியடைய மருந்து மயக்
கத்தாலே வந்தவனைக் கள்வனென்று அடித்து வருத்து
வது நீதியல்ல, நான் ஊர் போக விட்டு விடுவீராக.

தலையாரி கொச்சகம்

வீரத்தனமும் உளக்கெறுவுமெத்த மனதில் நினைந்து
கொண்டு
சேர இராசன் மகஞ்டனே சிரித்துக்கணைத்து இருந்தவன்னை
வாரைப்போட்டு இறுக்கியுயிர் வதைத்து உதைத்துச்
சிதைத்திடுவோம்

தரு

தன தான் தனதான் தனதான் தான்
தனத்தந் தனத்தந் தன - தன தானதானதன
தனதான் தனதான் தனதான் தானன் தானால்

பாரோர் புகழவுன் ஈரலை நாங்கள்
பரிக்குங் கரிக்கு மரிக்கு மறுத்தெறி வோமடா
இந்தப்பாதகர் தன்னிடம் வந்தெய்து வாயென்று
பங்கய நான் முகன்றன் கையெழுத்திது வேயடா

தலையாரி கொச்சகம்

கார்சேர் துவரை நகரிருந்து கதித்த வாணன் மகஞ்டனே
சேர வென்றுன் மனம் நினைந்த திருடாவுனை நான்
பதைபதைக்க
பார்மீதுருட்டியரைத் துன்னுடலம்
பரியவாளாலரிந் தெறிவோம்

தரு

நாரணன் ஆதியர் தான் முதலாக
நடுங்கியொடுங்கிப்பயங்கரங்கொண்டு செல்வாரேடா
இப்போ
நாட்டிலைவரும் நகைத்திடவுன்னை நருக்கிக்
கருக்கி உருக்கித்து வங்கில் வருத்துவோமெடா

தலையாரி கலித்துறை

ஆமடாவுனக்கு மெத்தக் கெறுதவதாச் சோவாசவனும்
வாணனுடை யாண்மை யென்றூற்
போமடா சோதிடருன்னேலை பார்த்துப்
பொல்லாத வேலையென்று சொல்லினாரோ
நீமாடா வெப்படித்தான் கூவென்றாலும்
நிமலாவென்றமுதாலும் நிருதர் சாதி
நாமடா பொல்லாத பேர்கள் கண்டாய்
நருக்கியுன்னைப் புவியிவிட்டு அரைக்கிறோமே

தலையாரி வசனம்

அதோ கேள்டா கள்ளப்பயலே! உன்னைப் பூமியிலே
போட்டு அரைத்துக் கொல்லுமட்டாக ஆக்கினை பண்ணு
கிறோம் பாரடா.

அனுவருத்திரன் - உலாத் தரு

காலாகி நீராகி வானமாகிக்
கனலாகி நிலமாகுங் கடம்பபாலா
மூலாதாரப் பொருளாய் நின்ற முருகா அன்பர்க்
குருகாய் முடிவில்லாதாய்

தரு

தானை தனுதன தானை தனு தன தானினை - தன
தானை தனுதன தானை தனு தன தானினை

வேலா இவரென்னைக் காலா ஸடிக்கிறு
ரென்செய்வேன் - மழை
மாலான வர்தரு பாலாஉன் னருள்செய்கி லுய்குவேன்
தோலாசையாலெந்தன் மேலிலடிக்கிறென் செய்வேன்
நீலாகாலா மயில்வாசா வந்திடில் நான் உய்குவேன்

உலா

ஆதியாயருவாகி உருவுமாகி
*ஆணைகிப் பெண்ணைகி அலியுமாகி
சோதியாய் வெளியாகிச் சொல்லரிய
சக்தியாய் நின்ற மூர்த்தி

தரு

பாதகரென்னைப் பதைக்கவுதைக் கிறுரென்செய்வேன்
சவாமி நானேநு செய்குவேன் - உந்தன்
பாதசரணத்தைக் காணத்தரிலடியேனுய்குவேன்
வேதனை பண்ணி அடிக்கிறார் நானினியென் செய்வேன்

உலா

பச்சவர்க்காக முன்னந் தூதனைகிப்
பற்குணன்தேர் செலுத்த நீ சூதனைகிக்
கஞ்ச னென்னும் மாமனுயிர் குடித்த
காயம்பூ வண்ணனே கமலக்கண்ணை

தரு

வஞ்சகர் கண்டென்னை அஞ்ச அடிக்கிறு
ரென்செய்வேன் - மழை
மஞ்சினை நெருமுன் னஞ்சன மேனியைக் காணி
லுய்குவேன்
தஞ்சமென் றிப்பொழு தஞ்சலென் பாரில்லை
என் செய்வேன் - உந்தன்
செஞ்சர னைத்தைன் நெஞ்சில்வைத் தருள் செய்தால்
உய்குவேன்

பா-ம்: * அருவாகி உருவாகி ஏகமாகி

உலா

மாவலியை மூவடியில் மண்ணுக்காக வன் சிறையில்
வைத்தாய் முன்வானேர் மெய்க்க
தாவியெழுந்தமர் விளைத்தராவணன்றன்
தலையரிந்தாய் சர்ப்பநடம் புரிந்தாய்ராமா

தரு

ஆவி கலங்க அடித்து நெருக்கிறுரென் செய்வேன்
— வந்தென்

ஆதிபராபர சோதிவந் தருள்செய்தா லுய்குவேன்
மேவலரென்னை அடிக்கடி போடுரூரென் செய்வேன் அருள்
வெய்யனே வைகுந்த மெய்யனே உனைக் காணி லுய்குவேன்

அனுவருத்திரன் இன்னிசை

பெற்று வளர்த்த பிதாவை விட்டுப் பேருலகில்
உற்ற சுற்றத்தாரையும் விட ரூரையும்விட டெண்ன
செய்வேன்

சுற்று மிரங்காமல் தலையோட்டிலே அடித்தீர்
குற்றமென்ன செய்தேன்நான் கொன்றுபோ டாதீர்
அன்னே

அனுவருத்திரன் வகைம்

அதோ கேளு மண்ணமாரே! ஊரும் உறவும் விட்டு, ஒருத்தி
யுடைய மருந்து மயக்கத்தினால் இருந்த என்னை அடித்து
வதைக்கிறது ஞாயமல்ல விட்டு விடுவீராக.

தலையாரி விருத்தம்

சித்தர் கந்தருவர் கின்றரர் கருடர்
சிருறு தேவராதியரும்
எத்தரை மண்ணரும் வந்தடி பணிந்திடும்
எந்தலாம் வாணராசன்

உத்தம எழில்வல்லி வசந்த சுந்தரி
ஓய்யார மெய்யாரு மின்பந்தன்னில்
மெத்திடும் இத்துலங்கின்ப மூட்டும்
மெய்மையினை நீயிருந்தறி குவாயே
தலையாரி வகைம்

கேள்டா கள்ளப்பயலே வாணராசாவின் மகளுடைய
போக சுகத்தினும் பார்க்க அதிக சுகமாயிருக்குந் துலங்
கைப் பூட்டுகிறோம் இருப்பாயாக.

அனுவருத்திரன் வண்ணத் தரு
தனனத் தன தனஞ - தனதன
தனனத் தன தனஞ - தன
தனனத் தனதன தனனத் தனதன
தனனத் தனதன தாடு

அறிவுக்கறிவெனவே - வருதிரு
அமலசுதனே யென் - மனம்
அலையக்கொலைபுரி புலையப்பயலென்னை
அடித்து வருத்தித் துலங்கிலிருத்திடலாமோ
நெடியற் கருள் மருகா - சிவ சிவ
நிமலற் கொருமுருகா - இந்த
நிருதப்புலையர்கள் வெகு தப்பிதமுடன்
நெருக்கியடித்துத் துலங்கிலிருத்திடலாமோ
அடியார்க் கெளியவேனே - சதுர்மறை
முடிவுக்குரியவேனே - உனதிரு
அருளைப் பெறுமென்னை உருளப்புவியில்
அடித்து வருத்தித் துலங்கிலிருத்திடலாமோ
அமலாவெனக் குன் அபயமே

அனுவருத்திரன் கொச்சகம்

ஆதியாய் அற்புதமாய் ஆறு முக மாய மலச்
சோதியாய் நின்ற சுடர் வேல் முருகோனே
நீதியறியாத நிருதர் துலங்கேற்று மிந்த
வேதனையை மாற்றி மிக்க அருள் செய்யினியே

கொச்சுக்கம்

கந்தா கடம்பா கயிலாசவாசனருள்
 மைந்தா குமரா மயில் மேஸ் வரும் முருகா
 நிந்தண்யாலென்னை நிருதர் துலங்கேற்ற இப்போ
 வந்து துயர் மாற்றி வரமெனக்குத்தந்தருளே

அனுஷ்ருத்திரன் உலா

அகவல்

ஆதி பராபரனே அன்று மன்றுளாடுகின்ற
 சோதியே சோதிச் சுடரே சுடரொளியே
 வேதமுதலைந் தெழுத்தாய் நின்றவரும் பொருளே உன்
 பாத செஞ்சரணம் போற்றுஞ் சிறியேன் யான்
 மஞ்ச மதிற் கண் துயிலும் நேரமதிற் கைமயக்கம்
 செய் மருந்தைப் பெண்ணிருவர் சேர்ந்து பிறப்பித்தார்
 எண்ணிய மாயப் பொடியால் மயக்கியவர்
 (தகப்பனெனும் மாயன் பதியை விட்டகற்றினார்)
 வாணன் மகள்வசந்த சுந்தரியாம் மங்கையவள்
 காணவென்னைக் கட்டிலுடன் கொண்டு வந்து மருந்திட்டு
 நாணமுறுங்கோலகுமாம்நங்கை யென்னைக் கூடவிட்டார்
 மோகமுற்று நானும் முயங்கினேன் போகமுறும்
 வேளையதில் வாணனுடை மாளிகையைக் காவல்புரி
 பாளையத்தார் கண்டந்தப்பார்த்திபர்க்குச் சூன்றரக்க
 வேகமுற்று வாணன் மிகச் சின்று மோகமருள்
 நாகபா சத்தால் நமைப்பினித்துச் சோகமுற
 இருட்டுத் துலங்கில் இருதாள் துளைக்குள் வைத்துப்
 பூட்டினுன் என்செய்வேன் புண்ணியனே வெள்ளை
 மாட்டின் மேலேறுஞ் சிவனே யிறையவனே
 இத்துயரம் மாறும்படிக்கு வரந் தருவாய்
 இந்தப் பிறவி யிலிடரகற்றி ஆள்பரதனே
 மார்க்கண்டற்காக மறவிதனைவதைத்த

காளகண்டா என்னுடைய காதையெல்லாந் தான் றிந்து
 குல்கொண்ட மேகவண்ணன் துண் ணன்றெழுந்துவந்து
 மேவலனும் வாணனுடை மேனி பிளப்பிப்பாய்
 திரேகமதிற் கட்டி அடித்துத் துலங்கிலென்னை
 இட்டமறிய லெடுத்திடவுஞ் சட்டமுடன்
 பொன்னின் முடிசூட்டிப் புனையிழையாம் வாணன்மகள்
 மண்ணினிடைப் பெண்ணை மன்றத்து செய்திடவும்
 நன்மை தந்து தேவர் மதிக்கத் தலத்துள்ளோர்
 காவலிறையாலுலகைக் காத்திடவுஞ் செய்விப்பாய்
 சேவல் மயிலேறுங் குகன் போவிருக்க என்றும்
 உன்னடியேன் கூறும்வரம் தாரும் குருபரனே

குமாரன் கொச்சுக்கம்

வேலைபுடைத் தெழுந்து விண்ணவரைக் கொல்ல வந்த
 ஆலத்தையுண்ட அரனே சிவபரனே
 சீலத்தை மாற்றிச் சிறையில் வைத்தகாரணத்தை
 ஞாலத்தை யுண்டோன் அறிய வரமீந்தருளே

குமாரன் வசனம்

சர்வசீவ தயாபர மூர்த்தியே! அடியேனை வாணே
 சரன் மறியலில் வைத்த காரணத்தை எனது பிதாவா
 சிய சிறீகிருட்டினமூர்த்தி அறிந்து, வாணேசரலை வெல்
 வலவும், அவனுடைய மகள் வசந்த சுந்தரியை நான் கலி
 யாணம் முடிக்கவும், இந்தப் பூமி அந்தரஞ் சுவர்க்கம்
 மூன்றுலோகத்தையும், இராச்சியம் பண்ணவும் கிருபை
 புரிய வேணுஞ் சுவாமி.

வசந்தசுந்தரி புலம்பல் - கொச்சுக்கத் தரு

ஈசா கயிலை வாசா இமயாசலத்தாளிள் முலைக்கு
 நேசா புவிதந்திடு சூதா நிமலா அமலா நினைவழியும்
 தேசாரெனது நாயகனைத் தெருஷ்டமுத்துப் போருரே

தரு

தனதான தனதான தனதான தனதான
தானினு - தன தானினு - தன
தனதான தனதான தனதான தனதான
தானினு

ஆசாரவீனர்கள் பேசாமலிங்குவந் தடுத்தார்
கதை தொடுத்தார் - அதை
அப்பருக்குச் சொல்லி ஒப்பனை போலிங்கே அழைத்தார்
விளை விளைத்தார்
பாசமறுத்தெழ்மையானஞ் சிவனே
கண்ணன் பாலன் காண் என் கண்ணைளன் காண்
இருபாதந் துலங்கிடப் போகிறூர் - இவர்துயர்
பாருமே என்னைக் காருமே

கொச்சகம்

துரைமார் சபையிற் துரோபதையின் துயில் சோராமற்
கிருபை செய்தாய்
திரைசேரும் பாலாழியிடை சேர்ந்து
சயனங்கொண்டாயோ
வரைசேர் புயத்தை வரிந்திறுக்கி மனவாளைக்
கொண்டே போரூர்

தரு

உரைபேச வொட்டாமல் அரசனைக்கட்டிக் கொண்
டோடுரூர், இடிபோடுரூர் - சுவாமி
உத்தமனே கிருட்டின வித்தகனே உமக்கோலங்காண்
இந்தநேரங்காண்
தரைமு சூழுமிப் புவியானுமன்னைத் தாருமே
துயர் தீருமே - கையிற்
சக்கரம் விட்டிந்த வுக்கிர அவுணரைத்
தாக்குவீர் - துயர் நீக்குவீர்

கொச்சகம்

பாரத்தனம் தழுவும் பங்கயப் பொற் செங்கையில்மான்
வாரைப் போட்டிறுக்கி மணுளைக் கொண்டேபோரூர்
வீரத்தோடே மாயன் மேவி வந்தாலென்ன செய்வார்

தரு

சாரிப்படையோடு ஊரில் புகுந்துடல் சரிப்பான்
தலைநெரிப்பான்
கையிற் சங்கமெடுத் துங்களங்கம் பொடிப்படச்சாடுவான்
உம்மை வீடுவான்
வாரிப்படையோடுஞ் சேரிப் பொருமிவன் - வாணகே
அவன் வீணகே
எந்தன், மாமன் கையாலிப்போ மாழ அவனுடை
விதியோ - எந்தன் விதியோ

கொச்சகம்

விண்டாளியோங்கு மிருவெற்பனைய தோளிறுக்கித்
தண்டாவிலங்கினிடைச் சண்டாளர் கொண்டு சென்றூர்
கண்டாவிதன்னையின்னுங் காத்திருந்த தூத்தையுடல்

தரு

பண்டாவிலை துயில்கொண்டானும் மாயவன்
பாரவான், வெசு வீரவான் - அவன்
பாலகனுரெந்தன் மேவலர்க் குரைபண்ணுவார்
ஆரே நன்னுவார்
அண்டா விலங்கிடில் வண்டாமரைப் பாதமாற்றுமோ
உயிர் மாற்றுமோ - சுவாமி
ஆரணே பரிபூரணனே என்னை ஆனுவீர் - அவரை
மீருவீர்

வசந்த சுந்தரி - வசனம்

சகலருக்கும் பரிபூரண கர்த்தாவாகிய ஆதிநாராயனை
மூர்த்தியே! எனது நாயகனை இந்தவேளை காத்து இரட்ட
சிக்கவேணும் சுவாமி.

நாரதமுனி வரவு - கவி

இருத்தமுறுமுலை வசந்த சுந்தரியும் புலம்பவரு சிறுவனை
உருத்திரனுமுமை பாகன்றனை நினைந்து துயராற்ற
வானேரரிந்து வேதக்
கருத்துடைய நாரத மாமுனி மகிழ்ந்து காதை
யெல்லாங் கரியமேனி
மருத்துளபத் தொடையாற்கு உரைத்திடென்ன
சபையதனில் வருகின்றாரே

தரு

தத்தா தனத்தம் தான தானின
தத்தா தனத்தம் தானினை

சபை தரு

சித்தாசித்துடன் சிவனை நினைந்து சிவதவ யோகம்
புரிந்தவன்
நத்தியே பெருந் தவம்புரிந்திடு நாரத மாமுனி தோற்றினார்
சாமந் தோறும் வனத்திலிருந்து சடங்க யோகம்
பயின்றவன்
வாமந் தேற மிடித்துப் பிடித்த மாமுனிநாரதர்
தோற்றினார்

நாதரமுனி விருத்தம்

அத்திரம்போல் விழியரண்டும் அருவியென
நீர் சொரிய அழுது வாடிக்

குத்திவயிற்கு கொதிக்க நின்ற கோமளமே யார் மகள் நீ
குறிப்பாயிங்கே
இத்துயரப்பட நடந்த கதைகளெல்லாமிப் பொழுது
எனக்குத்தானே
தத்தையென வாய் திறந்து சாற்றுவீ ரித்துயரம்
மாற்றுவேனே

முனிவர் வசனம்

அதோ கேஞம் பிள்ளாய்! நீ தனியே இருந்து அழுது
புலம்புவதேது நான்றியும்படி சொல்வீராக.

வசந்த சுந்தரி வசனம்

ஆனாற் சொல்லுகிறேன் கேஞங்களையா முனியே.

வசந்த சுந்தரி தரு

நன்னன்ன நானன்ன
நன்னன்ன நானன்ன
நானன்ன நானன்ன
நானன்ன நான

1. பாசமற்று ஈசனடி
நேசமுற்றுவன வாசம்
பண்ணுநாரதமுனியே - அடியாள்
பகருகிறேன் கேஞம்
2. நேசமுற்றும் பேசிடநான்
ஆசையுற்றுக் களவெடுத்த - சீமானந்
துவரை நகர்க் கோமான்
காண் முனியே
3. வாணன் ஒரு நானமற்ற
வீணைனந்தன் காதலை
வலித்திமுத்து சென்றெனது
குடித்தனத்தைக் கெடுத்தான்

4. பேணுமெந்தன் காதலனுக் காணுதவி காணரிது
பெண்னெனுருத்தி என்னுயிருந்
திண்ணமினி விடுவேன்
5. கண்ணன் முகில் வண்ணனென்னும்
மன்னனிது காரியத்தைக் கண்டிடுகில்
வாணனுடல் துண்டு பண்ணி விடுவார்
6. மண்ணுலகில் நானுமொரு
பெண் பிறந்திப்பாடு பட்டவருத்தமுமென்
மணவாளன் சரித்திரமு முரைப்பீர்

குமாரத்தி இன்னிசை

அஞ்சக்கரமோதியைம் புலனைத் தானடக்கி
வஞ்சச்ப் பகையறுக்கும் மாழுனியே வாணனிங்கே
கஞ்சக் கண்ணுண் மகளைக்காவலில் வைத்தான்தனை
மஞ்சத் திருக்கும் நீல வண்ணனுக்குச் சொல்வீரே

குமாரத்தி வசனம்

அதோ கேளுமையா! துவராபதியானும் துரையவர்களுக்கு
விளங்கப்பண்ணுவது, எனது பிதாவாகிய வாணேசரன்
அவருடைய மகளைத் துலங்கு பூட்டி மறியல் வைத்த செய்
தியைச் சொல்வீராக.

முனிவர் வசனம்

அப்படியானால் உன் மனத்துயரம், அவருக்கு அறியப்
பண்ணுகிறேன்; துயராறி இருப்பீராக.

கிருட்டினன் கவி

காலுட்டிக்கன லெழுப்பிக்காமமுதற்பகையாறுங்
கடிது விட்ட
வேலோட்டிக் கிரி துளைத்த விமலனடிதனை நிதமும்
விளங்கக்காட்டி

பாலுட்டியருந்தவச பண்ணிய நாரதமுனியே
பகரும் வேதம்
நாலுட்டுந் திருவாயாய் நடந்துவந்த காரியத்தை
நவிலுவீரே

கிருட்டினன் – வசனம்

கேளுமையா நாரதமாழுனியே! நீரிங்கே வந்த காரியம்
நான் அறியச் சொல்வீராக.

நாரதர்

சொல்லுகிறேன் கேளுமிராசனே.

முனிவர் தரு

தானு தனுதந்த னை - தன
தானு தனுதந்த னதந்த - னை

கண்ணு நானிங்கே நடந்து - வந்த
காரியங் கேட்டருள் காயாம்புவண்ண
மன்னோடர் போற்றுமுன் மகளை - அந்த
வாணேசரன் சிறை வைத்திருந்தானும்
அங்கவன் தன் மகளோடே - ஒன்றும்
அறியாமலவன் கூடிப் பிரியாமலிருந்தான்
இங்கிவன் செய்ததை யறிந்தே - அவன்

இரு தானும் பூட்டித் துலங்கிட்டு மறித்தான்
இப்போ படையோடுஞ் சென்று - அவன்
எதிர்த்திடிற்போர் பண்ணியசரனை வென்று
மைப்படியுங் கண்ணினைலை - உந்தன்
மகனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்திடு நாளை

முனிவர் வசனம்

கேளுமிராசனே! இதுவே செய்தியாகும்; வாணேசரனையும்
வென்று அவன் மகள் வசந்த சுந்தரியை உமது மகன்
அனுவருத்திர குமாரனுக்குக் கலியாணம் பண்ணி வைப்பீராக.

கிருட்டினன் விருத்தம்

நெற்றியிற் புருவத்தினில் விழியோட்டி நிமலமாஞ்
சுட்ரொளி காட்டிக்
கற்றையஞ் சடையான் றுணையெனக் காட்டிக்
கவலை கூர் மாயவாழ் வணைத்தும்
பற்றறத்துறந்து வனத்திலிருந்து பல பல
யுகமெலாங் கடந்து
நற்றவம் புரியும் நாரத முனியே நடந்திடுன்
பதிதனக் கிணியே

கிருட்டினன் வசனம்

கேளும் நாரதமாழுனியே! சூடுமட்டும் பார்க்கிறேன்,
இனிமேல் உமது ஆச்சிரமத்துக்குச் சென்றருளவீராக.

முனிவர் – வசனம்

ஆசீர்வாதமிராசனே.

கிருட்டினன் விருத்தம்
மாதயவு பொருந்தினின்ற மந்திரியே என்னுடைய
மகனைப்பற்றி
வாதை செய்து மறியலிட்ட வாணனிடத்தேதியொரு
மாற்றங்கேட்டுக்
காதமொரு கணத்தேகிக் காரியமும் வீரியமும்
கருதிப்பேசம்
ஒத நிகர் சேனைதனக்கதிப்பனை உள மகிழ் சேநைப்பியை
யழைத்திடாயே

கிருட்டினன் வசனம்

கேளும் மந்திரி! நமது சேநைதிப்பியை அழைப்பிப்பீராக.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே அழைக்கிறேனையா.

கிருட்டினன் சேநைப்பதி - வரவு - சபை விருத்தம்

வண்டுளக்கிப் பாடுமலர்மாலை சூட்டி
வரிசையுறு குண்டலங்கள் காதிற்பூட்டி
தண்டரளமணிமார்பிற் களபம் பூசிச்
சட்டை யிட்டுல்லாசமுடன் சதங்கை கட்டித்
திண்டிறல் வாணனிடஞ் சென்றேயிந்தச்
செய்தி எல்லாஞ் சீக்கிரத்திற்திடமாய்க் கேட்க
மண்டலருந் திண்புயத்தான் சேனை சூழ
மதியுறுசேநைபதியும் மகிழ் ந்துற்றுனே

சபை தரு

நன்னன்னா நன்ன நானன்ன நானன்ன
நானன்னா நன்ன நானன்ன நானன்ன
நன்னன்னா நன்ன நானன்ன நானன்ன
நானன்ன நானுனே

1. தும்பை சேர் பொன்னின் வங்கியம் துலங்கத்
துய்யமாமணி பதக்கங்களிலங்க
வம்புலாத் தொடைச் செருவலர் கலங்க
வந்தனனருள் வீரன்
2. சேனை காவலர் துவச முன் பிடிக்க
சேய்யதாளங்கள் திமிதமென்றடிக்க
மாஜை நேர்விழி மாதர்கள் நடிக்க
மன்னாமதிவீரன் வந்தானே
3. திங்கள் வெண்குடை கவரிகள் துளங்கத்
திகழ் மணிச் சிலம்பொலிகழல் முழங்கக்
குங்குமத் திலத நுதலது விளங்கக்
கோற்றவன் சேநைபதியும் வந்தனனே
4. வாணன் செய்திடு கொடுமையைத் தீர்க்க
மன்னவனுடைய கட்டளை கேட்டு
மாயன்றன் சபை மருவ வந்தனனே

கிருட்டினன் - சேநுபதி - கவி

மந்தரத்திற் திரண்ட திருப்புயத்தாய் போற்றி
மாவலியை வன் சிறையில் வைத்தாய் போற்றி
கந்தடரவெழு முழக்கக் கயத்தாய் போற்றி
கதிராழி படையெடுத்த வயத்தாய் போற்றி
இந்திரர்கு முதவிபுரி நயத்தாய் போற்றி
எங்கும் நிறைந்தருள் புரிய மனத்தாய் போற்றி
எந்தனக் குளிருக்கு மிருதயத்தாய் போற்றி
எமையழைத்த காரியத்தை யியங்புவிரே

சேநுபதி - வசனம்

அரசிருப்புஞ் சிங்காசனமும் வீரபராக்குஞ் செங்கோல்
முறையையுஞ் சரணமே சரணமையா. எம்மை அழைத்த
காரிய மின்னதென்று சொல்லுமையா சுவாமி.

கிருட்டினன் வசனம்

அதோ சொல்கிறேன் கேளுஞ் சேநுபதியே.

தரு

நன்னன் நான்னன நான்னா - நன்ன
நான்னா நான்னன நான்னா

- வாதுசேர் படைக்குவல் வவரேநீர் - பொல்லா
வாண்தன் இடத்தினி லேகியே
தூகொன் ரெனக்கு நீர் பேசியே - செய்தி
சொல்லுவீ ரென்னுடை நேசரே
- நீங்களிருபேருங் கூடியே - இப்போ
நெறியாமல் பிரியாம ஸோடியே
வாணன் மதிதனைத் தேடியே - நீங்கள்
அடிக்கடி யென்புகழ் பாடியே

- ஆங்கவன் சபையிலே செல்லுங்கோ - வெகு
ஆக்கிரமத் தோடங்கே நில்லுங்கோ
பாங்கு றப் பேசியே வெல்லுங்கோ - எந்தன்
பாலைனச் சிறை விடச் சொல்லுங்கோ
- சிறை வைத்த தென்னுடன் சருவியோ - அது
சிறப்பல்லக் குமாரனைத் தருவையோ - அல்லால்
திறமுற்று நின்று நீ பொருவையோ - அதி
சீக்கிரம் படையுடன் வருவையோ
- இப்படி வாணனைக் கேளுங்கோ - அவன்
இதயத்தை யறிந்துபின் மீளுங்கோ
செப்புவதுரைத்திங்கே தாளுங்கோ - வெகு
சீருடன் என்றைக்கும் வாழுங்கோ

கிருட்டினன் கவி

கனகாசலத்தினிருதோள் படைத்தகதி மேவுவீரனே நீ
மனமாயெனத்தன் நெறியே நடந்து வாணனின் சபையிலேகிச்
சினமாக வைத்த சிறைவிட்டு வாழ்தல் செய்வென்று
சொல்லுமாவுணன் செனவாதிருக்கில் அடுபோர் விளைக்க விரைவாய்
வரச் சொல்லினியே

கிருட்டினன் வசனம்

கேளுஞ் சேநுபதியே! வாணேசரனிடத்தில் எனது மகன்
அனுவருத்திர குமாரனைச் சிறை விடச் சொல்லும் அல்
லது போன்ற நாளையுத்த களத்திலே சண்டை பண்ணுமீ
படிக்குக் கைபோடு வித்து வருவீராக.

சேநுபதி வசனம்

அப்படியே கேட்டு வருகிறேன் இராசனே.

சேநுபதி - தரு
 நன்னன்ன நான்னன்ன நன்ன
 நான்னன்ன நான்னன்ன நன்ன
 நான்னன்ன நான்னன்ன நான்னன
 நான்ன நானு

1. மந்தரநேர் புயத்தரசரிங்கே
 வந்து திறை தானளக்கு மெங்கள்
 மன்னவன் மகன்றனக் கில்லின புரிந்திட
 வாணன் தன் மகத்துவமோ
2. அன்னை தந்தை பேரறியாதவன்
 ஆண்பிள்ளையோ வீண்பிள்ளைதானவன்
 ஆகட்டும் அவனுரோ போகட்டும்
 அவன் கொழுப்படக்கிட அறிவேனே
3. போரினுக்கு மாண்மையில்லாதவன்
 புத்தி கெட்ட மாட்டரக்கன் அவன்
 பிடரியாயிரத்தையு மொருகையாலடக்கியே
 புயமெல்லாமரிந்திடுவேனே
4. அரசருக்குள் அரியேறேன வந்தவன்
 அனுவருத்திரன்றனக் கில்லின செய்திட்டான்
 ஆகட்டும் அவனுரோ போகட்டு மாங்கவன்
 ஆணவம் அறிவேனே

இருசேநுபதி தரு

தனனம் தான்தானின தனனம் - தன
 தனனம் தான்தானின தனினு
 1. விந்தை மேவித் திரண்டுயர்ந்த தோளா - அதி
 வீரனே யெந்தவழி யேகுவோம் தோழா

சிந்தை போலச் சிறந்து யர்ந்த தோளா - அதி
 தீரனே இந்தவழி செல்லுவோம் தோழா

2. எந்தநாடோ வைகுந்த நாடோ - அன்றி
 ஏதுநாடோ எனக்கதை ஒதுந் தோழா
 அந்தமாம் போதில் அரன் மந்தரமோதும் - துய்ய
 வாசல் புகழ் மேவுதிருத்தணிகையிதுவே
3. விஞ்சை நாடோ கமலன் கஞ்ச நாடோ - அருள்
 மேவும் நாடோவெனக்குக் கூறுந்தோழா
 கஞ்சன் மாலம்பிகை தவஞ்செய் நாடு - சிவ
 காரண மனந்த முள்ள காஞ்சியிதுதான்
4. கங்கை பாய இரைந்து திங்கள் தோயச்சிவந்து
 காட்சி கொண்டிலங்குமலை மாட்சியைச்
 சொல்லும்
 செங்கைவேலன் சிவனது மங்கை பாலன் - வினை
 தீர்த்து விளையாடும் திருத்தணியிதுவே
5. அந்தப்புரமோ அனந்தன் சொந்தப்புரமோ - அது
 எந்தப்புரமோ எனக்குச் சித்தித்தோதும்
 சிந்திக்கில் அந்தப்பலன் தந்திட்டுதவுஞ் - சிவன்
 சீர் நடம் புரிந்திடுஞ் சிதம்பரமீதே
6. இப்புரமதோ ஈதென்ன முப்பரம தோயிந்த
 ஒப்பிலாதந் நகரைச் செப்புந்தோழா
 துப்பு செஞ்சடையிலறு கப்பணி சூடும் - சிவன்
 தோழனென்னும் வாணன் நகர் தோன்றுதிதுபார்

சேநுபதி வசனம்

கேளுந் தோழனே! வாணேசரனுடைய கோட்டைகோபுர
 மிதுதான். அங்கவன் சமுகத்திற்குப் போவோம் வரு
 வீராக.

சேநுபதி தோழன்
அப்படியே போவோம் தோழா.

சேநுபதி கவி

மைவாய்த்தகருங் சூந்தல் மடந்தையர்களிருபறமும்
மகிழ்ந்து போற்றச்
சைவார்த்த நெறி பரவுந் தானவர்கள் வானவர்கள்
தற் சூழ்ந்தோங்கும்
கைவாய்த்த கண்ணனுடை மகனை நீயுங் கருதியே
துலங்கிலிட்ட காதைபேச
மைவார்த்த வாணனே தூதாகி வந்தனம் நீ
கேட்டு மறுமொழி சொல்வாயே

சேநுபதிவசனம்

அதோ கேஞும் வாணேசரனே! தூதுசொல்லவந்த காரியத்தைக் கேட்டு மறுமொழி தருவாயாக.

வாணேசரன் வசனம்

அப்படிக்கு நீங்கள் வந்த காரியத்தை விபரமாய்ச் சொல் வீராச.

சேநுபதி தரு

* முத்திரைப் பஸ்லவி

தூது சொல்ல வந்ததைக் கேஞும் - வாணேசரனே
தூது சொல்ல வந்ததைக் கேஞும்
தூது சொல்ல வந்ததைக்கேள் துவறர நகர்க்கதிபன்
ஆதவன் மகனைநீயும் அருஞ்சிறையில் வைத்ததென்ன
(தூது)

1 மாதவன் மகனைப் பிடித்து - மிகச்சினந்து
வாதையுற மோதியடித்து
நீ துலங்கிலிட்ட தென்ன ஒதுமதி கெட்டதென்ன
வீதிவரப் பட்டதென்ன நீகுதித்துக் கெட்டதென்ன

* தருவுக்குப்பதிலாக, பஸ்லவியையே பாடல் முடிவு தோறும் திருப்பிப்பாடுதல் முத்திரைப்பல்லவியாகும்.

2. ◆ மாதவன் தன்னை அறியாயோ - உன்றுதை தன்னை வன்சிறை வைத்த தறியாயோ
ஏனடா உனக்கு இது நீ சிறைவிடாட்டால் வாது பாரடாயிதற்குத் தூதுநாணெடா எனக்கிங்கோது
3. மறியலை விட்டுத்தருவாயோ-அல்லாது போனால் வந்தவனுடன் பொருவாயோ
நெறியுடன் விடாட்டாற் கேட்டு நீ சிறை வைத்ததைச் சாட்டு
அறி அறி அமரிலாட்டு ஆமென்றால் தாடாகை போட்டு
4. பொன்னனை முன்னம் பிளந்திட்டான் அந்நாளிலிந்தப் பூமியை யெல்லாம் அளந்திட்டான்
என்ன நீ நினைந்தாயோடா
ஏன்சிறை வைத்தாய் நீ மூடா
மன்னவன் பொரக்கைதாடா
வாதுக்கேன் வந்தாய் போடா

சேநுபதி கவி

பையாட்டி விரிக்குமொரு பாந்தள் இறை
யேந்திடுமிப்பாரை யானும்
நெய்யாட்டிக்குளித்திடும் வேல் நிருபன் மகன்
சிறையை விடு நீ விடாயானுல்
மைதீட்டுந் திரையெறிந்து வளைகடல்போற்
படை எடுத்துப் பொரு நீ என்று
கைபோட்டுத் தந்திடுகிற் காலனுணக்
கோலை விடுங் காணுவாயே

சேநுபதி வசனம்

அதோ கேஞும் வாணேசரனே! எங்கள் இராசஞ்சாரன் அனுவருத்திரனைக் சிறை விடாதிருந்தால் நாளை யுத்த களத்தில் வந்து சண்டை பண்ணும்படிக்கு கைபோட்டுத் தருவாயாக.

* வாணன்றுதை - மாவலிச்சக்கரவர்த்தி

வாணன் கெர்சகம்

மக்கம் * மிசிரம் காந்தாரம் மகதங் குகுதம் மலையாளம்
தொக்க அரசர் வாணனென்று சொன்னால்
நடுங்கி வொடுங்காரோ
தக்க இடையர் வீடு தொறுந்தயிருக்கமுத மதிதாலே

வாணன் தரு

நன்னன் நன்னன்ன நானன்ன நானன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்ன நானன்ன
நானன்ன - நன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்ன நானன்ன நானன்ன

வாணன் தரு

மிக்கவாலே பொரத்தக்கவாலேவமர் வெட்டிப்பொர
என்னைக் கேட்டு வரச்சொல்லினாலேடா - நல்ல
திக்கணமேயினி யொக்கப் படைகளை
யீட்டிக்கொண்டே தும்பை
சூட்டிக்கொள்ளச் சொல்லுவீரடா

கொச்சகம்

அச்சைக் கொழும்பு மராட்டிய நாடழகார் கண்டி
மாமதுரை
கொச்சி நகராள் துரைமாரும் என்பேர் கூறி
லொடுங்காரோ
இச்சைப்பாடாய் இடைச்சிதுயில் எடுத்துக்காட்டி
லொளித்துவைத்து

தரு

பச்சை இடைச்சியர் எச்சிலருந்திய பாங்கைச்
சொன்னேம் வாணன் ஏங்கிப்போனென்று
சொல்லுங்கோ இப்போ

* மிசிரம் - எகிப்து தேசம்

மிச்சமதாய் மனம் அச்சப்பட்டும்மையு மெச்சிக்
கொண்டானுயிர் வைச்சுக்கெரண்டானென்று
சொல்லுங்கோ

கொச்சகம்

எட்டுத்திக்கு மன்னர்களும் என்பேர்க்கடவார் உரலோடே
கட்டுண்டடி பட்டமுதுழலுங் கள்ளப்பயலுந்
துள்ளுவனே

* ஒட்டிற் புகுந்த பட்சியைப்போல் ஊரிற்
பொரவும் வருவாலே

தரு

கெட்டுப்போவான் சிறை விட்டுப் போடென்றென்னைக்
◆ கிட்டிக்கதையில் வெருட்டிச் சொல்லச் சொல்லி
ஞேனோ இந்தக்
கிட்டுக்கெல்லாம் நானு மொட்டுக் கொடுப்பேனே
தட்டி யொருகையாற்றுக்கிப் பார்க்கச் சொல்லு
வேனேடா

கொச்சகம்

நண்டு கொழுத்தால் அறை தனிலே
நண்ணியிராது தின்னமிது
கண்டு கொள்ளுங்கோ அடுப்பங்
கரையிலிருக்கும் சுடு சோற்றை
உண்டு திருப்பிப்பாராமல் ஒடும் பூனைதனைப்போலே

தரு

கண்டவுடன் கேவி கொண்டு பயந்தவன்
காடு வீடென்றிடந் தேடியோடித் திரியானேடா

* ஒட்டு - ஒட்டுத்தாள். நெல் வயலில் விளைந்தகதிர்களை அறுத்
தெடுத்தபின் மீந்திருக்கும் அடித்தாள். இருவி என்று பழந்தமிழ்
நூல்களில் இது வழங்கப்பெறும்

◆ கிட்டுதல் - தனகுதல், சருவுதல்.

அவன் சண்டைக்கு வந்திட்டால் வாளாறு
மின்சிப் பொருதவன் தாளீயுந் தோளீயும்
வாளாற்றுணித் தெறியேனோடா

வாணன் - ஆசிரிய விருத்தம்
வட்டமிட்டுக் கட்டு விட்டகடல் அட்டதிசை
வடமேரு கோடு வளையினும்
வங்களாஞ் சிங்களாங் கொங்களமோ டெங்குள்ள
மகிபாலரெதிர் பொருகினும்
திட்டமிட்டுக் கட்டுவிட்டு விட்டேயெனது
சேனைதீனயணியாக்கியே
செல்லுவேனமர் பொருது வெல்லுவேன் அவன்மகன்
சிறைவிடப் போகாதடா
ஒட்டுமட்டுக்கட்டு விட்டுவிட்டேயண்ட
மொருகோடி நிலை புரளினும்
உங்களிறை எங்களொடு யுத்தமது செய்திடில்
உயிர் கொண்டுமேகிடுவேனே
துட்டமட்டிக்கிட்ட கெட்ட விதி தொட்டதோ
துடிதுடித்தெழுகிறுவே
சொல்லுங்கோவாணனெனதிர் நில்லும்போமென்றுமது
துரையையிங்குறச் செய்வீரே

வாணன் வசனம்

ஆனற் கேளுஞ் சேஞ்பதியே! நீ யென்னிடத்திற் தூது பேசி
வந்தவருகையால் உன்னைவிட்டு விட்டேன்; அல்லது உன்
தலையை அவதாரம் பண்ணிப்போடுவேன். ஆனால் உங்கள்
இராசாவை அதி சீக்கிரத்திலேயே சண்டைக்கு வரச்
சொல்லுவீராக

சேஞ்பதி வசனம்

மிகுதியும் சந்தோஷமரசனே.

சேஞ்பதி - தரு

நன்னன்ன நானன்ன நானன்னு - நன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்னு
நானன்ன நானன்ன நானன்னு - நன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்னு

1. வாணனென்பவன் மெத்த வலியனே - அவன்
மண்டையையுடைத்திட அறியனே - இந்தக்
கானகந்தனை விட்டு நடக்கிறேன் - அந்தக்
கள்ளப்பயலை மட்டடக்கிறேன்
2. இராமனம்பினைச் சற்றுமறியாமல் - மெத்த
நகைத்துக் குதித்துரப்பிப் பேசினேன் - அந்த
வீணனுக்கே கெடுமதிவரச் - சிறை
விடமாட்டேனன்றுரை பேசினேன்
3. ஆகிலுமிவன் மெத்தச் சமர்த்தனே - எங்கள்
அரசனை வசைசொல்லி நகைக்கிறேன்
பாரினில் படைகொண்டு வந்து நான் அவன்
பகட்டெல்லாமொடுங்கிட அடிக்கிறேன்

சேஞ்பதி வசனம்

சரணமே சரணம் ஜயா இராசனே
வாணன் வசனம்

வாருஞ் சேஞ்பதியே! நீ தூதுபோன செய்தி விளங்கச்
சொல்லுவாயாக.

தரு

நன்னநன்ன நானநன்ன நானநன்னு - நன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்னு

சேஷபதி

சூரிய குலத்துதித்த தோன்றலே கேளும் - நீயுஞ்
சொன்னதைப் போய் வாணனுக்குச் சொன்னேம்
நாமையா

காரியமும் உம்முடைய வீரியத்தையும் - அவன்
காதில் விழவோதினேமப்போது சின்தான்
உம்மையும் வெகுவாய்ச் சள்ளை பேசினையா அவன்
உங்களையிடையனென்றும் பேசினையா
அவன் ஈரலையெடுத்து மாலை போடுவோமையா
ஆயர்மனை தோறும் நீர் தயிர் குடித்தீராம் - அந்த
ஆய்ச்சியர்கள் சீலையைக் களவெடுத்தீராம்
வாயிருக்குதோயினி நாம் பேசிடலாமோ - அந்த
மட்டிப்பயலிப்படியும் பேசிடலாமோ
காய் சினங்கொள் பேயு யிரும்பாலுமுன்றாம்
ஆவின், கண்றெற்றுதிர்த்து விளாங்கனியு முன்றாம்
கூசுதேயெம்மரையினிற் சீலையுமுன்டோ - அவன்
கூறியதுரைத்தெழுத வோலையுமுன்டோ

சேஷபதி வசனம்

அதோ கேளுமிராசனே! வாணன் உமது மகனைச் சிறை
விடுவதில்லையாம். சண்டைபண்ண வரச் சொல்லியும்
மிகுந்த வசை சொல்லியும் ஏசினையா. இனி உங்கள்
சித்தப்படியாகட்டுமரசே.

கிருட்டினன் - தரு

தனத்தத் தத்தனத் தான், தனத்தத் தத்தனத்தான்
தனத்தத் தத்தனத் தான் - தனதந்தனதான்

காட்டிற்றியுமந்த மோட்டுப்பயலும் முடி
குட்டி அரசு செய்யத்துரையாய்ப் போன்றே
நாட்டிற் புகுந்துழக்கி வீட்டைக் கொழுத்தியினிக்
காட்டிற் திரியச் சொல்லிக் கலக்கிப் போடேனே

துட்டனென்பிள்ளையைத் துடிக்கவடித்திடவும்
கட்டித்துலங்கிடவும் கருத்திற் கொண்டானே
மட்டிப்பயல் கரத்தைக் கட்டிக்கட்டித்தலை
வெட்டித்துணித் தெறிய விதமறியேனே
அரக்கரசரர்க்கினிச் செருக்குகளிருக்குமோ

அடித்தடித்தவன் பல்லை யுடைத்தெறியேனே
அரக்கர் கிரிக்கடுத்த முழைக்குட்பளித் தொளிக்கும்
மகத்துவத்துடனென்னை வசையுரைத்தானே

செருக்கிச் செருக்கிக் கொண்டு தருக்கிற் திருக்கிக்கொண்டு
பெருக்கத்துடனிருக்கப் பிரபாய்ப் போன்றே
அரிக்குங் கரிக்கும் முன்சிறு நரிக்குட்டியிருக்குமோ
அண்ணன் பிடித்தடித்தால் மண்ணையப் போகானே

கிருட்டினன் கவி

மண்ணினையலைத்து வானவர் தமக்கும் வலியதுயர்
விலோத்திடும் வானன்
எண்ணலகை யென்னுடன் மருக்கெதிர்வதற்கிசைந்து
கொண்டானும்
திண்ணமிப் பொழுதில் அவனுடனமர்க்குச்

செல்லுவேனேல்லையிலைமது
அண்ணாம் பலபத்திரனை யிங்கழைப்பிப்ரோண்டகை
பூண்டமந்திரியே

கிருட்டினன் வசனம்

இதோகேளும் சமுகவுல்லாச மந்திரியே! வாணனுடனே
சண்டை பண்ணப் போவதற்கு ஆலோசனைகேட்க எனது
தமையஞ்சிய பல பத்திர ராசனை இங்கே அழைத்து
வருவீராக.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே அழைத்துவருகிறேனையா.

பலபத்திரன் வரவு கவி

வடமேரு நடுங்கிட வானவர் துயர மொடுங்கிட
மாமறலியேங்கப்
படருமரவுக்கிறவன் மனம் பதைக்க வறங்கிளைக்க
மன்னர் பணிந்து போற்ற
அகடநாகடஞ்சமிரு நாலும் நடுங்க அவணர்கள்
பதறக் கைத்தண்டேந்த
அடலாண்மையுறு பலபத்திர தேவனுஞ்
சபையில்லூகினானே

சபை தரு

தந்தன்ன தந்தன்னத் தானு - தன
தானதனந் தன்னத்தான
தந்தன்ன தந்தன்னத் தானு - தன
தான தனந்தன்னத் தானு

1. விண்டொத்த தண்டத்தை யெடுத்துக் கங்கை
வேலையைக் காலாலேதடுத்துப்
பண்டுற்ற வண்டத்திற் புடைத்துப் பல
பத்திர தேவன் வந்தானே

2. மேருவைக் கையாலே மாற்றி - அந்த
விந்தைப் பொருப்பினைத் தாக்கி
பாரிற்குள்ளே யதைப் போக்கிப் - பல
பத்திர தேவன் வந்தானே

பலபத்திரன் விருத்தம்

அம்பினாலரக்கர் குலமெலா மறுத்தாய் அட்டதிக்குன்
புசழிறுத்தாய்
கும்பமால் யானைக் கோட்டினையிறுத்தாய் கொலைபுரி
மாமனை யொறுத்தாய்
வெம்பியிப்போதுன்மலர்முகம் வாடவேர்த்தெதந்தன்
முகத்தினைப் பார்த்து
தம்பியே நடந்தகுறையெது முளதோ சாற்றுவீர்
துயரை மாற்றுவனே

பலபத்திரர் வசனம்

கேளுந்தம்பி! நித்தியழூரணச்சந்திரன் போலிருக்கும்
உனது முகம் இன்று வாடியிருக்க வேண்டிய காரணம்
நான் றியும்படி சொல்வாயாக.

கிருட்டினன் வசனம்

அப்படியே நடந்த செய்தியெல்லாம் சொல்லுகிறேன்
கேளுமண்ணே.

கிருட்டினன் தரு

தந்தா னந்தனம் தான தானினை - தன
தான தானின தானதானின
தந்தா னந்தனம் தான தானினை

1. அண்ணு தரள வண்ணை கேளன்னே
உனக்குத்தான் சொல்லி, உனக்குத்தான் சொல்லி
ஆறுவேன் மனந் தேறுவேனன்னே
2. மன்னைடிடுமென் மகனை வாணன்தான்
பிடித்தங்கடித்து, பிடித்தங்கடித்து
வருத்தித் துலங்கில் இருத்தினைன்னே
3. பெண்ணை ஸொருத்தி நண்ணூர் மகளை ந்தன்
மகனைத்தழுவ, மகனைத்தழுவ
பிடித்துப் போயங்கே மறித்திட்டாளன்னே
4. எண்ணூர் அதனைக் கண்ணைலுறக் கண்டே
இவனைப் பிடித்து, இவனைப் பிடித்து
இட்டுத் துலங்கிற் பூட்டினைன்னே
5. ஊரிற் குமாரன் சேருமளவுக்கும்
எனது விழியும், எனது விழியும்
உறங்கிடா தனனம் இறங்கிடா தன்னே

6. கூரக்காளை நீரிங்கிருக்கவும்
உனையெண்ணுமல், உனையெண்ணுமல்
துருக்க வாணன் மறித்திட்டான் அன்னே
7. தூது மனுப்பிக் கேட்டு மறிந்திட்டேன்
என்னை வாணன், என்னை வாணன்
தூஷித் தேசிப் பேசிஞ்சன்னே
8. இதுதானிங்கே நடந்ததைச் சொன்னேன்
இனியும் மனதில், இனியும் மனதில்
என்னிப்பார்புத்தி நன்னிப்பாரன்னே

கிருட்டினன் வசனம்

இது காரியமிப்படி இருக்கிறபடியினால் இனிமேல் உனது
சித்தத்திற்கேற்றபடி எனக்கொரு புத்திசொல்லுமன்னே.

பஸ்த்திரன் - கொச்சகம், தரு

தனத்தத் தத்தனத் தான்
தனத்தத் தத்தனத் தான் - தானினை - தன
தனத்தத் தத்தனத் தான்
தனத்தத் தத்தனத் தான் தானினை

கொச்சகம்

வருத்திக் குமாரன் தனைச் சிறையில் வாணேசுரன் தான்
இருத்திவைத்தால்

உருத்துக் கறித்துள்ளுறச் சினந்து உடனே
தொடர்ந்து நடந்து சென்று

மரத்தில் பருத்தியெனப் பறக்க வாணன்

றனியே வதையாமல்

தரு

தம்பி, திருத்தித் திருத்திச் சொல்லிப் பொருத்தித்
தூதனுப்பிடலாமோடா - தம்பி

செத்துப் போவேனென்று மெத்தப்பயந்து
விட்டாயோடா

நெரித்துப் பிடித்தவனை யரைத்துக் கரைத்துப்
போடுவேனடா - தம்பி
நில்லானண்ணன் போரில் வெல்லானென்றே
உரைத்தாயோடா

கொச்சகம்

சிறிய வயதிலானை முன்னே சென்றுய் பேயைக்
கொன்றுய்நல்
அறிவுன்னுண்மையை யெல்லாம் அயர்த்தாயோ
பிள்ளையைப் பிடித்து
மறியல் புரிந்தான் வாணனென்றால்
வாவென் ரெனைக்கொண் டேகாமல்

தரு

உறவாய்க் கூடிக் கொள்ளத்
திறனுய்த் தூதனுப்பிடலாமோடா - சோறு
உண்ணவில்லைக் கண்ணில்
உறக்கழுமில்லை யென்று யோடா
சிறைபூட்டிஇனியந்த இறை நாட்டிற்
கொண்டடிப்பா னெடா - எந்தன்
செங்கைத் தண்டைக் கண்டால்
அங்கைத் தொண்டாக வரானேடா

கொச்சகம்

குச்சிக் குழல் சேர் மங்கையராசை
கொள்ளும் உருத்திர குமாரனைத்தான்
பிச்சிப்பிசிதர் குலவாணன் பிடித்தங்கடித்து
மறியல் வைத்தால்
பச்சைப்புலத்து வண்ண நீ
படைக்கு நடக்கத் தொடங்காமல்

தரு

அச்சப்பட்டே புத்திமிச்சப்பட்டேயிருந்தாயோடா
— அன்னை

ஆண்பிள்ளையென்றுன்னை வீண்பிள்ளையாகப்
பெற்றுளோடா
கொச்சைப்பயவிடம் மெச்சித்துதேவிவிட்டாயோடா
என்னைக்கூப்பிட்டொரு புத்தி கேட்டுப்
பார்த்தேவப்பொருதோடா

கொச்சகம்

அஞ்சித்தானே முதல் வானேர் அடங்க நடுங்கி
ஒடுங்கிடுவார்
கொஞ்சப்பேரோ பலதேவன் கோபித்தா
ஞன் றுரைத்திடுகில்
வஞ்சப் பயலாம் வாணனுயிர் மதியப்போர் நாம்
புரிவதல்லால்

தரு

அஞ்சிப்பஞ்சப்பட்டுக்கெஞ்சித்துதனுப்பிடலாமோடா
இன்னும்
அன்னம் தின்னேமென்று என்முன்னே நீ சொல்ல
லாமேடா
நெஞ்சிற் கரத்தைப் போட்டால் எஞ்சிக்கொஞ்சித்
திரியானேடா - கண்ணில்
நித்திரையில்லையென் றற்றவர் போலுரைத்தாயோடா

கிருட்டினன் கவி

நிரைத்தலைச் சேடன் படத்தினிற்றுங்கு
நிலத்தினைத் திருத்தியாளிறைவா
உரைத்திடு மனு சாஸ்திரப்படிக் கவன்பால்
ஒதி விட்டேன் ஒரு தாது

கரத்தினிற் படையை யெடுத்து நீ வாணன்
கதறிமெய் பதைத்திடவுதைத்து
உருத்திரனைச் சிறை விடுத்திடச் சமருக்
குருத்துநீ நடத்திடுவீரே
கிருட்டினன் வசனம்

கேளுமண்ணே! மனு சாஸ்திரப்படி தூது விட்டேன். இனி
மேல் உமது கருத்திலுற்றபடி பார்ப்பீராக.
கேளும் நாதரமுனியே! சண்டைக்குப் போக நல்லதொரு
முகூர்த்தஞ் சொல்லுவீராக.

நாதர முனி வசனம்

ஆனற் சொல்லுகிறேன் கேளுமிராசனே.

தரு

தானத்தோம் தானின தந்னைத்ததானு - தனுதன
தானத்தோம் தானின தந்னைத்ததானின தானு

காவலறிந்தானு மிறையே - உன்னுடைய
கைக் கயிற்றிலே கால சக்கரமுண்டு
வாவு பரிதியாதியான - நாட்களில்
வாழ்க்கி ரையாதி நவகோள்கள் நடக்கும்
அந்தணன் நிற்குமோரைக் - கால் தன்னில்
ஆதவன் மதிய யருநாலை யொழிய
இந்த முகூர்த்தத்தில் நடந்தால் - மாற்றலர்கள்
அஞ்சி மனங் கெஞ்சியுனக் கஞ்சலி செய்வார்
புந்தி குரு வெள்ளியிவர்கள் - கேந்திரமும்
பொல்லார்களாறு பதினென்று மூன்றும்
வந்திடஅமர்க்கு நடந்தால் - மாற்றலர்கள்
வாள் விழியில் நித்திரையில்லாமல் மாழ்வார்
ஆனபுதன் வெள்ளி திதியும் - ஓரிரண்டில்
ஆதவனுதிக்க மதி எழின் மேவ

நீண்டொக்க மாற்றலரெல்லாம் - உன்னெநதிரே
நில்லாமலே காற்றில் புல்போற் பறப்பார்
தேர தனில் வெள்ளி பகவான் - மேவிவர
யோனியி லேமதியஞ்சேர நடந்தால்
சேரலர் தரிக்கமாட்டார் - நெஞ்சடைத்துச்
செஞ்சடைதரித்திரக்கச் செல்லுவர் மன்னு
நேரலனுக் கெட்டு தயமாய்ச் - சுக்கிரனும்
நிற்கவஞ்சில் மிக்க பொன்னருக்கனில் வரப்
பேர் பெறு மிலாபமும் வரும் - வேலன் சென்று
பேறு பெற்ற சூரனுடல் கூறுசெய்திட்டான்
இன்னமுமனேச முகூர்த்தம் - உன்டுனக்கு
எல்லாம் நல்லாய்த் தெரியுஞ் சொல்லவேண்டுமோ
பண்ணுபடை நண்ணுபுகழான் - உன்னண்னன் பல
தத்திரணைக் கொண்டு செல்லும் புத்தியுடனே

முனிவர் வசனம்

கேளுமிராசனே! நான் சொல்லும் முகூர்த்தத்தில் உமது
தமையனுகிய பலபத்திரணையுங் கூட்டிக்கொண்டு போய்ச்
சன்னடைசெய்து சகல சத்துராதிகளையும் வென்று வாணன்
மகனையும் உமது மகனு க்குக் கவியாணம் பண்ணிக்
கொடுத்து வருவீராக.

கிருட்டினன் வசனம்

உமது சொல்லுப்போல் நடத்துகிறேருமையா.

அதோ கேளுமண்ணே! இந்த மகூர்த்தத்துடனே சண்டைக்குப்போவோம் வருவீராக.

அதோ வாரும் பிள்ளாய் சேஞ்பதியே! நமது படைச்
சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வாணனுடன் சண்டை பண்ணப் போவோம் அதிசீக்கிரம் வருவீராக.

சேஞ்சுதி

மிகுதியும் சந்தோஷம்; போய் வருகிறேன் இராசனே.

பலபத்திரன் சிந்து

தனத்தந் தந்தனத் தானினு - தனன தந்தைத்
தனத் தந்தந் தலத்தானினு
தனத்தந் தந்தனத் தான
தனத்தந் தந்தனத் தான
தனத்தந் தந்தனத் தான
தனதான தானு

முத்திரைப்பஸ்லவி

படைக்குப் போவோம் வாடா - அடா தம்பி
படைக்குப் போவோம் வாடா
படைக்குப் போய் வாண்னை - அடக்கச் செய்வேன் - தம்பி
பார்த்துக்கோ பொருகிறேன் கூத்தைப் பின்னே நின்று
(படைக்)

தண்டாலே அவுணர்கள் மண்டையையுடைக்கிறேன்
சாரி யோட்டுந் தேரை வாரிப் போட்டடிக்கிறேன்
அண்டரைக் களத்திலே துண்டாக வடுக்கிறேன்
* ஆப்பிட்ட பேய்க்கெல்லாம் கூப்பிட்டுக்கொடுக்கிறேன்
(படைக்)

கைத்தண்டி னல்அவர் கண்டழு முரிக்கிறேன்
கரியையும் பரியையும் காலாலே நெருக்கிறேன்
நேர்நெஞ் சுக்குக் கூர்கொண் டடிக்கிறேன்
நிலத்திலே கருவாடாய்ப் புலர்த்தி விரிக்கிறேன் (படைக்)

பலபத்திரன் வசனம்

கேளுந் தம்பி! என் சமர்த்தைப் படைமுகத்திலே நின்று
பார்ப்பீராக.

கிருட்டினன் வசனம்

மிகுதியும் சந்தோஷ மண்ணே.

* ஆப்பிட்டன்பது அகப்பட்ட என்ற சொல்லின் திரிபு.

பலபத்திரன் கவி

வானகத்தினை நலிந்து துறை கொண்ட தொரு
 வாணனுற்ற நகர் கண்டதினி யண்டலர்கள்
 தானமர்க்கு வரவெண்டிசையுமண்ட மொடு
 தாழ் திரைக் கடல்மொன்டு கொண்டெழுந்த முகில்
 ஆனதிப்பொழுது என்று புவி வந்தவுணர்
 ஆருமுக்கியுடல் நடுங்குற வெனப் பெரியவாம்
 பானிறப்பணில் மங்கையிலெடுத்திடையர்
 பால் குடித்தமுத பங்கய மடுத்திடுகவே

பலபத்திரன் வசனம்

கேளுந் தம்பி! நாங்கள் சமருக்குப் படை கொண்டெழுந்த
 செய்தி வாணேசுரண்றிய உன் கையிற் பாஞ்ச சன்னி
 யத்தை ஊதிவிடுவீராக.

கிருட்டினன் வசனம்

அப்படியே செய்கிறேன் அண்ணு.

வாணன் கவி

கொண்டல் முழுக்கென எண்டிசையிற் கடல்
 கொண்ட முழுக்கெனவே
 அண்ட முழுக்கிய முந்திடு மோதை
 இதார்கோல் புரிந்ததெதன் ற்
 பண்டு வளர்த்த இடைச்சிகையாலடி
 பட்டவ னென்னுடனே
 சண்டை வளர்க்கு மதிர்ச்சியி தென்படை
 தன்னை அழைப்பீரே

வாணன் வசனம்

கேளுந் தலையாரிமாரே! நமது படைகளையும் படைகளுக்
 கதிப்புகிய சேஷையையும் சுறுக்காய் வரும்படி அழைப்
 பீராக.

தலையாரி வசனம்

அப்படியே அழைத்து வருகிறேன் இராசனே.

வாணன் - சேஷை வரவு கவி
 சபை கவி

மங்கையர்கள் இருமுறமும் கவரிலீச
 மற்றுமுள்ள மடந்தையர்கள் மயங்கி வாழ்த்தத்
 துங்கமுறு வாணனது சேனை காக்குந்
 துரை மக்களெங் கெங்குஞ் சூழ்ந்தேயோங்கப்
 பங்கமிலா விஞ்சையர் கின்னர ரரக்கர்
 பரிசைவாளீட்டி முதற் படைகளேந்திக்
 சங்கை பெறுங் கொடி பறக்கச் சேனை சூழச்
 சபைதனிற் சேஷை தான் வருகின்றனே

தரு

தந்தன்ன தந்தன்னத் தாலு - தன
 தந்தன்ன தந்தன்னத் தாலு
 தந்தன்ன தந்தன்னத் தாலு - தன
 தந்தன்ன தந்தன்னத் தாலு

1. மந்தர சுந்தரத் தோளான் - மட
 மங்கையரிங்கிரத் வேளான்
 செங்கையிலீட்டி கொடாளான் படைச்
 சேஷையும் வந்தானே

2. காவலர் கண்டு திடுக்கிடக் - கண்ணன்
 காற் படைகள்டு பயப்படத்
 தேவர்கள் நின்று நடுங்கிட - வாணன்
 சேஷையும் வந்தானே

3. வச்சிரச் சட்டையு மிலங்க - வடி

வானுமிடை தனிற்றுலங்கக்

செச்சை பல் வாத்திய முழங்க வாணன்

சேநூபதியும் வந்தானே

4. வாணன் பதிதனைத் தேடியே - மகிழ்

வாகநடந்துடன் நாடியே

ஆயன் பதிதனைச் சாடவே அதி

வீரத்துடன் வந்திட்டானே

வாணன் - சேநூபதி கவி

மன்னவர் மன்னு பொன்முடி தரித்த

வாணனென்றடியினை போற்ற

இந்திலமெல்லாமொரு குடை நிழற் கீழ்

இருந்தரசாளுமிறையே

என்னையுமனது சேனைகள் தனையு மிங்கு நீ

அழைத்திடு கருமந்

தன்னை யிப்போது சாற்றிட வேணுந்

தாளினை போற்றி போற்றியதே

சேநூபதி வசனம்

அரசிருப்பும் சிங்காசனமும் ஆஸ்தான கொலுவும் வீரப்ராக்குஞ் சரணமே சரணம் இராசனே.

வாணன் - சேநூபதி கவி

அந்தரத் திமை போர் நடுங்கக் கொடுங்காலன்

அஞ்சித்தன் நெஞ்சுதடவ

சுந்தரக் கிரணமுறு மந்தரவசிகை கொண்ட

துரையே யழைத்த பணியாற்

தந்திரத்தானை யோடும் வந்தடைந்தேனிங்கே

சண்டைகள் நடக்க வருமோ

சிந்தையிற் கவலையற எந்தெனக் கிந்த நற் செய்தியைச்

செப்பிழரே

வாணனும் - சேநூபதியும்

தரு

நன்னன் நான்ன நாலை - நன்னன்
நான்ன நான்ன நாலை

சேநூபதி

1. அசைவற்ற இசைபெற்ற தோன்றலே - என்னை
அழைப்பித்த காரியம் தனைச் சொல்லும்

வாணன்

2. வசையற்ற இசைபெற்ற வாளனே - படைத்
தலைவனே போருக்குப் போகவே

சேநூபதி

3. மறுநாட்டுக் கேகிட வேண்டுமோ - அன்றி
மறு மன்னர் துரந்திங்கே வருவாரே

வாணன்

4. நிறை நாட்டிலென்னுடன் பொருதிடக் - கண்ணன்
சேனையைக் கொண்டிங்கே மேவினன்

சேநூபதி

5. உமக்கு மங்கவனுக்கும் பகையென்ன - நீங்கள்
யுத்தத்துக் கெழுந்திட்ட வகையென்ன

வாணன்

6. சமர்க்கவன் வரவந்த காரியம் - அவன்
தனையனைச் சிறைவைத்த வினையதால்

சேநூபதி

7. ஏனவன் மகனைநீ சிறைவைத்தாய் - அதை
இன்ன தென்றெனக்கிப்போ திசைத்திடாய்

வாணன்

8. மானமற்றிட எந்தன் மகளிடம் - அவன்
வருவானேன் வசைதனைத் தருவானேன்

சேநுபதி

9. இப்படி நடந்ததோ புதினமும் - உம
தெண்ணத்தையினிச் சொல்லுந் திண்ணமாய்
வாணன்

10. செப்புவதேனினி அவனுடன் - பொரச்
சேனையைக் கொண்டங்கே செல்லுவீர்
வாணன் கவி

தூக்குறுமோர் தயிர் நோக்கி யருந்திய துவரை
நகர்க் கிறையாம்
போக்கிலியென்னுடன் தாக்கிட வெஞ்சமர்
புரியப் போரும்
வீக்கியவன்றை யேக்கமுறும்படி வெஞ்சிறை
செய்திடுவேன்
தாக்கியருஞ் சமர் ஆக்கிடநீயுமுன் றுனையுமேகுவீரே

வாணன் வசனம்

கேளுஞ் சேநுபதியே! கிருஷ்ணராசனுடனே சணடை
பண்ணப் போக நீயும் நமது சதுரங்க சேனையுடனே வரு
வீராக.

சேநுபதி வசனம்

அதோ வருகிறேன் இராசனே.

வாணன் கவி

மந்தரங்களிருப்புறமாய் வளைந்திட்டாலும்
வட்ட வாருதியேழும் ஒன்றூய் மருவினாலும்
சந்திர சூரியர்கள் நிலை தவறினாலும்
தத்துவத்தாலரசு புரிவாணன் யானே

இந்த இடைப் பயலுமொரு அரசன் போல
என்னுடனே எதிர்க்கவென என்னிக்கொண்டு
வந்தாலும் படையுடனே சமர்க்களத்தில்
மருவியவன் படையை வென்று வருகுவாயே

வாணன் வசனம்

கேளுஞ் சேநுபதியே! துவாரகாபதியிலிருக்குங் கிட்டின
னென்கின்ற இடைப்பயலும் அவனுடன் கூடிப்பிறந்த
இடையனும் என்னுடனே எதிர்த்துப் போர் புரிய வரு
கிறார்கள். நீ அவர்களை எதிர்த்துச் சணடை பண்ணி
வென்று கிருட்டினனையும் பிடித்துக் கட்டிக் கொண்டு
வருவீராக.

சேநுபதி வசனம்

அப்படியே வென்று வருகிறேனையா.

கிருட்டினன்-கொச்சகத் தரு

கொச்சகம்

விண்ணேர் நகரங் கமலமலர் மேலாசனத் தன்தன்னகரம்
மண்ணேர் நகரம் அடங்காமல் வாணன் படைமுன்
வருகுதுபார்
அண்ணே பால்போல் வண்ணுகேள் அவனர் செருக்கை
அடக்கிவரா

தரு

நன்னன்ன நான்னன் நான்னா - நன்ன
நான்னன நான்னன நான்னா
நான்னன நான்னன நான்னா - நன்ன
நான்னன நான்னன நான்னா
கண்ணேடு காதைப்பறிக்கிறேன் - இவர்
கையோடு காலை முறிக்கிறேன்

புண்ணுக நெஞ்சைப் பிளக்கிறேன் - இந்தப்
போர் முற்றும் நான் சென்றுமுக்கிறேன்

கொச்சகம்

வங்கந்தெலுங்கங் கலிங்கமுடன் மக்கம் மகதம் மலையாளம்
துங்கமுறு சிங்களாஞ் சீனஞ் சுற்று முவரிமுற்று மிக்க
கங்குல் பரந்து வருவதுபோல் காலாட்படைமுன்

வருகுதுபார்

தரு

சங்கை முழக்கி விழுத்துறேன் - இத்
தரையிலவரை யழுத்துறேன்
பங்கப்படுத்தி யுதைக்கிறேன் - வாணன்

பார்க்கப் படையைச் சிடைக்கிறேன்

கொச்சகம்

அட்டமலைகள் கிடுகிடென்ன அண்டம்
வெடித்துப் படபடென்னத்
துட்ட அவணன் வாணனுடை தூசிப்படை
முன் வருகுதுபார்
திட்டமுடன் போய் நெருங்கியவர் செருக்கை
அடக்கக் கைவாளால்

தரு

வெட்டித் துணித்துடல் போடுறேன் அவர்
மேனிகள் தூள்மண லாக்கிறேன்
தட்டிச் சமரையுழக்கிறேன் - கையிற்
சக்கரம் விட்டுப் பிளக்கிறேன்

கொச்சகம்

ஆதிசேடன் தலைசுருங்க வார்த்த பசம் பொன்மலை
நெருங்கச்
சாதிக்கடலோடெழு கடலுந்தானேசுவறி யொன்றுக
மோதிக்கொதித்துப்பல துரகம்முன்னே
நடந்துவருகுதுபார்

தரு
பாதிப் பிறைச் சரயேவுறேன் - இப்
பதாதிகள் பின்னிடத் தாவுறேன்
காதிப்படையை ஒடுக்கிறேன் - இப்போ
காலன் நகர்க்கு விடுக்கிறேன்

கிருட்டினன் கொச்சகம்

விண்ணைட்டங்காமல் வேதனுலகுங்கடந்து
மண்ணைட்டிலும் பரந்து வாணேசரன் படைகள்
என் நாட்டிடவும் வெளி இல்லாமல் வந்தது பார்
அண்ண சமரா அடக்க வினிச்செல்வேனே

கிருட்டினன் வசனம்

இதோ கேளுமண்ணே! வாணேசரன் படைதிக்குத்
தோறும் வந்து கொண்டது. நான் போய்ச் சங்காரம்
பண்ணி வருகிறேன் விடை தருவீராக.

பஸ்த்திரன் வசனம்

ஆனற் சொல்லுகிறேன் கேளுந் தம்பி.

பஸ்த்திரன் தரு

நான்ன நானு - நனுநன்ன
நான்ன நானு
நன்னன நான்ன
நான்ன நான்ன நான்ன நானு

கொல்லப்போறேனே படையெல்லாம்
வெல்லப் போறேனே

1. கொல்லப்போறேன் தம்பி தும்பிமுகப்பிளை
கோடொன்றிறை கெசமாழுககுரலை
வெல்லப்பினந்தொரு வாகனமாக்கிய
மெய்க்கதை போலெவன் கைக் கதையால் மோதி
(கொல்.)

2. ஆனையைப்பற்றிப் பரியிலடிக்கிறேன்
அப்பரியைப் பற்றி - யாளியிலடிக்கிறேன்
தானவரைப்பற்றித் தேவிலடிக்கிறேன்
தாவுமித் தேரையிப்பாரிலடிக்கிறேன் (கொல்.)
3. வானவரைத் தண்டஞ் செய்திடுகுரன்
மகாகுரன் மற்றும் அவனர்கள் மாய்ந்திட
போன சங்காரப்படை தனில் வேவவன்
முன்னுளிலேதான் முடியச்செய்தாப்போலே
(கொல்.)
4. பார்த்தாப்போலே சிலபேரை வதைக்கிறேன்
பாய்ந்து பாய்ந்து பலபேரை யுதைக்கிறேன்
எத்திப்புவியில் இவரை மிதிக்கிறேன்
எத்திசைக்கும் அள்ளிச் சிதற விதைக்கிறேன்
(கொல்.)
5. மாத்திரை தன்னிலேராவணன் கும்பகன்
மைந்தர்கள் மாய்ந்திடக் கோர்த்தம்பு விட்டுயர்
இராமனவர்களைக் கொன்றது போலவே
சீக்கிரமாகவே சென்று உழக்கி நான் (கொல்.)
6. அஞ்சியிறக்கப்பலரை யுறுக்கிறேன்
அங்கையினாலுஞ் சிலரை முறிக்கிறேன்
உஞ்சிடலொட்டாமலோட மறிக்கிறேன்
ஒன்றுமே போகாமல் கொன்று குவிக்கிறேன்
(கொல்.)
7. அஞ்சளை மைந்தன் முன் சென்றுஇலங்கை
அசோகவனத்தில் அரக்கர் செருக்கினை
துஞ்சிடக்கொண்டெரி மூட்டியே வந்த
சறுக்கது போல உறுக்கியடித்து நான் (கொல்.)

பலபத்திரன் கொச்சகம்

சேநைபதியுடனே சென்று சமர்யான் பொருது
கோஞ்ச ரெல்லாங்குலைய வழக்கிடுவேன்
வானுடரை மலைந்தவாணனுடன் நீயொருத்தன்
தானுகி நின்று சமர்பொருது வெல்வீரே

பலபத்திரன் வசனம்

கேளுந் தம்பி! வாணனுடைய சதுரங்க சேனையையும்,
சேநைபதியையும் நான் மறித்துப் பொருது வெல்லுகி
றேன். நீ வாணனுடனே பொருவீராக.

கிருட்டினன் வசனம்

அதற்கொரு புத்தி சொல்லக் கேளுமன்னே.

கிருட்டினனுக்கும் பலபத்திரனுக்கும் தர்க்கத்தரு
தனத்தான் தானின
தனத்தான் தானினாலு — தன
தான் தானின தான் தானின
தனத்தான் தானின தனத்தான் தானினாலு

கிருட்டினன்

சினத்துடன் வருவெகுசனத்துடன் நீ தனியே
எதிர்த்துநின்று எதிர்த்துநின்று
செருத் தொழில் புரிவது வருத்தமதாமன்னே

பலபத்திரன்

மனத்தினில் நினைத்தனை யெனைத் தனியெனவோதான்
வாணஞேடே வாணஞேடே

மருத்துவர் படைத்திரள் தொலைத்திடுவேன் வாடா

கிருட்டினன்

அண்டலர் வெகு படைகொண்டு தொடுப்பாரே
அதற்கு நீயொரு அகற்கு நீயொரு
தண்டு கொடுத்தெதிர் நின்று தடுப்பீரோ

பலபத்திரன்

சண்டை முகத்திலே கண்டு கொள்ளப் பொழுதே
நாளென்றுத்தன் நாளென்றுத்தன்
தருக்குடனவன்றை நொருக்கிறவிதமெல்லாம்

கிருட்டினன்

கந்தனென்னுந் திருச்செந்தியில் வாழ்முருகன் - கணை
ஏவுவாரது ஏவுவாரது
வந்தால் முறித்ததைச் சிந்திடலரிதண்ணே

பலபத்திரன்

சிந்தையிற் சர வணபவ மந்திரமாம்
தந்திரத்தை தந்திரத்தை
வந்தனை செய்தவை மாற்றிடுவேன் வாடா

கிருட்டினன்

அங்குசமொடு கயிறங்கை தரித்தவனார்
அருளினுலே அருளினுலே
துங்கமுறும் படையிங்குறிலென் செய்வீர்

பலபத்திரன்

மங்கை சவுந்தரி மைந்தன் மகிழ்ந்திடவே
மோதகத்தை மோதகத்தை
மலையெனவே குவித்தவனருள் பெறுவேன்டா

வசனம்

அப்படியடர்ந்து வெல்லுகிறேன்; சுறுக்கு நடந்து வா
தம்பி.

வாணன் சேஞ்சு - ஆசிரிய விருத்தம்

அண்ட பகிரண்டம் புரண்டிடப் பொன்மலை
அலுங்கிக் குலுங்க வாணன்

அரசுபுரி நகரத்தில் மருவலர்கள் போலவந் தடலாண்மை
யொடு பேசியே
தண்டமுடனே அலப்படைகொண்டு என்முனே
சாடுருய் ஊரேதடா
சாற்றடா வுன்னுயிரை மாற்றியே
யமனூர் தனக் கேறவைப்பேன்டா
கண்டநவ கண்டமுள அண்டர்கள் திண்டிறற்
காவலன் கழல் பணிகுவார்
கள்ளமனவெள்ளோ நிறமுள்ளவர் என் கையிற்
கண்ணுதற் படைபாரடா
பண்டநுதல் துண்டமுறு கண்டபூரணி பரசு
பாணி கரிமுகன் அறுமுகன்
பரிவாக அனுதினம் வாசலிற் காவல்புரி
பண்புநீயறியாயோடா
மண்டையை யுடைத்துன் கொழுப்பினை அடக்கியே
வாட்டியுயிர் போக்கி விடுவேன்
வாண்ணுடையாண்மையுறு சேனையிற்றலைவன் நான்
வந்த உன் பேரேதடா

பலபத்திரன் - ஆசிரியம்

சிங்கம் சினத்துக் குதித்தெழுந்தால் நரித்
திரள்கள் எதிர் நிற்குமோடா
சேனை காவலனென்று வாண்ணுடன் மேவுறுய்
செம்பொன் மகமேரு நிகரோ
துங்கமுறுமென் கரத்தண்டினால் உன்னுயிர் துடிக்கப்
புடைக்க முன்னஞ்
செல்லடா வெள்ளோ நிறமல்லடா குருளையின்
சொறுபம் நீயறியாயோடா
மங்கையுமை பங்களென்னு மெங்கோளெனதிர்த்திடில்
மலைவதல்லாலேகிடேன்

வாணனுடனுண்ணையும் சேனையுங் கொண்டு நான்
வாரியுட்புகவெறிகுவேன்
அங்கமிரு பங்கமுறு மெங்கள் சிவனுணையிது
அறிந்து நீசமரைவிடதா
அசுரனே கேள்டா என்பெயர் அலப்படை
அனந்தனென்றறி வாய்டா

வாணன் சேஞ்சுபதி - பலபத்திரனும் தர்க்கத் தரு
நன்னன் நான்ன நான்ன - நன்ன
நான்ன நான்ன நான்ன
நன்னன் நான்ன நான்ன - நன்ன
நான்ன நான்ன நான்ன

வாணன் சேஞ்சுபதி

தண்டொன்று கைகொண்டு மேவுருய் - வெகு
தத்துவத்துடனே முன் தாவுருய்
எண்டிசை மன்னன் நீ யல்லடா - நீ
இறக்க முன்னூர் பேரைச் சொல்லடா

பலபத்திரன்

பேருடனாரென்னைக் கேள்டா
பலபத்திரனென்பது நானெடா
சாரும் படைமெத்தத்தானேடா
என்கைத் தண்டுக்கிரையிடுவேண்டா

சேஞ்சுபதி

கைத் தண்டிருக்கு தென் றெண்ணுருய் - விறல்
காட்டிச் சமர்பொர நண்ணுருய்
அத்திரம் உன்மேலே ஏவுறேன் - உந்தன்
ஆவியழிந்திடப் போக்கிறேன்

பலபத்திரன்

மெத்தச் சினங்கொண்டு ஏசிறுய் - உயிர்
வீக்கிறோம் என்று நீ பேசிறுய்
பித்தா உன்வாய் மதம் போக்கிறேன் - நீ
பிரண்டு உருண்டிடத்தாக்கிறேன்

சேஞ்சுபதி

பித்தாவென்றென்னை நீ வெருட்டியே - என்
பெலன் கண்டோ நீயும் மருட்டிறுய்
குத்தியுன்னீரலெடுக்கிறேன் - மாலை
கூளி கொண்டாடக் கொடுக்கிறேன்

பலபத்திரன்

குத்தப்படையை யெடுக்கிறேன் - உடல்
கூருக்கி நாய்க்குக் கொடுக்கிறேன்
கைத்தலத் தண்டினைப் பாரடா - படைக்
காவலனே என்முன்னேரடா

சேஞ்சுபதி

மொந்தைத் தலையையுடைக்கிறேன் - உந்தன்
மூர்க்க மொழிக்கப் புடைக்கிறேன்
சொந்தவெள்ளை நிறம் போக்கிறேன் - உடல்
துண்டுபட உன்னைத் தாக்குறேன்

பலபத்திரன்

விந்தைமலை தன்னைத் தூக்கிறேன் - உந்தன்
மேனியிலே விழுத் தாக்குறேன்
உந்தன் உயிர்தனைப் போக்கிறேன் - படை
உள்ளதெல்லாம் பொடியாக்கிறேன்

சபை தரு

தனன்த் தானே - தனுதன
 தனன்த் தானே
 தனன்த் தானன
 தனன்த் தானன
 தனன்த் தானன
 தனன்த் தானன் - (தனன்த் தானே)

1. நிலை கொண்டாரே கையிற் பெருஞ்
 சிலைகொண்டாரே - படைக்கலம்
 நெருக்கிறூர் கண்தொடுக்கிறூர் - மெத்தக்
 கறுக்கிறூர் பேச்சிலுறுக்கிறூர் - சமர்
 நொந்திட்டாரே அழுந்தமுன் சோர்ந்திட்டாரே
2. கலை கண்டானே முன்னேன் வரு
 - நிலை கொண்டானே
 மதத்திற்ற காலினார்ப்பையுந்
 தோலினார்ப்பையும் வாசியார்ப்பையும்
 கலக்கிணுனே படையெல்லாம் விலக்கிணுனே
3. சுற்றினே சேஞ்சுதி எற்றி ஞனே - எனக்கணை
 தூவினுலம்பி வேவினேன் கணை
 மேவினேன் முன்பு தாவினேன் கரந்
 தூக்கிணுனே - புயத்தினிற்றுக்கிணுனே
4. எற்றினேனே பலபத்திரன் ஒற்றினேனே
 தலையினில் அடித்திட்டான்
 மண்டை உடைத்திட்டான் அடை
 கிடத் திட்டான் சொல்லித்
 துடைத்திட்டான் (எற்றினேனே)

சபை கணி

தண்டினாற் பலதேவன் அடித்த பொழுதினில் அசரர்
 தலைவன் சோர்ந்து
 மண்டை சிதறிடச் சாய்ந்தான் வாணனதைக்
 கண்டு முன்னே எதிர்க்கச் சித்தம்
 கொண்டு பொருதிடவுமாய வனவ்வுலகமெலாங்
 கொழித்து வாரி
 உண்டது போற்றனது கையிற் சங்கெடுத்து
 வாயில் வைத்து ஊதினேனே

வாணன் - கிருட்டினன் தர்க்கத் தரு
 தாந்த னந்தனந் தானு - தன
 தாந்த னந்தனந் தானு - தன
 தானத ஞதன தானத ஞதன
 தானத ஞதன தானத ஞனே
 வாணன்

சேர்ந்து கண்கள் சிவக்கவே - கையில்
 ஏந்து சங்கை முழுக்கியே - எதிர்
 சென்று உழுக்கியெனக்கு முன்
 நின்று செருக்கிணயின்று இறக்க விதித்ததோ

கிருட்டினன்
 பாய்ந்து நெஞ்சிலுதைக்கிறேன் - உடல்
 சாய்ந்துருண்டுபதைக்கவே - அடே
 பேந்துன்னூர் முகம் பாரடா - அல்லால்
 வீழ்ந்துயிரிழப்பாயெடா முடா
 வாணன்

நாந்தகத்தை யெடுக்கிறேன் - முன்னே
 வீழ்ந்திடக் கை துணிக்கிறேன்
 நாவையும் வெட்டுவேன் முன்னம் மாட்டுவேனிது
 திட்டமறிந்து திரும்ப நீ யோட்டா

கிருட்டினன்

வாய்ந்த செஞ்சடைக்குள்ளே - கலை
தேய்ந்த சந்திரன் நிற்குமோர் - முடிச்
செக்கார் நிறத்தனெனக்கருளப் பெறு
சக்கரம் மேவியுனைக்கரம் வீசவேன்

வாணன்

ஏந்து சக்கரமிக்கதோ எனை
மாய்ந்திடக் கை துணிக்குமோ - எடா
எற்பன் நமனுக்கென் அப்பனிடத்திலிரக்க
வலக்கையிருக்குதோ சொல்லடா

கிருட்டினன்

கூர்ந்த சக்கரதுமவினால் - இனிப்
பேர்ந்தும் இச் சொல் உரைப்பையோ
கூற்றுவனுக்குன்னை யேற்றிடுவேன் - இது
மாற்றவும் ஆற்றவிருக்குதோ பாரடா

வாணன்

மாந்தரிப்போ மதிக்கவே - கலி
பெயர்ந்து வந்து பிறக்குதோ - எடா
மிச்சமதாய் மன மச்ச முருமலுன் உச்சிதம்
யாவுமரைத்திடுகாரணம்

கிருட்டினன்

பேர்ந்திடத் தோள் துடிக்குதோ - பொறி
காந்திடப்பல் கடிக்கிறுய் - அடா
பின்னையாரே நான் மன்னனலதுமுன்
மன்னன் ராவணைன மாய்த்தவர் கூறடா

சபை கவி

மிக்கவலி போர்புரிந்து மாயனுறச்சினந்து கையில்
வேலைமாற்ற தக்கதனஞ் செயன்பாசக் கயிறதனை உயிர்மாளக்
கடன் மேற்கொண்டு
சக்கரத்தைக் கரத்தெடுத்தான் வாணன் மனம்
கலங்கிச் சுவாமி காலிற்
புக்கபயமென்று சொல்லிப் போற்றி மாயன்
பொங்கிய கோபந்தணித்து மாற்றினுனே
வாணன் தரு

நன்ன நன்ன நான் நன்னு - நன
நானன நானன நானன நானன
நான் நன்ன நான் நன்ன னலை

1. சீதரனே போற்றி போற்றி - நாளுஞ்
சீதமலர்த் திரு மாது புணர்ந்திடு
திருமாலே போற்றி போற்றி
2. அன்று மலரயனைச் சிறைமீட்க - நாளும்
கரிஅருள்தருமொருதிருமாயவனே
மாலவனே போற்றி போற்றி
3. ஆயருடை சேரிதன்னில் - முன்னம்
ஆய்ச்சியர் காய்ச்சிய தோச்சிய தயிருக்
கழுதவனே போற்றி போற்றி
4. மாலவனே போற்றி போற்றி - முன்னாள்
மாவலி தன்னிட மூவடி மண்ணன்று
வாங்கினவா போற்றி போற்றி
5. வஞ்சகரை அறுத்தாய் போற்றி - இந்த
மகிதல முழுவதும் அருள் தர வருமொரு
மாதவனே போற்றி போற்றி
6. செஞ்சரண பாதம் போற்றி - பல
சென்ம மதிடைபுரி நின்தவமிதுவே
சேவடிக்கே போற்றி போற்றி

வாணன் வசனம்

தேவரீருடைய சிறி கமல பாதாரவிந்தம் அடியேன் என் ஹன்றும் போற்றித் துதிசெய்யக் கிருபை புரிய வேணுஞ் சுவாமி.

கிருட்டினர் வசனம்

அதோ கேளும் வாணராசனே! சகல காரியத்திற்கும் எனது தமையஞராகிய பலபத்திரராசா இதோ நிற கிழர். அவரைத் தோத்திரம் பண்ணி, அவர் சொல்லு கிறதையறிந்து கொண்டு வருவீராக.

வாணராசன் வசனம்

அப்படியே செய்து வருகிறேன்யா.

வாணன் பலபத்திரனுடன் - தரு

நன்னை நான் னன்னை - நன
நான் னன்னை நன் நான் னன்னை

1. பால்போல் நிறத்தானே - பல
பத்திரனே யுன்னை நான் தொழுது
சீலத்துடன் நானும் - இங்கு
செப்பிடக்கேள் முற்பழமைகளை
2. அதிதி திதிதி யென்னு - மிரு
ஆயிழை மார்களில் ஆதிதன்னைக்
கதிமேவுறத் தவஞ் செய் - அந்தக்
காசிபன் முன்பு மனம் புணர்ந்து
3. பெற்றமகள் மகனும் - எங்கள்
பேரனும் காசிபமாழுவிவன்
முற்றும் படைக்கதிபன் - எந்தன்
முப்பாட்டனென்று மொழிவார்கள்

4. என்பேத்திமுன் பிறந்த - திதி
என்பாளைக் காசிபன்றுன் புணர்ந்த
பின்பாகத் தேவரெல்லாம் - எந்தன்
பேரனுக்குத்தான் பிறந்தவர்கள்
5. தேவருக்கோ நாங்கள் மனம் - என்றும்
செய்து கொடுத்திடச் சம்மதியோம்
காவு மரனுதவு - மந்தக்
காசிபன் தானும் சகோதரன் காண்
6. நீங்கள் மறையவர்கள் - நீங்கள்
நாடரசாஞ்சிமிறையவர்கள்
தாங்கியரசு செய்யும் - மன்னர்
தாங்களும் நாங்களும் சாதியொன்று
7. உருத்திர குமாரனுக்கும் - எந்தன்
ஓவியமா மகளானவட்கும்
பொருந்த மனம் முடிக்க - உந்தன்
புத்தியென்ன சொல்லுமுத்தமனே

வாணன் வசனம்

இதுதான் என்னுடைய வரலாறு. இனி மேலும்முடைய உதவி கிடைக்க வேணும் பலபத்திர இராசனே.

பலபத்திரன் கொக்கம்

மன்னேர் புகழவரும் வாணுவுன் மாமகட்கும்
கண்ணன் மகனுக்குஞ் கலியாணஞ் செய்ய வெந்தன்
எண்ணமதிலுற்ற தியம்பினேனிப் பொழுதில்
வண்ண அனுவருத்திரனை வரவழைக்கச் செய்வாயே

பலபத்திரன் வசனம்

கேளும் வாணேசரனே! நீ யெனக்கு முன்னைச் சொன்ன
பழ மொழியெல்லாங் கேட்டு மிகு சந்தோசமாச்சது.

இனிமேல் உன்னுடைய மகள் வசந்த சுந்தரிக்கும் கண் ணனுடைய மகன் அனுவருத்திரனுக்கும் அக்கினி சாட் சியாக்க கலியாணம் செய்விக்க, சிறையால் எடுத்துவரச் சொல்வீராக.

வாணன் வசனம்

அப்படியேஎப்பிக்கிறேன் இராசனே.

வாணன் கொச்சகம்

சேவகரே கேளுமெந்தன் சேயிழைக்கும் அனுவருத்திர பூபனுக்கும் மன்றல் செய்து பொற்கரத்திலே கொடுக்க காவலிலே வைத்த மலர்க்கண்ணன் மகனைக் கொணர்வீர் சோபனமாயென்னாரைச் சோடிக்கச் சொல்வீரே

வாணன் வசனம்

கேளும் தலையாரிமார்களே! கிருட்டினராசாவின் மகன் அனுவருத்திரகுமாரனை மறியல் விட்டுக் கூட்டிவருவீராக.

தலையாரி வசனம்

அப்படியே அழைத்து வருகிறே மரசே.

தலையாரி கவி

மலங்கியமுதிடு மிறையே மாயனும் வாணனும்
உறவாய் மருவிக் கொண்டு
துலங்காலே கழட்டி விடச் சொன்னாருந்தன்
தந்தையைப்போய்த் தொழுது கொள்வாய்
கலங்காதே நீயுமெங்கள் கண்ணித்தைக் கலியாணஞ்
செய்துசேர்ந்து
அலங்காரத்துடனிருந்து அணிபெறுமிக் செகழுமுது
மாழுவீரே

தலையாரி வசனம்

இதோ கேளும் குமாரனே! கிருட்டினராசாவும், வாணராசனும், பலபத்திரனும் சந்தோசமாயினர். வசந்த

சுந்தரிக்கும் உனக்கும் கலியாணம் முடிக்க உம்மை அந்தச் சமுகத்திற்கு அழைத்து வரச் சொன்னார்கள். வருவீராக.

அனுவருத்திரன் வசனம்

அப்படியே வருகிறேன் சேவகரே.

கபை கவி

பொன்னின் முடிகுட்டி விறல் சாட்டி உலகோர்கள்
புகழ் சாற்றி யேற்ற
வன்னவசி கரத்தெடுத்து மதனிவனென்றே மாதர்
மயங்கிச் சூழ்ந்து
தென்ன தென வென்றென்று நடனராகம் பாடவரு
தேவர் கண்டுபயந்துஒட
மன்னவனு மனுவருத்திரன்றுதைத்தைனப் போற்றி
செய்ய வருகின்றுனே

அனுவருத்திரன் கொச்சகம்

பொன்னறைனப் பிளந்த பூபாலா கோபாலா
மன்னனிராமனென வந்துதித்த மன்னவனே
தன்னந் தனியே தயங்கினேன் இந்நிலத்தில்
இன்னம் பிறவாதினியாண்டு கொண்டருளே

அனுவருத்திரன் வசனம்

அதோ கேளுமையா! இந்தச் செனனமினிப் பிறவாத
படிக்கு அடியேனை இரட்சித்துக் கொள்ளவேணுஞ் சுவாமி.

கிருட்டினர் - அனுவருத்திரன் தர்க்கத் தரு

நன்னன்ன நானன்ன நானன்ன நானன்ன
நானன்ன நானன்ன நானன்ன நானன்ன

கிருட்டினர்

வந்தென்னைப் போற்றி நின்ற மைந்தா விங்கே நடந்த
வழமையை நானறியப் பழமையாய்ச் சொல்லுந்தம்பி

அனுவருத்திரன்

கந்தமலரணையில் முந்திராவில் துயின்றேன்
களவாயிவர்மகள் தன் மகளிரமைத்தாரையா

கிருட்டினர்

மாரன் தனிலதிகவிரக மறியவிலே
மயங்கிப் போனீரோ முகங்கசங்கிப் போனீரோ தம்பி

அனுவருத்திரன்

சூரன் கதிரெழவும் பேராயென் காலையிவர்
துலங்கில் வைத்தாரதனால் களங்கிப் போனேனே ஐயா

கிருட்டினர்

வாணன் மகளைக் கலியாணம் முடித்துக் கொள்ள
மனமாயிருக்குதோ உன் நினைவென்ன சொல்லுந் தம்பி

அனுவருத்திரன்

காணக் கருணை தருங் கண்ணை கரியவண்ணை
கலியாணஞ் செய்தால் எங்கள் வலிமை தழைக்குமையா

கிருட்டினர்

சொல்லும் பொருளும் போலே சுகமுமகமு மொன்றுய்
துடியிடையாளை யினிக் கடிமணஞ் செய்யுந் தம்பி

அனுவருத்திரன்

அல்லும் பகலுமுந்தன் அருளை நினைந்திருந்தால்
அருமை தானென்ன வெகு பெருமை யுண்டாமே ஐயா

கிருட்டினர் வசனம்

கேளுங்குமாரனே! உமது பெரிய பிதாவாகிய பலபத்திர
ராசா இதோ நிற்கிறூர். அவரைக்கண்டு தோத்திரம்
பண்ணிக்கொள்ளும் தம்பி.

அனுவருத்திரன்

அப்படியே அவர் கிருபை பெறுகிறேன் பிதாவே.

அனுவருத்திரன் தரு

நன்ன நன்ன நான் நன்ன நானு - நன்ன
நான் நன்ன நான் நன்ன நானு

1. தரளாநகை வண்ணக் கோவே போற்றி - பரந்
தாமனென வந்தவரே போற்றி போற்றி
அரசர்க் கரசனாய் போற்றி - சுவாமி
அச்சுதன் முன்னவனே போற்றி போற்றி
2. பலபத்திர தேவ தேவா போற்றி - காம
பாலகன் நான் உன் சரணம் போற்றி போற்றி
இலகுமோர் குண்டலதாத்ய போற்றி - அட்ட
யானைதன் பெலமுடையாய் போற்றி போற்றி
3. நீல வேகம்பரனே போற்றி - ஐயா
நீண்ட மேனிக் கரனே போற்றி போற்றி
பாலனுனதடி தொழுதேன் போற்றி - என்னைப்
பாக்கியம் வைத்தாள்வாய் போற்றி போற்றி
4. ஆயர்மனை தன்னில் வாழ்ந்தாய் போற்றி - எனது
அப்பர் முன்பு வந்தவரே போற்றி போற்றி
தூய தண்டுக் கையானே போற்றி - எந்தன்
சொற்பெரிய ஐயாவே போற்றி போற்றி
பலபத்திரன் வசனம்

கேளுங் குமாரனே! ஈசுபரன் கிருபையால் சகல சம்பத்தும்
பெருகி, நீடுழி காலம் வாழ்ந்திருப்பீராக. (கிருட்டினரிடம்)

கேளுங் தம்பி! உன்னுடைய மகனுக்கும் வாணேசுரனு
டைய மகனுக்கும் கலியாணமென்று சகலதேசத்து இரா

சாக்களும் வரும்படி பறை முறை சாற்றுவித்து ஓமசாந்தி பண்ணிக் கலியாணம் முடித்துவைப்பீராக.

கிருட்டினர் வசனம்

அப்படியே உமது சொற்படி நடக்கிறேன் அண்ண.

கிருட்டினர் கலித்துறை

தாண்யீப்பருத்து மலைபோற்றிரண்டு துணைத்திடுதோள் வாணேசரனெனப் பேர் பெற்றவாவுன் மகனுக்கு நீ சேனைர் மதிக்கத் திசையோர் துதிக்கவென் செம்மலுக்கு நானுரு மங்கலப் பூணுரு மன்றல் நடத்துவையே

கிருட்டினர் வசனம்

அதோ கேளும் வாணேசரனே! உன் மகன் வசந்த சுந்தரிக்கும், எனது மகன் அனுவருத்திரனுக்கும் கலியாணம் முடிக்கச் சகலதேசத்து இராசாக்களுக்கும் ஓலை அனுப்பி, எங்கும் பறை சாற்றுவீராக.

வாணன் வசனம்

அப்படியே ஆகட்டும் இராசனே. (தலையாரியை நோக்கி) கேளுந் தலையாரிமாரே! எனது மகனுக்கும் அனுவருத்திர குமாரனுக்கும் முறைப்படி கலியாணச் சடங்கு செய்வ தற்காகப் பறை சாற்றுவிக்க வள்ளுவரை அனுப்புவீராக.

தலையாரி வசனம்

அப்படியே கட்டளை தவறுது அழைப்பிக்கிறேன் அரசனே.

வள்ளுவர் வரவு - கவி

கள்ளினைக் குடித்து சள்ளினைக் கடித்துக் காரணக் கதைகளைப் படித்து மெள்ளவும் சுறுக்கும் அடிக்கடி நடந்து மேளமும் தோளிடை போட்டுத்

துள்ளியே நடந்து சபையெல்லாமறியச் சுறுக்குடன் போக வென்றெண்ணி வள்ளுவரிருவர் தஞ்சமாம் வாணன் வதிநகர் சபையில் வந்தாரே தரு

நன்னன் நான் நன்னன் னன்னை - நன் நானன்ன நானு நன்னன் நானு

1. கள்ளையும் நிறையக் குடித்துக்கொண்டு - கரு வாட்டுத் துண்டையும் கடித்துக் கொண்டு துள்ளித் துள்ளி விளையாடிச் சாம்பார் சுறுக்குடனே சபை தோற்றினரே

2. பல்லையுமிருக்கிக் கடித்துக் கொண்டு - நல்ல பறையையும் சுறுக்கிலே அடித்துக் கொண்டு தொல்லுலகரசாள் வாணன் முன்பு சொகுசடன் சாம்பார் தோற்றினரே

வள்ளுவர் வசனம்

சரணமே சரணம் ஐயா. எம்மையழைத்த பணி விடை இன்னதென்று கற்பிக்க வேணுமையா.

வாணன் கவி
கறையடிக் கடாயானைக் கண்ணன் மாமகளென் மாதை மறையடிச் சடங்காய்ச் செய்யும் வதுவை

நாளைக்காமென்று முறையடிப்படுத்தி நீங்கள் முதுநகர்ச் சனங்கள் கேட்கப் பறையடித்திடுங்கோ விந்தப்பணிக்குமை யழைத்திட்டேனே

வாணன் வசனம்

கேள்டா வள்ளுவரே! என்னுடைய மகனுக்கும் கிருட்டின இராசாவின் மகனுக்கும் நாளை கலியாணமென்று பறைமுறை சாற்றுவீராக.

வள்ளுவர்

அப்படிக்கட்டளை பண்ணி வருகின்றேம் சுவாமி.

வள்ளுவர் தரு

1. பறையடிக்கின்றேம் ஊரவரே பார்த்திபன் கட்டளை
ஊரவரே

வெறிமயக்கிலே பேசுகிறுனிவன்
மெய்சொல்லக் கேளுங்கள் ஊரவரே

2. நான்முகன்றனது மனையாட்டி
நல்ல ஞாலமெல்லாம் இங்கு நவைபோக்கி
தாமரை மகளார் சிறிதேவி
தானுறை நகராய்த் துலக்கிடுவீர்

3. மன்னவர் மன்னவரே நீங்கள்
மானில மீதிலுள்ளவரே
தென்னவன் தன்னுடை மகளார்க்கு
திருக்கலியாணம் ஊரவரே

வள்ளுவர் வசனம்

எங்கள் வாணராசன் மகள் வசந்த சுந்தரிக்கும் கிருட்டின
இராசாவின் மகன் அனுவருத்திரனுக்கும் நாளை கலியா
ணம் நடக்கும். சகல இராசாக்களும் மற்றும் சனங்களைல்
லோரும்தடையில்லாது வருவீராக.

1. கான்த்தைப்பாவாகப்பூட்டி
தானுக நெய்து தந்தாள் பாட்டி
அந்திக்கடைக்கென்று வேண்டியங்கே போனேன்
வந்தானென்றே ராண்டி அந்திக்குமரியவர் போலே
தூங்கிப்பாங்கிக் கென்றே பாசிச்சோமனை
வாங்கி வாங்கி

2. சோமனையாண்டி மனையாட்டிக்குக் கொடுக்கவுமில்லை
தாங்கிமண் கூடை சுமக்கும் தந்தலைக்குச் சும்மா
டெண்டு

தான் வைத்துக்கொண்டான்

தட்டல் பண்ணியே தாவென்றால் அவன்றன்
காலில் நித்தமும் பணிபணி யென்றான்

3. நட்டமோடாவென்று சொன்னேம் அவன்
நானுடுங் சூத்தின் நடங்கா ணவென்றான்
வித்தாரப்பச்சை வீடென்றேம் அவன் மேலாக
வின்னமும் விளம்பிட நின்றான்

4. சொல்லக் கேளுங்கோ ஊரவரே
பேரானகட்டளை நானிங்கே
சொல்லப்பித்தனைப்போலே பிசத்துகிறுன்
நாறுது கள்ளிவன் வாயினிலே

5. நாச்சிமார் வந்து மணந்திடுங்கோ
கோத்தைப் புருஷன் நடந்தது சூறுகிற் கோலரியும்
ஆத்தையை யிப்போ இழுத்ததற்கு
ஆருமறிந் திடுங்கோ

6. சாட்சியை வைப்பானூரவரேயிவன்
தாயைப் பிடித்து இழுத்தேனே
ஆட்சியிறைமுன் வருவானே அப்போ
ஆண்பிள்ளை யென்றல்லோ தெரியும்

7. வாணன் மகளார்க்கும் அந்த
மாயவன் மகனென்னும்மன்னனுக்கும்
நாளைக்கலியாணம் நீங்கள்
நாட்டி லுள்ளோர்களே கேட்டருளும்

8. என்னவுங் கொண்டு வருவீர்கள் நல்ல
வேழத்தை யேற்குமெம் ஊரவரே
வாழைக் குலைகள் தெரியக் கொண்டு
நீங்கள் வந்திடுவீரங்கள் மன்னவன்முன்னே

வள்ளுவர்

சரணமேசரணமையா. பறைசாற்றியாச்சது இராசனே.

வாணன் வசனம்

வள்ளுவரே! நீங்கள் உங்கள் ஆச்சிரமத்துக்குப் போவீராக. (சேவகரை நோக்கி) கேளுஞ் சேவகரே! பிரமாணரை அதிவிரைவில் அழைத்து வருவீராக.

சேவகர் வசனம்

அப்படியே அழைத்து வருகிறோம் ஜியா.

பிராமணர் வரவு - சபை கவி

முப்புரி மருவத்திலதந் துலங்கிட வேதம் முழங்கிட
மறைதெரிந் தோதிச்
செப்பும் மந்திரங்கள் தொனிக்கப் பஞ்சாங்கம் செம்
புடன் தெர்ப்பையுங் கொண்டு
மைப்படுகண்ணஞ்சும் மால்மகற்கும் வதுவை நற்
சடங்குகளியற்ற
விப்பிரர் தானும் வாணராசேந்திரன்
மேவியநகரில் வந்தனரே

சபை தரு

1. ஆதிபராபரசோதி மகேசர வாரணை நமோ வென்ன வேதபராயண மோதி யறிந்தருள் விப்பிரர்வந்தனரே
2. காசிமாயாபுரி வீறுடனேகியே கன்னியாதீர்த்தமுடன் ஆதிநாராயணவென்ன நினைத்து
அருந்தவர் வந்தனரே
3. ஆசீர்வாத சுலோக வசனம் அரி நமோசித்து மங்களம் மகவிஷ்ணு மங்களம் ததாஸ்து அதி கிருஷ்ணந்தா

ராமனர் வசனம்

அதோ கேளும் இராசனே! எம்மையழைத்த பணிவிடை இன்ன தெனச் சொல்வீராக.

வாணன் வசனம்

அதோ கேளும் புரோகிரே! எனது குமாரத்தியைக் கிருட்டினராசாவின் மகனுக்குக் கவியாணம் செய்துவைக்க வேண்டிய ஓமசாந்திக் கிரியைகளைச் செய்து முடிப்பீராக.

பிராமணர் வசனம்

அப்படியே முடிக்கிறோம் அரசனே

இதுவரை ஓமக்கிரியை பண்ணித் திருப்பூட்டு மங்களமும் செய்தாயிற்று. இனிஒமது சீதனங்களைக் கொடுப்பீராக.

வாணன் தரு

கம்பமத்தும்பி முகப்பிள்ளை காவல் நிற்கும் வாசலிது அம்பிகை தன் மனவாளன் - நின்று

அருள்புரியும் வாசலிது குமரகுருபரன் அருள் கொண்டு நிற்கும் வாசலிது அமலனுடன் நடனமிடும் காளி யம்மன் நிற்கும் வாசலிது அரிகரபுத் திரர் அருளாய் நின்று அருள்புரக்கும் வாசலிது கரிபரி தேர் காலாட்கள் நித்தங் காவல் செய்யும் வாசலிது வாசலிது வில்லி புத்தூர் நாதர் வாழ்ந்திருக்கும் வாசலிது தேசமரசாளும் மன்னர் வந்து தெண்டனிடும் வாசலிது மாமகளும் நாமகளும் நித்தம் வாழுகின்ற வாசலிது காமனையுங் கஞ்சனையுங் தந்த கண்ணனுடை வாசலிது ஆய்ச்சியர்கள்காய்ச்சியபால் களவாண்டவன்றன்வாசலிது பேய்ச்சிமுலைப்பாலுகந்த எங்கள் பேராளன் வாசலிது மூவசியர் குலம் வாழ மோட்ச முத்தி தரும் வாசலிது மாவசியர்மன்னர்வந்து திறை அளக்குமெந்தன் வாசலிது

வசனம்

கேளும் மருமகனே! இந்தப் பூமி அந்தரஞ் சுவர்க்கம் மூன்று லோகமும் என்னுடைய வரப்பிரசாதம் போல என்றென்றும் ஆட்சிபண்ணி நீடுமென் மகனும், மதனும் ரதியும் போற் சுகமுற்று வாழ்ந்திருப்பீராக.

ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் தொடர்ச்சி:

(3) தென்மோடித் தாளக்கட்டுகள்

முக்கியமான தென்மோடித் தாளக்கட்டுகள், மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில், முன்னரே வெளிவந்துள்ளன எனிலும், அனுவருத்திர நாடகத்துக்குரிய சில விசேட தாளங்களையும் சேர்த்துக்காட்டுதற்காக அனைத்தையும் தொகுத்து இங்குத் தருதல் அவசியமாகின்றது.

அரசர் கொலு வரவு, குமாரன் வரவு, குமாரத்தி. தோழி யர் வரவு, சேஞ்சிப்பு வரவு, தலையாரி வரவு, முனிவர் வரவு, முதலியனவாக வேறுபட்ட தாளங்களையும், ஆட்டங்களையும், குறிப்பிடும் தாளக்கட்டுகள் பல மட்டக்களப்பு நாடக வழக்கில் உள்ளன. ஆயினும், தென்மோடி, வட்மோடி இரண்டுக்கும் தனிப்பட்டவையாக உள்ள அடிப்படைத் தாளக்கட்டுகள் சிலவற்றிலேயே அவை ஒவ்வொன்றும் அமைந்து நடப்படத் தாம் காணலாம். கூத்துகள் தோறுப் படுவது அவ்வாறு அடிப்படைத் தாளக்கட்டுகளை ஒவ்வொரு மேடு விலும் உள்ள முதல்வர், அல்லது அரசர்க்கான கொலுவரவுத் தாளக்கட்டிலிருந்தே அமைத்துக் கொள்ளுதல் மரபு.

ஆதலால், தென்மோடிக் கூத்து ஒன்றின் அரசர் கொலுவுக்குரிய தாளக்கட்டினை முதலிற் காணுதல் பயன்தருவதாகும். அது:

“ததித்தளாதக ததெய்ய திமிதக

தாதிமிதத்தித் தெய்யே” என்ற முத்திரைத் தாளத்தை (பல்லவி போன்ற முதற் தாளத்தை)க் கொண்டு தொடங்கும். தாளக்கட்டின் இந்த முறை பகுதி சுமார் 8-12 முறை திரும்பத் திரும் பப் படிக்கப்படும்போது, வரவுக் கூத்தர், களரி முகப்பில் நின்ற வரே ஏற்றபடி ஆடுதல் நியதி.

அப்பால், பின்வருமாறு தாளக்கட்டு தொடர்ந்து செல்லும். அவ்வேளையிலேயே கூத்தர், அரங்கினுள் இறங்கி உரியபடி ஆடுவர்.

அனுவருத்திரன் வசனம்

மிகுதியும் சந்தோசமானேன் மாமனே.

சபை கவி

வண்ண அனுவருத்திரனும் வசந்த மெய்ச்சுந்தரியும்
மணம் முடித்து மாடம் நண்ணிய பின்
கண்ணனும் பால் வண்ணனுந் தாமரசபுரி
நகரத்துற்றூர்
எண்ணரிய கண்ணுதல் தன் பூசனையாய்ந்திடு
கண்ணராசன்றுனும்
விண்ணவர் பெபாற்றிடு கயிலை நாதனருளாற் தமது
நகர்க்கு மேவினுனே

மங்களம்

ஐங்கர விநாயகர்க்கு மங்களம்
எங்கள் ஆதிபர மேசுரற்கு மங்களம்
தெய்வ வள்ளி மணவாளனுக்கும் மங்களம் - சிறி
வைகுந்த வாசருக்கும் மங்களம்
மாமகட்கும் நாமகட்கும் மங்களம்
வல்ல அனுருத்திரற்கும் மங்களம்
இதைப் பாடினேர்க்கும் கேட்டோர்க்கும் மங்களம்
சிறி கமல நாராயண மூர்த்தியே செய மங்களம்

தொடர்ச்சி:-

‘தச்சோந்திமி தந்தரிகிட திமிதக
தாதெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை
தொங்க தீந்தா தீந்தாந்தா
தாதெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை
தாதத்தோ தீந்தத் தீந்தத்தாம்—தளங்கு ததிங்கினை
தாதத்தோ தீந்தத் தீந்தத்தாம்
தாதத்தோ தீந்தத் தோதக
தாதீந்தத் தோதீந்தத் தோதக
தச்சோந்திமி தளங்கு ததிங்கினை
தொங்கதீந்தா தீந்தாந்தா
தனனம் தனதன தனனம்
தனனம் தனதன தனனம்
தந்ததனதான தனந்ததனதான
ததிங்கினை தகதிக ததிங்கினை தகதிக
தக தச்சோம் தகசோம் தளங்கு ததிங்கினை
தொங்க தீந்தா தீந்தாந்தா
தனனம் தனதன தனனம் தனதன
தனனம் தனதன தனனம்
தந்ததனதான தனந்ததனதான
ததிங்கினை தாதா ததிங்கினை தகதெய்
தனன்ன தனன்ன தனன்ன தனன்னதன
தககிட தரிகிட தரிகிட தகதிக
தச்சோம் தகசோம்
தா தெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை
தொங்க தீந்தா தீந்தாந்தா
தாந்தக தத்திமிதெய் தாந்தக தத்திமிதெய்
தகதோம் தகதெய் தகதெய்
தெய்யத் தெய்யத் தெய்யத் தெய்ய— (பின்னடை)
தகதக தகதக தகதக தகதக— (முன்னடை)
தாதெய்யதா தளங்குததிங்கினை’

இவ்வளவுடன் பொதுவான வரவுத் தாளக்கட்டும், அதற்கான ஆட்ட மும் முடிவுறும். உடனே சபை விருத்தமும், தொடர்ந்து சபைத் தடவும் படிக்கப்படும்.

வரவுத் தாளக் கட்டுகளிலே, ‘தொங்க தீந்தா தீந்தாந்தா’, என்பது நான்கு தனியிடங்களில் வரும். அப்போது கூத்தர் முறையே முதலாவதற்குக் களரிமுகப்பில் நின்ற நிலையில் அபிநயம் பிடித்த வூம், மற்றைய ஒவ்வொன்றங்கும் இடம் பெயர்ந்து, இடப்பக்கமாக உள்ள ஒவ்வொரு வாட்டி முகத்திற்கும்(திசைப்பக்கத்திற்கும்)குதிநடை போட்டுச் செல்லுதலும் வழக்கம். ஒவ்வொரு ‘தொங்க தீந்தா’வை அடுத்துள்ள தாளக்கட்டுகளுக்குமேற்ப, அந்தந்த வாட்டியில் நின்று ஆடுதலும் வழக்கமாகும். ‘தொங்க தீந்தா’ என்ற தாளம், வரவுத் தாளக்கட்டிலன்றி, வேறு ஆட்டங்களின் போது வரமாட்டாது. சில கூத்தர்களுக்குத் ‘தொங்க தீந்தா தீந்தாந்தா’ என்ற தாளத்தை நான்கினருந்து மூன்றாகக் குறைத்துக் கொள்வது முண்டு.

இப்பொதுத் தாளமே, சில சில மாற்றங்களோடு குமாரன், சேநைபதி முதலியவர்களுக்கும் இடம்பெற்று நடக்கும். அத்தகையோர்க்கு ‘ததித்தளாதக’ என்று தொடங்கும் இத்தாளக்கட்டு இறுதியில்,

‘தக்கிட தரிகிட ததிங்கினை தாதா
தக்கிட தரிகிட ததிங்கினை தாதா
ததிந்த தீந்தா தரிகிட தாதா
ததிந்த தீந்தா தரிகிட தாதா
தாதக தோதக தரிகிட தச்சோம்
தாதக தோதக தரிகிட தச்சோம்
தா தெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை’ என்று முடிவு பெறும்.

கட்டியகாரன், தலையாரி, சேவகன் முதலியோருடைய வரவின் போது கொலுத்தாளம் சற்றுக்கூடிய வீரந் தொனிக்கத் தக்கதாயிருத் தல் அவசியம். ஆதலால் ‘ததித்தளாதக’ என்பதற்குப் பதிலாக,

“தாதாந் தெய் தெய்ய தாதாந் தெய் தெய்ய” (8-12 முறை) என்று அது தொடங்கும்.

தொடர்ந்து:

‘தச்சோந்திமி தந்தரிகிட திமிதக
தா தெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை
தொங்கதீந்தா தீந்தாந்தா

தனன்ன தனன்னதன கனன்ன தனன்னதன
தக்கிட தரிகிட தரிகிட தகதிக
தாதெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை'

என்று அது சென்று பொதுக் கொலுத்தாளத்தினிறுதி போல் முடிவுறும். அனுவருத்திர நாடகத்தில், நாராத முனிவர்க்குரிய வரவுத்தாளம்:

“தத்தா தனத்தந் தனத் தானின
தத்தா தனத்தந் தனத்தானின” (8-12 முறை)

என்று தொடங்கும். இதன் தொடர்ச்சி:

‘தெங்கத்தா விலிருந்து’ பெரும்பாலும் ‘குத்தி மிதி’ ஆட்டங்கள் சிலவற்றைத் தவிரப் பொதுக் கொலுத்தாளத்திற் போலவே சென்று முடிவுறும்.

அரசகள்னியர் முதலான பெண்களுடைய வரவின் போது, “ததித்தளாதக” என்ற பொதுத்தாளக்கட்டு. பெரும்பாலும் அப் படியே இடம் பெறுமாயினும். அதனேடு அன்னர் ஆடவேண்டிய நுணுக்கமான ஆடல்களுக்குரிய தாளக்கட்டுகளும் சில மேலதிகமாகச் சேர்க்கப்படுகின்றன. அவர்களுடைய மேலதிக ஆட்டத்திற்குரிய தாளக்கட்டுகள்:

‘தா தெய்யதா தளங்குததிங்கினை’ என்ற முடிபுத்தாளத்தைத் தொடர்ந்து:

‘தாதத்தோ திந்தா திந்தா தெய் (4 முறை)

தாதொங்கு ததிங்கினை

தெய்யத் தெய்யத் தெய்யத் தெய்ய (பின்னடை)

தகதக தகதக தகதக தகதக (முன்னடை)

தா தெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை

தாதத்தை மித்தத் தெய்யோ

தாதாம் தாம் தெய்யோ (8 முறை)

தா தெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை

தாதத் தாதத் தாதத் தெய்யத் தெய்ய (8 முறை)

தா தெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை
தாகு தாகு தாதெய் - தக
தாகுதாகு தாதெய் (4 முறை)
தகதெய் தகதெய் தகதெய் தகதெய் (முறையே
இடம் வலமாக)

தகதெய்யத் தெய்யத் தெய்யத் தெய்ய (பின்னடை)
தச்தக தகதக தகதக தகதக (முன்னடை)

தக தாதெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை
தத்தத்திந்தக்க தாதாதெய் (4 முறை)
தாதெய்யதா தளங்குததிங்கினை,

என்று முடிபு பெறும்.
‘தாதத்தி மித்தத் தெய்யோ’ என்ற பகுதியைச் சபையிற் பாதிப்பேர் படிக்க, அதைத் தொடர்ந்து மற்றையோர் ‘தாதாம் தாம் தெய்யோ’ என்று படிப்பது வழக்கம். இதுபோலவே, ‘தாதத் தாதத்தாத’ என்ற பகுதியைப் பாதிப்பேரும், ‘தெய்யத் தெய்யத் தெய்ய’ என்பதை மற்றையோரும் படிக்கவேண்டும். இப்பகுதிகள் படிக்கப்படும் போது, குந்து நிலை, சுழல் ஆட்டம் முதலிய நுணுக்கமான சில ஆட்டங்கள் இடம் பெறக்காணலாம்.

கூத்தருக்குரிய தாளங்களை மாற்றும் போதெல்லாம் தென் மோடியில் ‘தாதெய்யதா தளங்கு ததிங்கினை’ என்ற தாளம் படிக்கப் படுதல் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். ‘தாகுதாகுதாதெய்’ என்பதும் ‘தத்தத்திந்தக்க தாதா தெய்’ என்பதும் பெண்களுக்கான மிகத்துரித ஆட்டங்களுக்குரிய தாளப்பகுதிகளாம்.

இவைமட்டுமன்றி, பெண்களுடைய ஆட்டங்களின்போது, இடைக்கிடை ‘தக்கச் சந்தாதா தக்கச்சந்தரிகிடதெய்’ (4 முறை)

‘தந்தரிகிட திந்தரிகிட தக்கச்சோம்
தாதொங்கு ததிங்கினை’ என்ற தாளப் பகுதிகளுக்குரிய
‘குத்திமிதி’ முதலான விசேட ஆட்டங்களும் பயின்று வரும்.

வீரர்களுக்குரிய இவைபோன்ற துரிதமான ஆட்டங்கள் ‘பிரட்டி மிதித்தல்’, ‘துள்ளி மிதித்தல்’, ‘குத்தி மிதித்தல்’ முதலான வையாய்ப், பொதுத் தாளக்கட்டுக்குரிய ஆட்டங்களின் போதும்.

தென்மோடிக் கூத்துக்களரியை அதிரச் செய்து, பார்ப்போரை மிகுதி யும் உணர்ச்சியால் நிறைத்து அனைவரையும் மகிழ்வூட்டி நிற்பன வாம்.

இது போன்று, பலபத்திர தேவனது வரவுத் தருவின்போது இடம்பெறும் வீரத்தாளங்களும் வேறு சில உள்ளன.

‘வின்டொத்தண்டத்தை எடுத்து – கங்கை

வேலையைக் காலாலே தடுத்துப்

பண்டுற்ற வண்டத்திற் புடைத்துப் – பல

பத்திரதேவன் வந்தானே’

என்ற பலபத்திரன் வருவுத்தருவைச் சபையோர் படித்து முடித்த தும், உடனே,

‘தாகிர்தா தாதெதய்யத்

தாகிர்தா தாதெதய்யத்

தந்தரிகிட திந்தரிகிட

தக்கச்சோம்’ என்ற துரிதமான தாளத்துக்குப் பல பத்திரதேவன் ஆடி, மேடையை அதிரச் செய்கின்றன. இவ்வாறு பரந்து பட்டுக் கிடக்கும் தாளங்கள், தாளக்கட்டுகள், அவற்றுக் கான ஆட்டங்கள் ஆகிய யாவும் தமிழினத்தாரது பழும் பெருமை வாய்ந்த நாடகப் புலமையின் செம்மையையும் சிறப்பினையும் எடுத் துக்காட்டப் போதிய சான்றாய் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திலே விளங்குகின்றன.

வி. சி. கந்தையா

கொச்சக முடிவிலும், தருக்கள் படிக்கும் போதும் பொருத்தம் நோக்கி இடம் பெறுகின்றன.

கொச்சகத் தருக்களின்போது, ஓவ்வொரு கொச்சக முடிவிலும், ‘பிரட்டி மிதித்த’ லுக்குரியதாளம் இடம் பெறுதல் அவசியம். கொச்சகத்துக்கான ஆட்டம் முடிந்ததும், முடியாததுமாக, குறிப்பிட்ட கொச்சகத்துக்குரிய தருவைக் கூத்தர் உடனே படித்தல் வேண்டும். உதாரணமாக: வானுசரன் கிருட்டினன் சேஞ்பதிக்கு மறுமொழி கூறுகையில்:

“அச்சைக் கொழும்பு மராட்டிய நாடழகார் கண்டி மாமதுரை
கொச்சி நகராள் துரைமாரும்
என்பேர் கூறிலொடுங்காரோ
இசைப் பாடாய் இடைச்சிதுயில்
எடுத்துக் காட்டிலொளித்து வைத்து” (பக. 112).

என்ற கொச்சகத்தைப் படித்து முடித்ததும், பிரட்டி மிதித்தலுக் குரியதான்:

‘தாதத் தோதிந்தத் தோதக
தாதிந்தத் தோதிந்தத் தோதக’ என்ற தாளத்துக்குரிய,
‘வீரன்’ அந்த ஆட்டத்தை ஆடி முடித்து, உடனே:

“பச்சை இடைச்சியர் எச்சிலிருந்திய
பாங்கைச் சொன்னேம் வாணன்
ஏங்கிப்போனான் என்று சொல்லுங்கோ – இப்போ-
மிச்சமதாய் மனம் அச்சப்பட்டும்மையும்
மெச்சிக்கொண்டானுயிர்
வைச்சுக்கொண்டானென்று சொல்லுங்கோ” (பக. 113),

என்ற அதற்குரிய தருவைத் தொடர்ந்து படிக்கின்றன. தன்னைப் பழிப்பதுபோற் கூறுமுகத்தால் எதிரியை இழிவு படுத்துதல், வீரச் சுவையை மிகுதிப்படுத்தும் ஒரு அணியாகும். அது இப் பாடலடிகளை ஒளியூட்டி நிற்பதை நன்கு காணலாம். இத்தகையகொச்சகத் தருக்களும் இவற்றுக்கான தாளக்கட்டுகள், ஆட்டங்கள், முதலியனவும்,

திருநெல்வேலி பல்கலைக் கழக
திருநெல்வேலி பல்கலைக் கழக

University of Jaffna

81220

Library

81220

